39. ÉVFOLYAM, 5. SZÁM

Ára: 3,– Ft

1983. FEBRUÁR 3.

Ludas Matyi

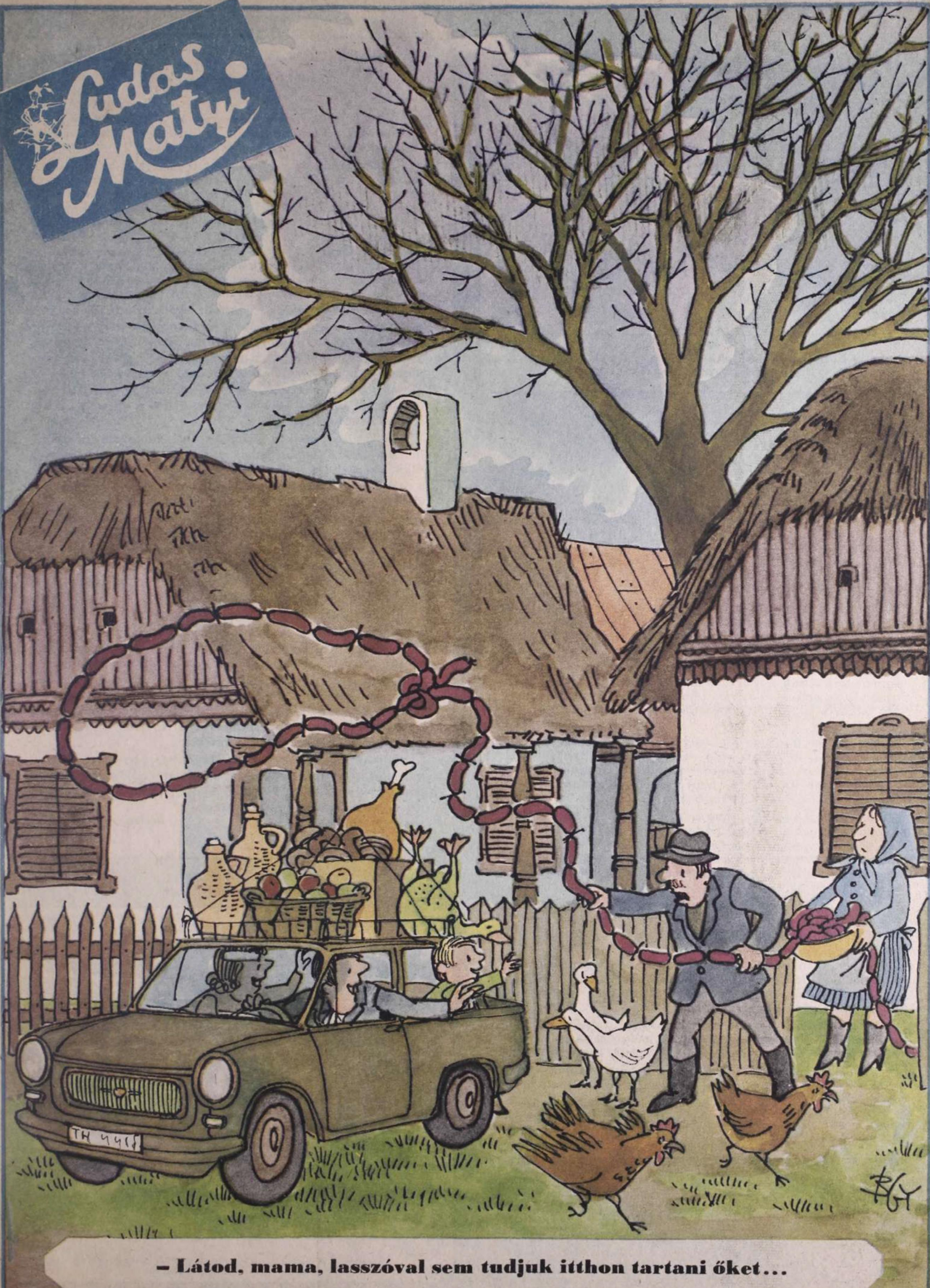

– Látod, mama, lasszóval sem tudjuk itthon tartani őket…

VEGYES DISZNÓSÁGOK A 8–9. OLDALON

mondjuk a magunkét

RECEPTRE ADJAK A SEBBENZINT

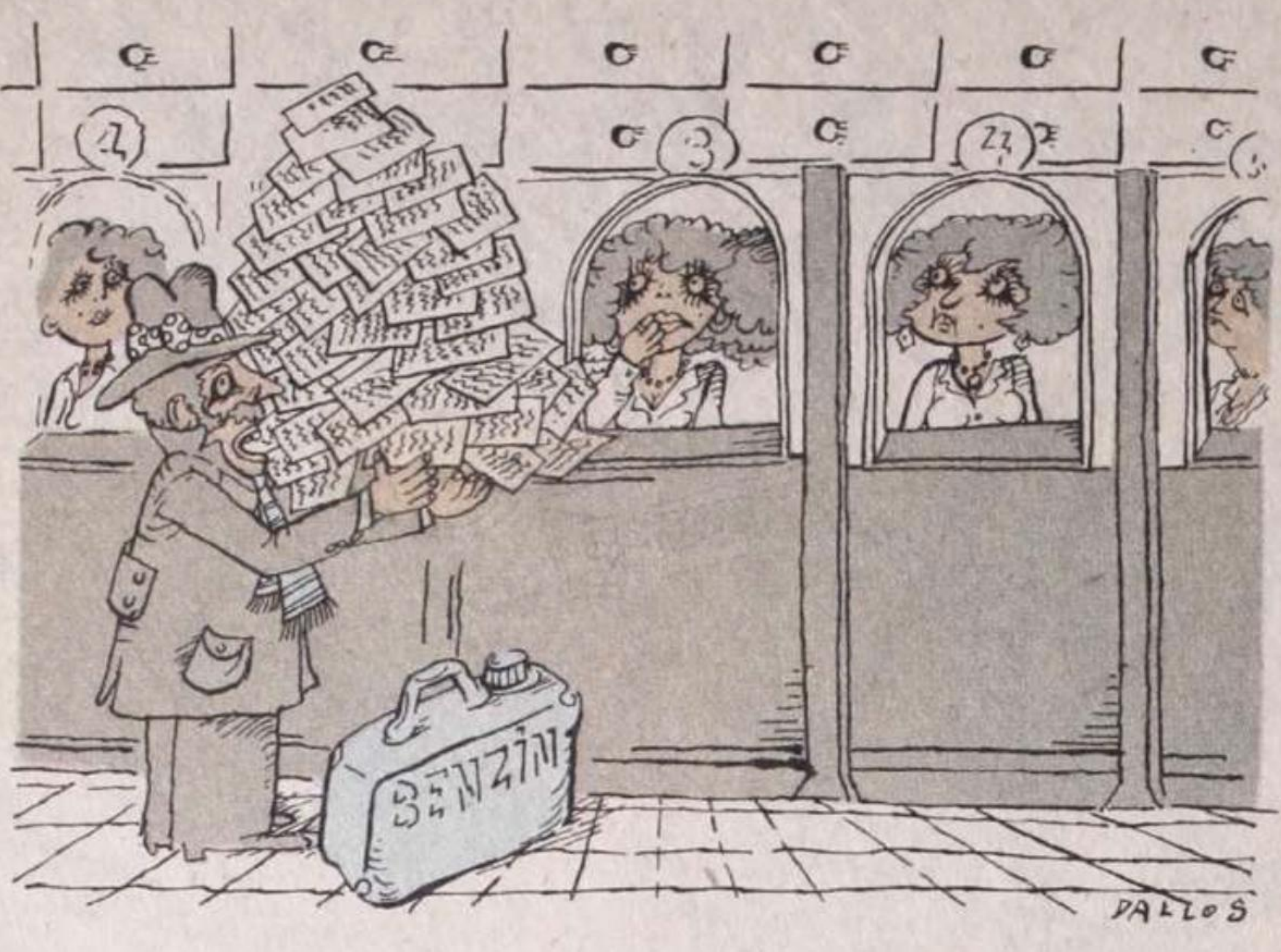

– Egy kanna benzint kérek...

LEG

Szerkesztőségünkhöz most érkezett meg a Rekordok Könyve című kiadvány legújabb kötete a 82-es év rekordjaival. A kötet „Hungary" című fejezetében az alábbi hitelesített rekordokat találtuk.

Az év *legjobb* rémhírét a Kuvaitból hazaérkező magyar kormányküldöttség egyik tagja hozta magával. Ezek szerint, az arab olajsejkek valóságos pánikba estek, amikor megtudták, hogy az algyői olajbányászok kommunista műszakot tartottak.

Az év *legizgalmasabb* színházi bemutatója a Tovaris Giovanni volt. A kritikák elég visszafogottak voltak. Ami azt jelenti, hogy a magyarok ezért még vissza fognak vágni a Ljubimovéknak. Úgy hírlik, hogy Kazimir színpadra viszi a Bolsojban a moszkvai telefonkönyvet.

Az év *legsikeresebb* magyar filmje egy művészfilm volt. A magyarok ebben először néztek egymásra. A két főhősnőt két külföldi színésznő domborította, akik azért igen jól megbirkóztak a magyar nyelvvel. Sokan ezt egy nagyon merész filmnek tartották. Különösen a főcímet, mert ott még ki is írták, hogy: Makk.

Az év *legnépszerűbb* rajzfilmje Rófusz Ferenc „Légy" című Oscar-díjas alkotása volt. A magyar nézőknek csak az tűnt fel, hogy ebben a filmben a főszerepet vajon miért nem egy külföldi vendégművész játszotta?

Az év *legmeglepőbb* bérkövetelése a vendégszereplő floridai cápák nevéhez fűződik. Ők ugyanis a sajátos körülmények miatt dupla gázsit követeltek, de sikerült betömni a szájukat. Az egyik idomárnővel.

Az év *legpontatlanabb* szolgáltatásával a Magyar Posta rukkolt elő. Valaki írt egy levelet a művelődésügyi miniszternek, és a Hazafias Népfront főtitkárától kapott választ.

Az év *legjobb* vicceit továbbra is a pesti kávéházakban lehet hallani, csak nagyon nehéz megérteni őket, mert arabul mesélik.

Trunkó Barnabás

Varázsvessző

Hiszek a tudományokban és az áltudományokban, az ufókban, a varázsvesszőkben, az útjelző táblákban, én már mindenben és mindenkiben hiszek, ámen.

Ifjúsági sajtónk nagyban hozzájárult fenti hitvallásom kialakulásához. Az Ifjúsági Magazin például könyörtelenül ránkbizonyította, hogy ufók igenis léteznek. A Magyar Ifjúság ugyanazon a héten pálcát tört azok fölött, akik nem hiszik el, hogy igazat mond a varázsvessző. Azokról az emberekről van szó, tetszik tudni, akik kezükben egy pálcikával ki tudják mutatni, hol rejt a föld méhe vizet, nemes fémet, elrejtett tárgyat. Ami engem legjobban lenyűgözött a cikkben: nyugati sztrádák egyes pontjain indokolatlanul, érthetetlenül sok volt a baleset, a tudósok hiába törték mind a hét fejüket, nem tudtak rájönni az okára, a vesszős emberek mutatták ki, hogy azokon a helyeken nagyon erős a kisugárzás, s ez a járművezetőknél vérnyomásemelkedést, látási zavarokat okoz. Már azzal a gondolattal is foglalkoznak, hogy ezentúl pálcikás emberekkel jelöltetik ki, merre épüljön új sztráda, s a meglevő utakon is ők jelölnék ki azokat a pontokat, ahol táblával kellene figyelmeztetni a vezetőket a veszélyes kisugárzásra.

Külföldi sztrádákon ritkán, hazai közutakon annál sűrűbben járok. Eszembe jutnak azok a Heves, Borsod, Szolnok útjait szegélyező pléhtáblák, amelyek éltetik a békét, a szocializmust, eszméinket, terveinket. Törökszentmiklós kellős közepén például egy viharvert, kicsorbult bádogtábla a fejlett szocializmus építésére buzdít. Tartalom és forma sehogy sincs itt összhangban. Én különben eddig nem nagyon hittem ezeknek a tábláknak az erejében. Ám amióta tudományos világképemet így átformálta az ifjúsági sajtó, kezdek kételkedni korábbi magamban. Miért lenne kevesebb delej egy táblában, mint egy pálcikában?

Hanem az a vessző...

Olvastam egyik vezető politikusunk interjúját a Spiegelben. Sok mindent megtudtam belőle, amit eddig, hazai használatra, nem fogalmaztunk meg, nem mondtunk ki ilyen határozottan. Ha odaki mondjuk – bátrabban kimondjuk? (Lám, nem árt néha a Spiegelbe nézni!) A nyilatkozó elmondta azt is őszintén, hogy az idáig vezető utunk egyes szakaszain indokolatlanul, érthetetlenül sok volt a baleset, a vérnyomásemelkedés, a látási zavarok...

Mit nem adnánk az olyan varázsvesszőért amely ezeket a delejes pontokat előre ki tudná mutatni, s olyan pléhtábláért – legyen bármilyen ütött-kopott, csorba – mely ezeknek az elkerülésére figyelmeztetne...

Radványi Barna

ÁTHIDALÓ MEGOLDÁS

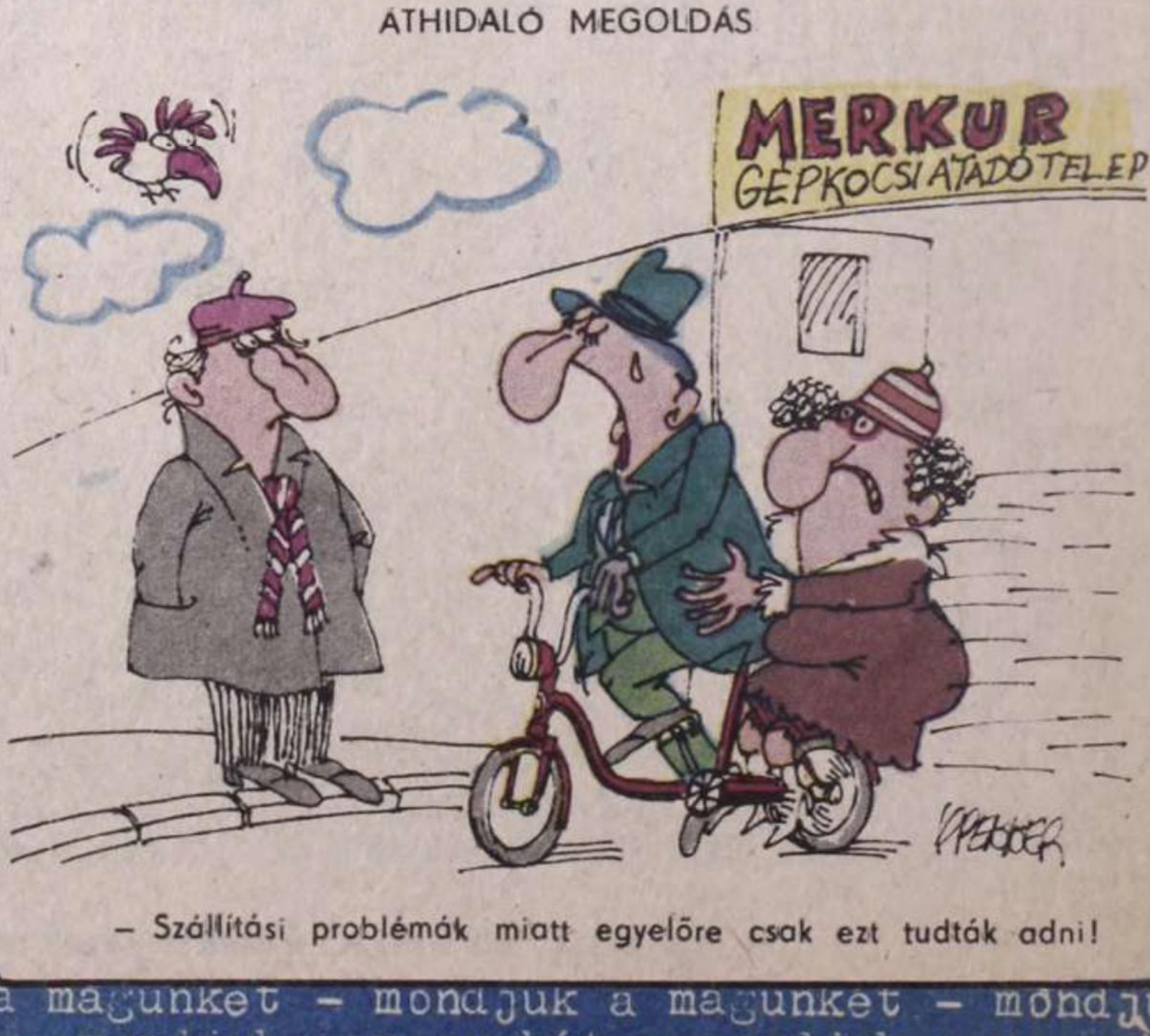

– Szállítási problémák miatt egyelőre csak ezt tudták adni!

VILMA NÉNI

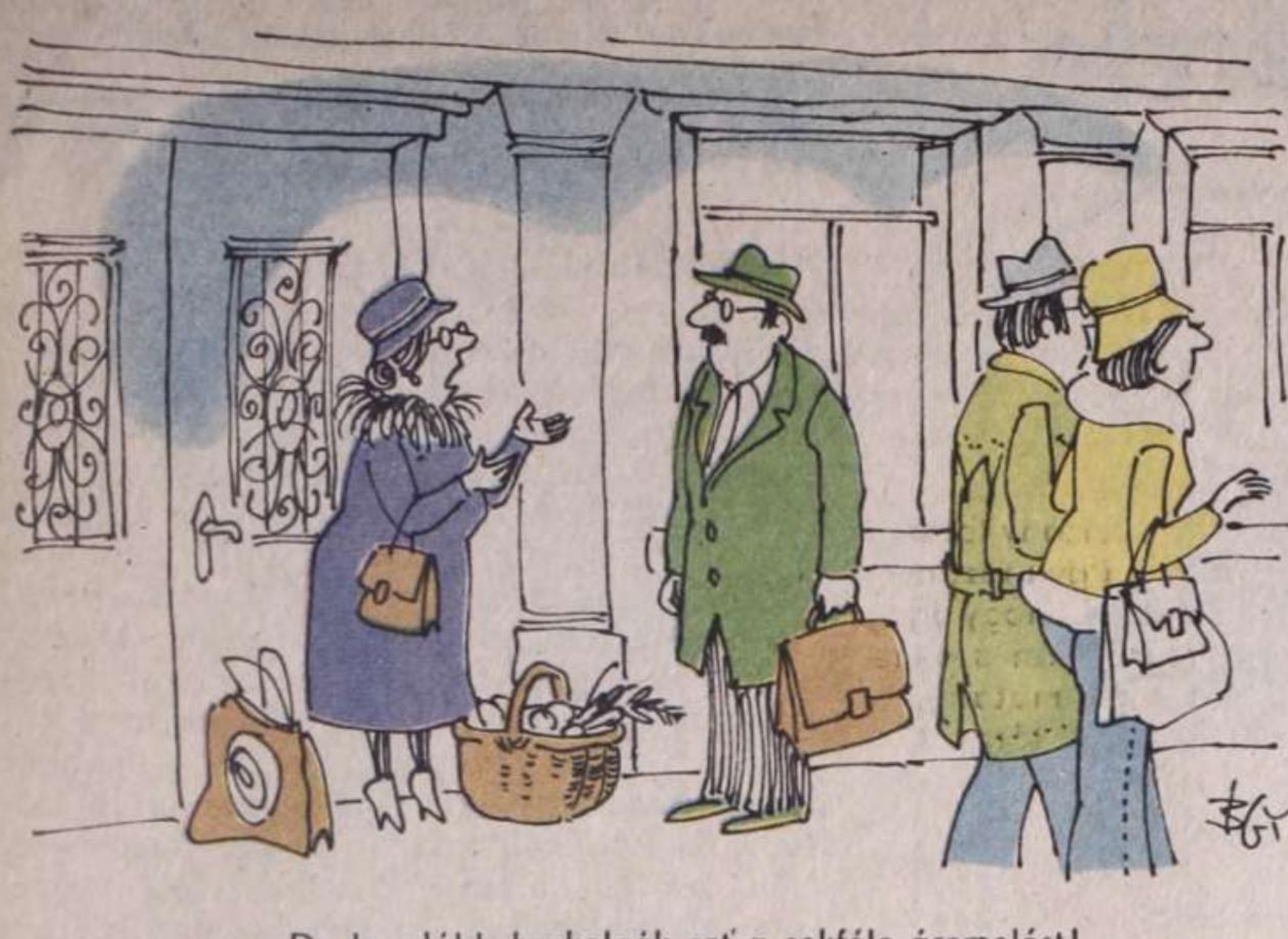

– De legalább burkolnák ezt a sokféle áremelést!

HI-FI SZATÍR

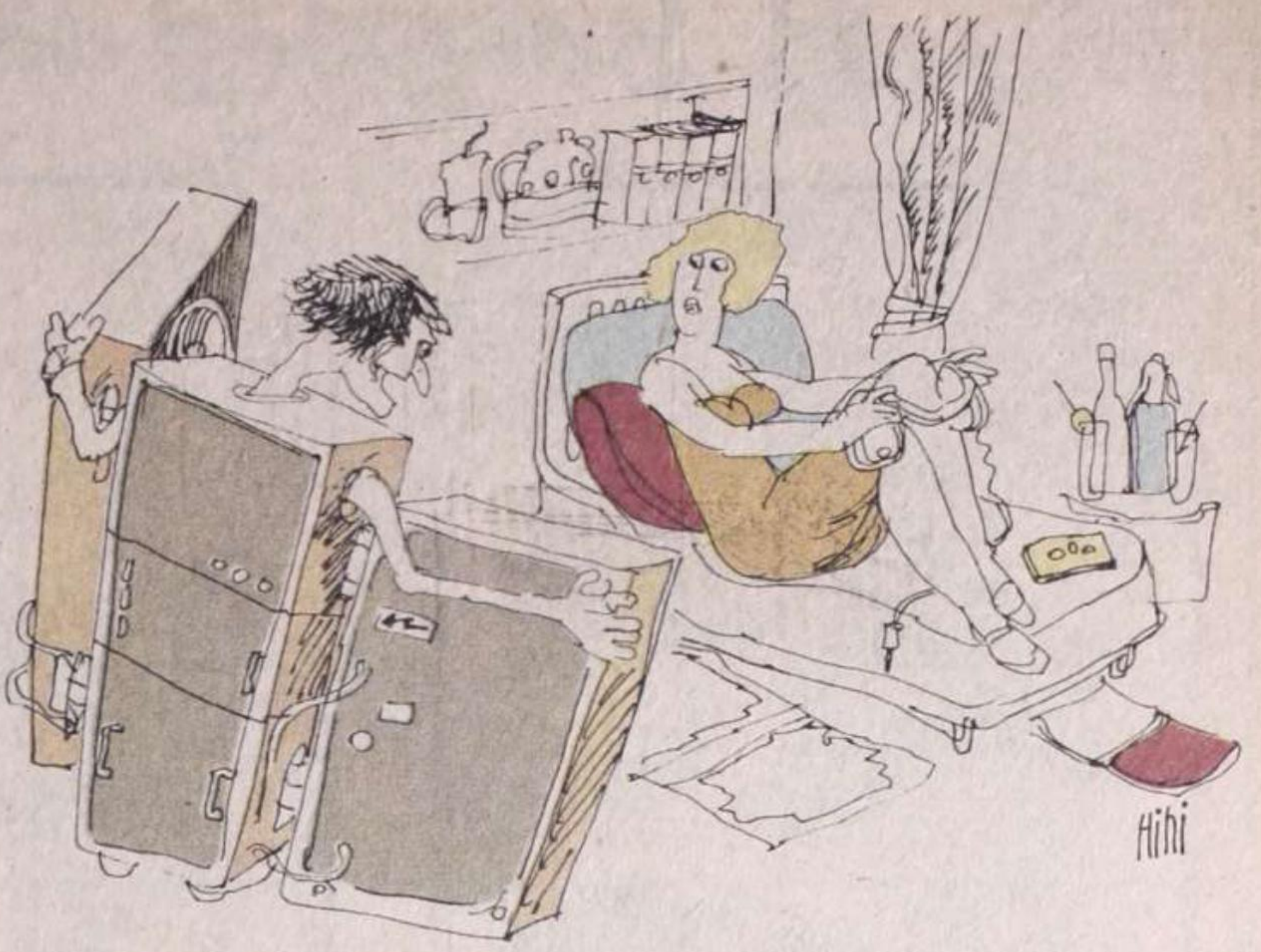

MENŐ KISIPAROS

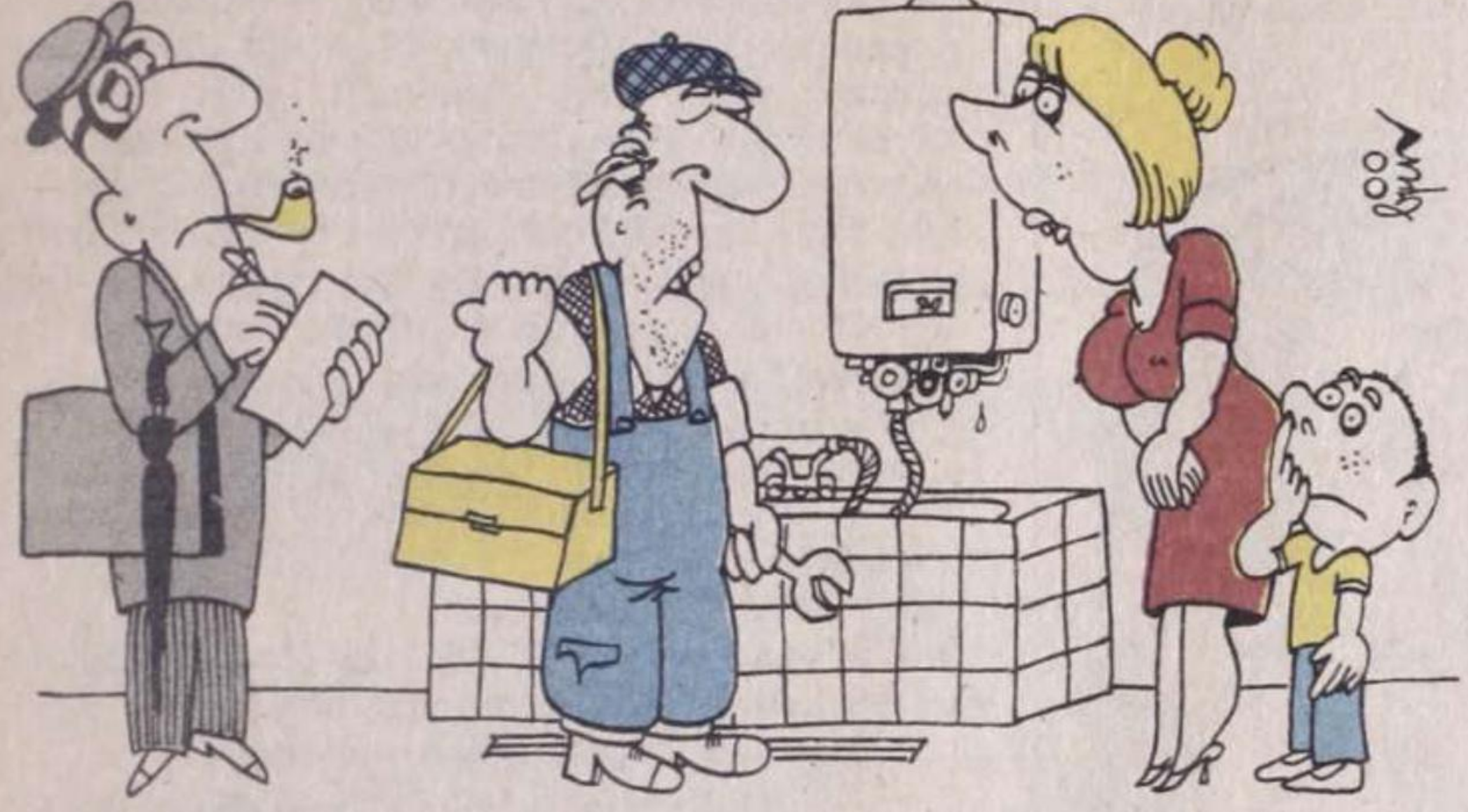

– A részleteket tessék megbeszélni a menedzseremmel ...

GÓLYAVÁRÓ ESTÉK

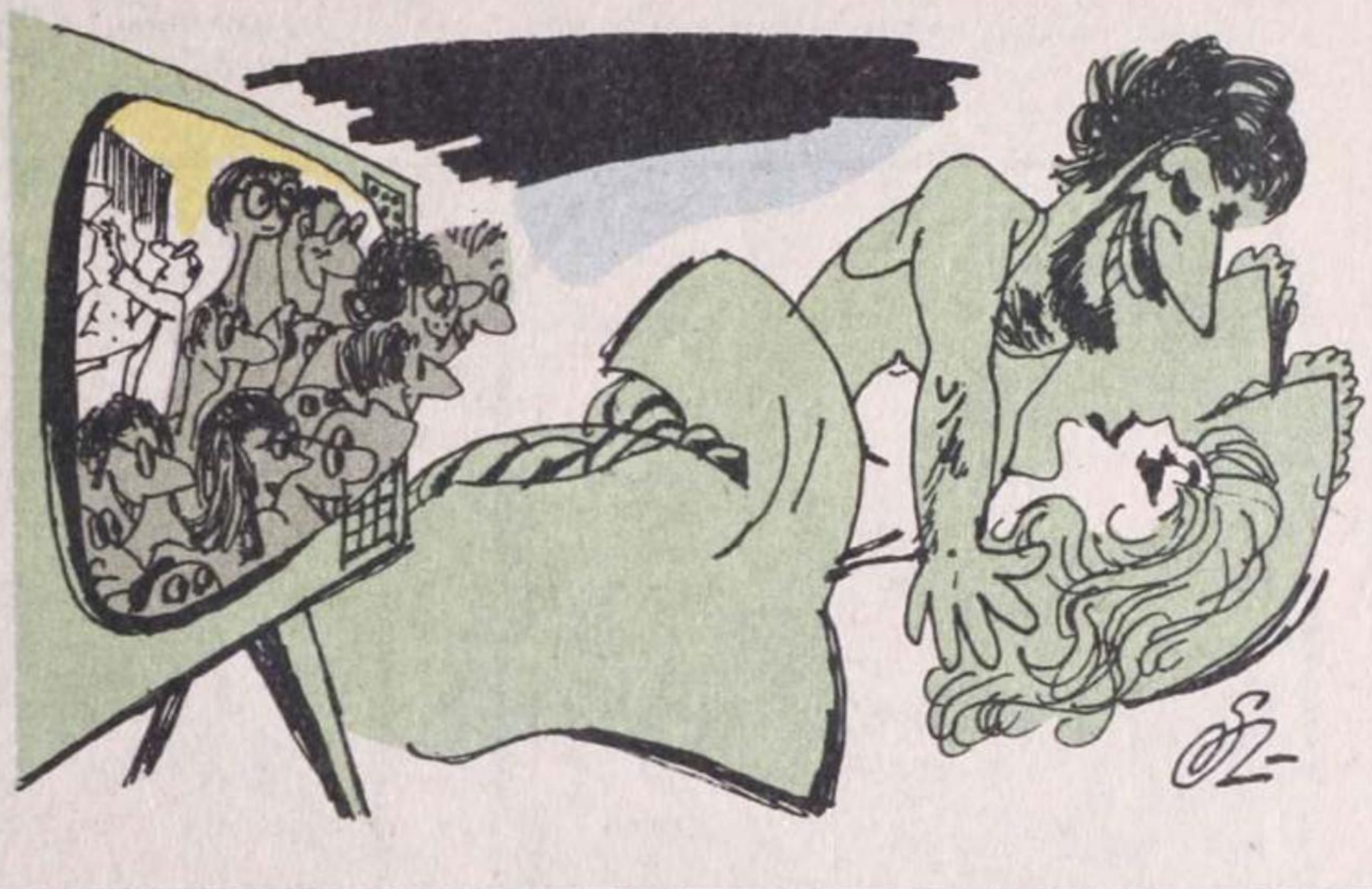

ÖTLETMECCS

— Bemutatom kedves nézőinknek Jóisten Ernő mérnököt — mondja kedves mosollyal Vitray Tamás.

Az asztal mellett ülő fehér szakállas öregúr megbiccenti a fejét.

— Amit most önök Jóisten Ernő kezében levő tálcán láthatnak, lehet, hogy butaságot fogok mondani, de nagyon hasonlít, elnézést, ha tévedek, az emberi agyhoz.

— Így van, Vitray elvtárs, ez egy agyvelő.

— Orvostudományból mindig gyenge voltam, de arra emlékszem és remélem, hogy jól emlékszem, az agy latin neve cerebrum, s ha jól tudom, a koponyában helyezkedik el, amelyet belülről rostos lemezű kemény burok bélel. Nyugodtan szóljon közbe, ha csacsiságokat mondok.

— Szó sincs róla. Így van pontosan, ahogy mondja, Vitray elvtárs.

— Ha jól emlékszem, de ebben egyáltalán nem vagyok biztos, hogy a súlya 1300 és 1800 gramm között mozog. Stimmelnek ezek az adatok?

— Stimmelnek.

— Nos, de mit tud ön ezzel a találmánnyal kezdeni? Mi a lényege?

Jóisten Ernő, a fehér szakállas, szelíd tekintetű, jóságos arcú, agg mérnök, szólásra nyitja a száját de mielőtt beszélni kezdene, megszólal a zene. Valami furcsa, sohasem hallott zene. Mintha angyalok hárfáznának a stúdióban.

— Egy pillanat — mondja — tökéletes nyugalommal Vitray, de azért látszik a szemén, hogy dühös — megkérem a technikus kollégákat, hogy állítsák le a muzsikát.

— Nem a technikusok tehetnek róla —, mondja mosolyogva a mérnök. — Ez a szférák zenéje. — Aztán így folytatja: — Találmányom lényege, hogy az agyból időnként isteni szikra pattan ki ...

— Hogy miképpen pattan ki az isteni szikra, azt három rövid filmmel illusztráljuk. Remélem, hogy akkor önök is okosabbak lesznek és én is.

(Filmbejátszás: Shakespeare egy billegő lábú kocsmai asztalnál üldögél. Előtte díszes tetejű ónkupa. Maga elé mered. Undorodva nézi az előtte fekvő papirt. És akkor valami történik. Az író írni kezd. Tekintete lázban ég és beszél magában.)

— Magyarázatképpen csak annyit, hogy William Shakespeare-t láthatták a kedves nézők.

— Láthatták, milyen volt Shakespeare az isteni szikra hatása előtt és után. Utána kezdte el írni a Lear királyt — szól közbe magyarázólag a mérnök.

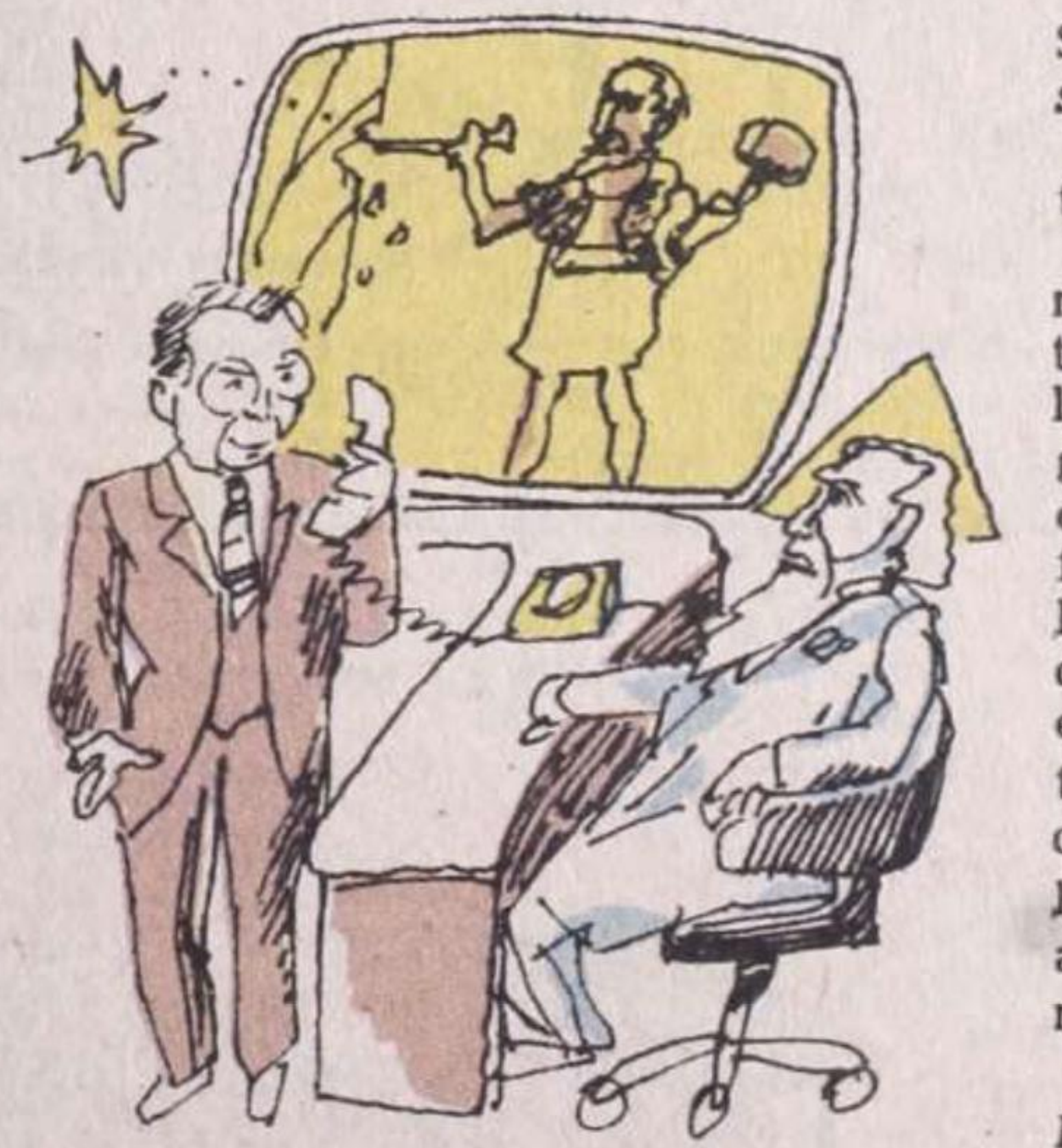

— A dolog tehát roppant egyszerű — mondja Vitray. — Az emberi agy csodákra képes, mint az előbb látott esetben is, ha kipattan belőle az isteni szikra. Jól mondom?

— Jól, édes fiam, jól.

— Hogy még jobban megértsük, miről is van szó, kérem a következő filmbejátszást!

(Filmbejátszás: Michelangelo körüljár egy óriási márványtömböt, megsimogatja az anyagot, hozzádörgöli az arcát, majd eltávozik a hatalmas márványtól és elgondolkozva nézi. Aztán vésőt, kalapácsot vesz elő és dolgozni kezd. A kisfilm végén látható a kész mű.)

— Amit most önök láthattak, Michelangelo Dávid szobra volt. Ha jól tudom, ha nem tévedtem. Sajnos a szikrát, azt a bizonyos szikrát ...

— Isteni szikrát, Vitray elvtárs ...

— Köszönöm, hogy kisegit. Sajnos, műszaki dolgokban analfabéta vagyok. Az isteni szikrát nem lehetett tisztán látni, de mentségünkre legyen mondva, a filmek elég régiek ... De van még egy filmünk, mert ha jól emlékszem három filmet ígértem és eddig csak kettőt mutattunk be. Akkor ez lesz a harmadik. Sajnos, a matematika sohasem volt az erős oldalam. Ha megkérdezték tőlem, hogy 56 835 meg 9112 az mennyi, akkor csak azonnal tudtam megmondani azt, hogy 65 947.

(Filmbejátszás: Johann Sebastian Bach dühösen nézi a tintapacás üres kottapapirt, majd mintha valaki a fülébe súgott volna valamit, mintha valaki megsúgta volna, hogy mit írjon, dolgozni kezd. A papir megtelik kottafejekkel.)

— Hát erről ennyit. A filmen, kínos lenne, ha tévednék, de hát ilyesmi mindenkivel előfordulhat, a híres zeneszerzővel, Bachhal találkozhattunk. Akit tehát érdekel és menedzselni akarja Jóisten Ernő mérnök Isteni szikra nevű találmányát, hívja fel a következő telefonszámot ... Sajnos, a telefonszámot már nem tudom bemondani ... Lejárt a műsoridő ... No, majd legközelebb ... Kedves nézőink, a viszontlátásra!

Mikes György

HEGEDÜS ISTVÁN:

A balgaság dicsérete

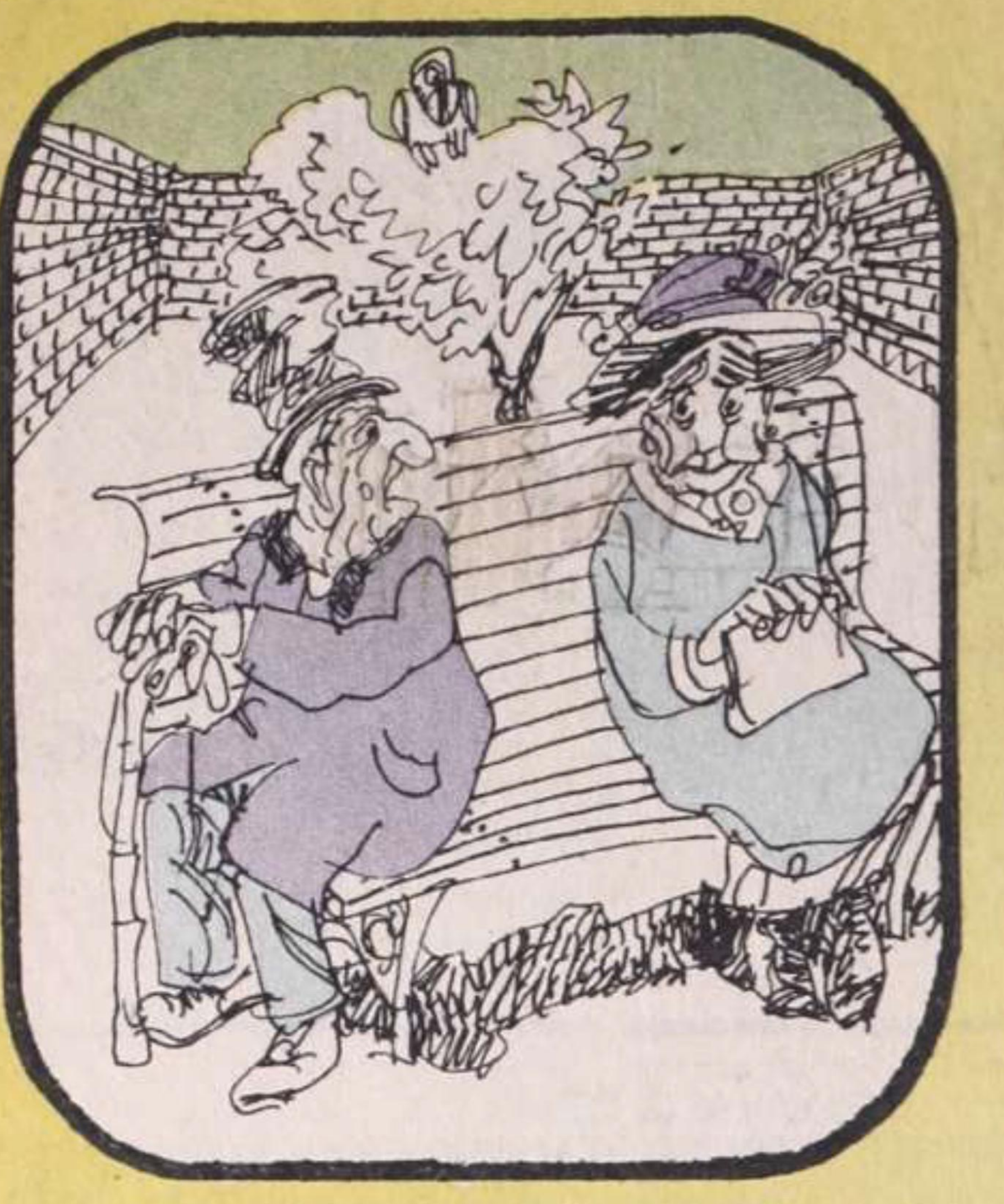

– Csak tudnám, mit ettem rajtad annak idején . . .

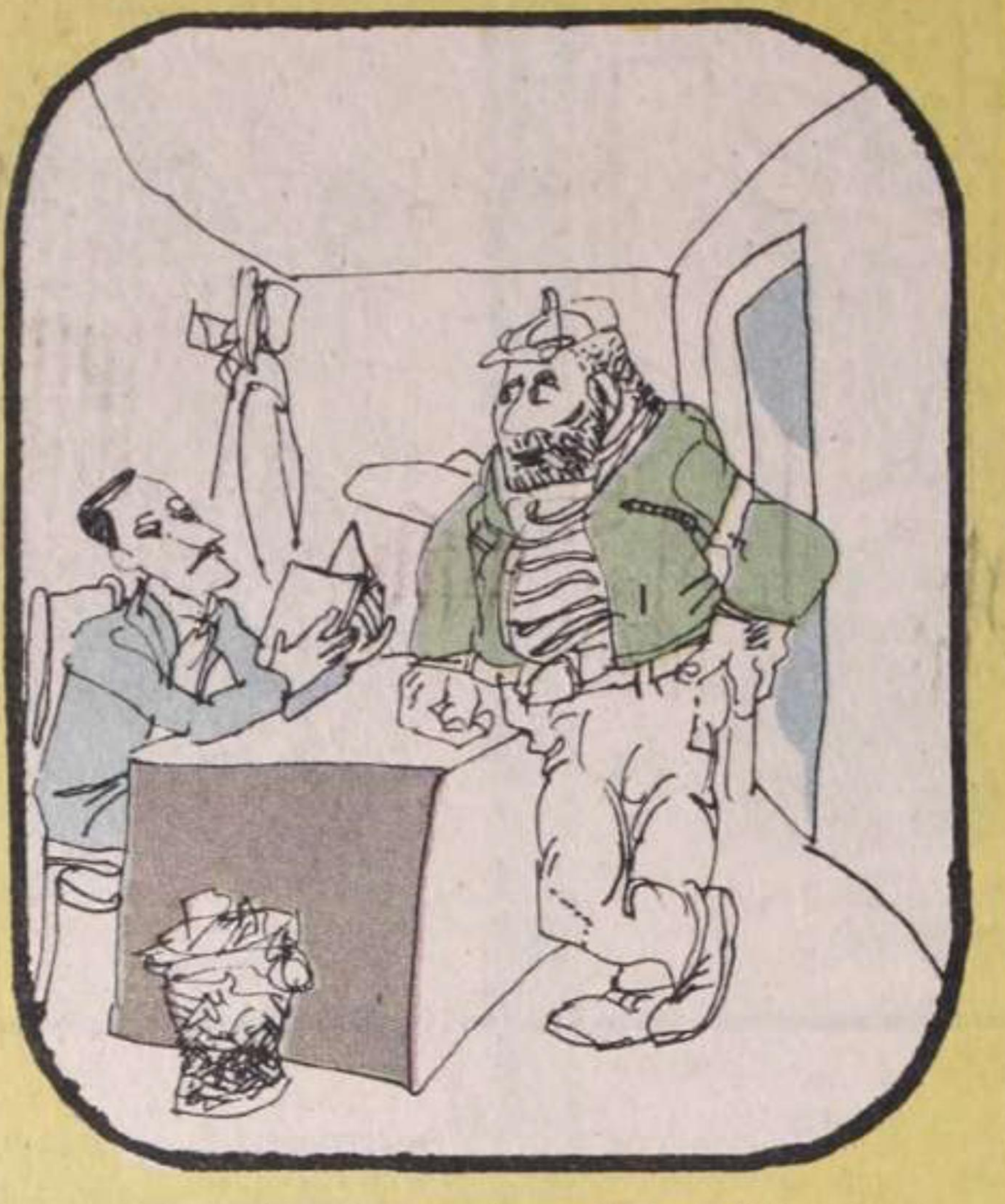

– Nyolc általános, plusz két évfolyam alkoholelvonó . . .

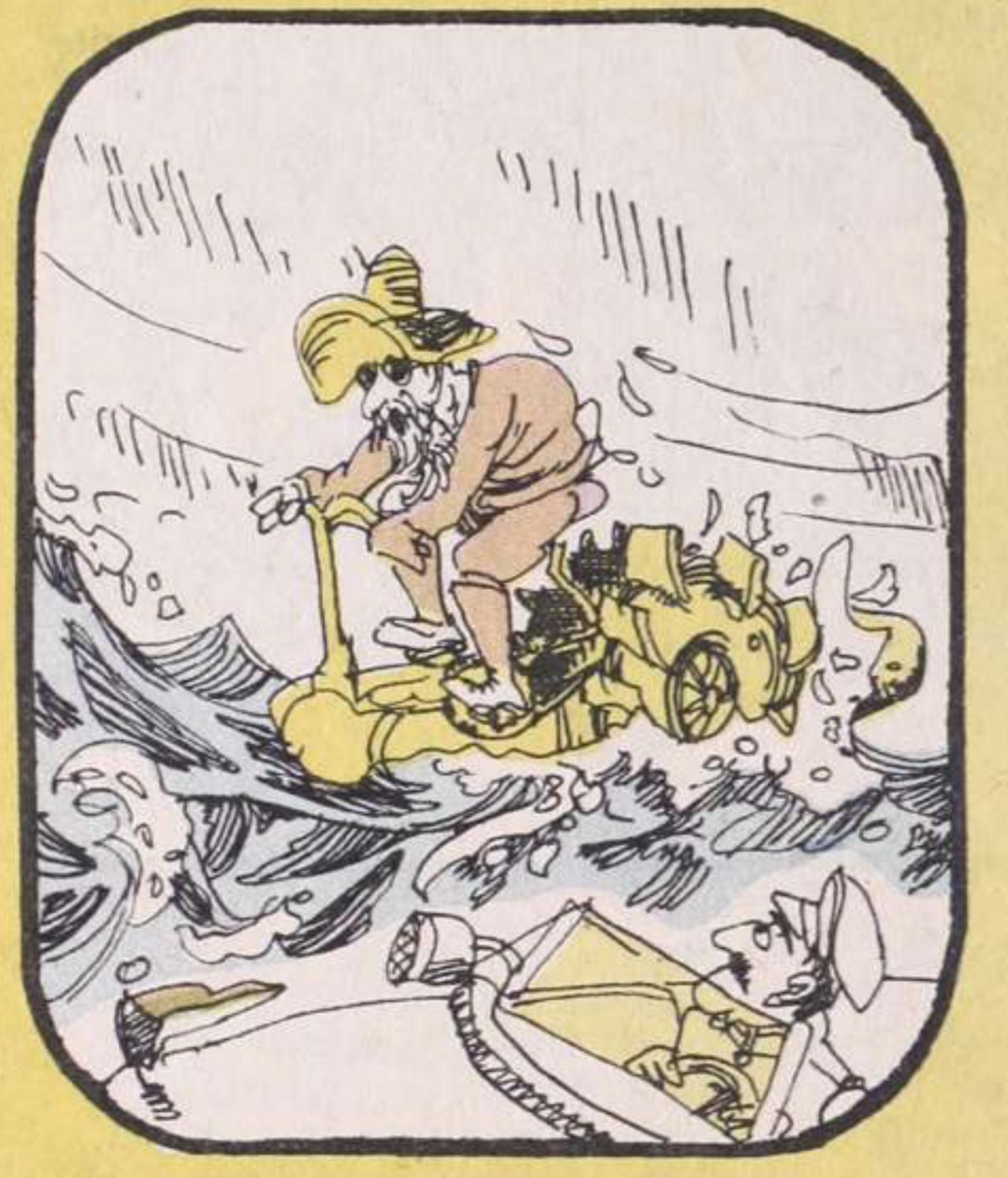

– Én leszek az első, aki vízibiciklivel kelt át az Atlanti-óceánon!

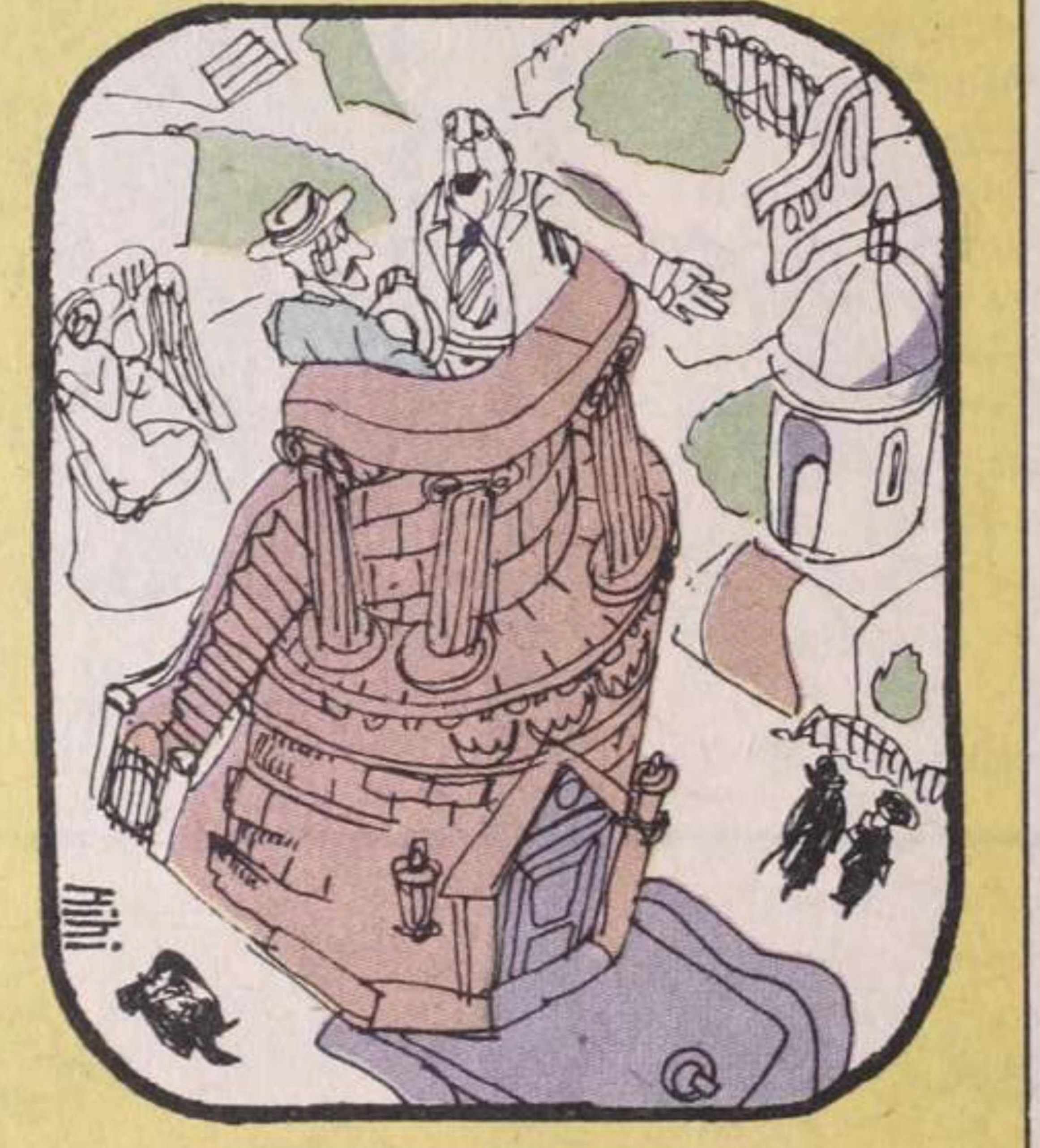

– Magánerőből építettem magamnak egy mauzóleumot . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Klovács korábban roppant gyakran emelte szájához a pálinkásüveget. Most orvosi tanácsra jógázni kezdett, hogy megszabaduljon káros szenvedélyétől.

Néhány hét múlva az orvos találkozott Klovácsnéval, s megkérdezte, hogy van a férje.

— Rosszul, doktor úr! Most már fejen állva is meg-meghúzza az üveget . . .

IFJÚSÁGI ELŐADÁS

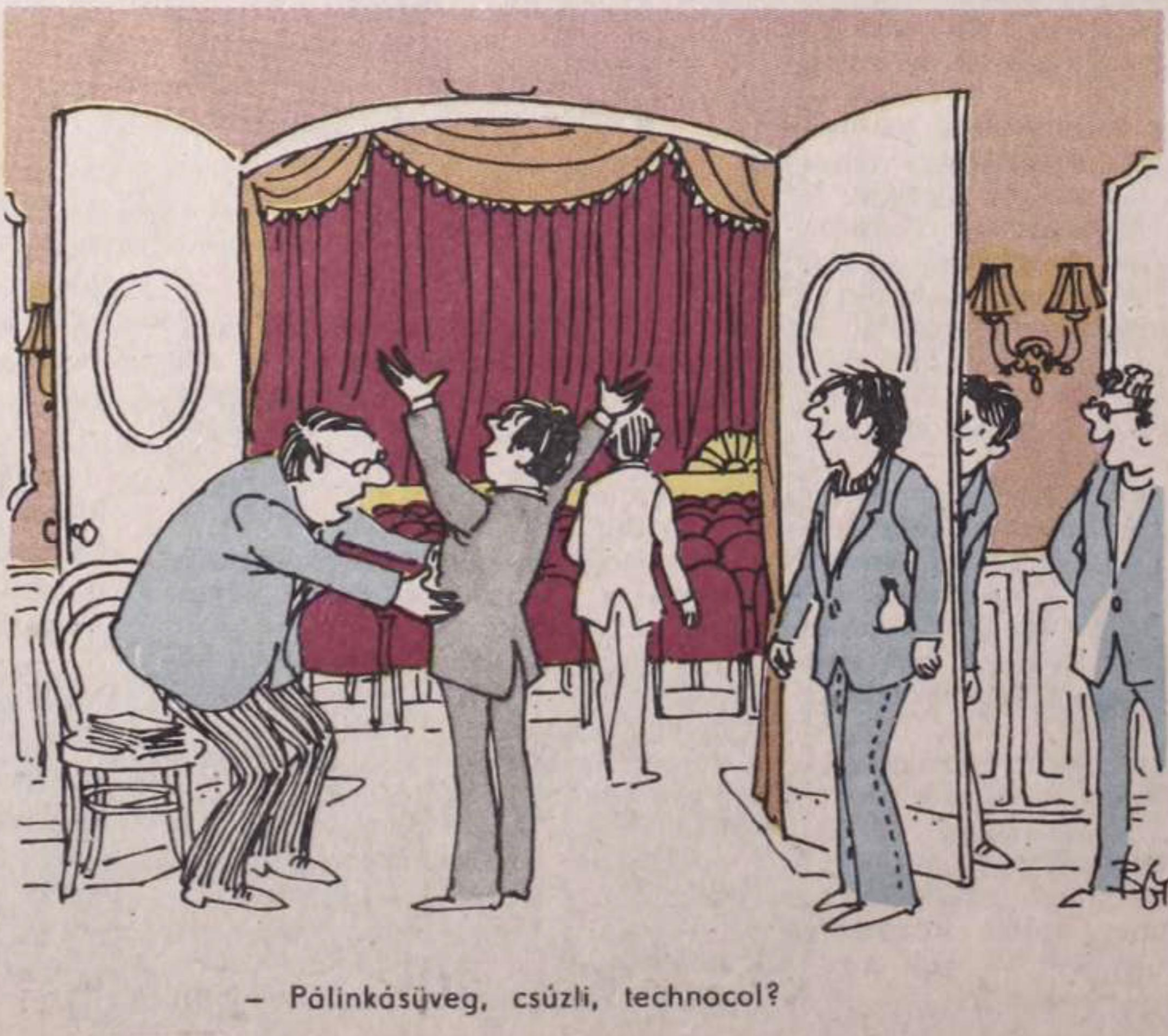

– Pálinkásüveg, csúzli, technocol?

ÉJSZAKA AZ ALMÁSSY TÉREN

FANTASZTIKUS NOVELLA

Didergős, zimankós éjszaka volt. A vadregényes Almássy tér egyik romantikus bérházának kapumélyedésébe húzódva már órák óta fagyoskodott Droznicsek Árpád, a nagy magyar humanista. Ma szeretettel akarta magához ölelni az egész világot, de mivel ez nem volt lehetséges, más emberbaráti cselekedetre szánta el magát. Az első járókelőnek, aki szembe jön vele az elhagyott tájon, húsz darab ropogós ötszáz forintost, vagyis tízezer forintot számol le a kezébe, aztán nyugodalmas jó éjszakát kívánva hazamegy aludni. Micsoda öröm lesz látni a felgyúló boldogságot a pazar meglepetés láttán. Az idő haladt, ám sehol senki. Végre! Lépések hallatszottak. De mintha nem két láb trappolna. Hamarosan befordult a sarkon egy gyalogos katonai alakulat. Több századan lehettek, nyílegyenes sorokban masíroztak. Hajszálra egymás mellett lépegettek, így lehetetlen volt megállapítani, melyik az első. „A pénz tehát továbbra is gazdára vár" — sóhajtott fel Árpád. Örökkévalóságnak tűnő idő után micisapkás, vállas férfi közeledett. „Hát te vagy az, barátom! Micsoda meglepetés lesz számodra az emberi jóság megniylatkozása, hogy valaki csak úgy, önzetlenül, tízezer forintot nyújt át neked, még köszönetet sem várva." A férfi már oda is ért mellé. Mindketten egyszerre szólaltak meg:

— Jó estét!

Droznicsek halkan, gyöngéden így folytatta:

— Kedves barátom. Önnek ma éjszaka különös szerencséje van.

A micisapkás bólintott:

— Meghiszem azt. Már órák óta bolyongok a környéken és sehol egy lélek sem.

Droznicsek barátságosan mosolygott:

— Bizonyos vagyok benne, hogy ezt az éjszakát kellemes emlékei közé fogja sorolni.

— Attól függ.

— Ezt hogy érti?

— Attól függ, mennyi pénz van magánál?

— Éppen erről van szó. Én most szívem teljes melegével . . .

— Pofa be! Ide a pénzt, különben . . .

— De szeretett embertársam! Éppen én vagyok az, aki mély humanizmusból . . .

A férfi megragadta Árpád gallérját és alaposan megrázta:

— Unom a szövegét! Pénzt vagy életet!

Árpád megborzongott:

— Higgye el, én az emberi segítőkészség, a jóakarat, egy emberközpontú szent misszió jegyében ezennel . . .

A micisapkás vasmarokkal szorította Árpád karját, a másik kezével benyúlt a zsebébe:

— Tízezer? Ez is több mint a semmi. És most tűnés! Ha rendőrért kiáltasz, véged van!

Árpád szemében a jóság könnyei csillogtak:

— Higgye el, szeretett felebarátom, tisztelt rabló úr, én ezt a pénzt már reggel önnek szántam. Használja egészséggel. Kézcsókom a kedves feleségének!

Droznicsek Árpád, a nagy magyar humanista sietős léptekkel indult haza az éjszakában újabb tízezerért.

Galambos Szilveszter

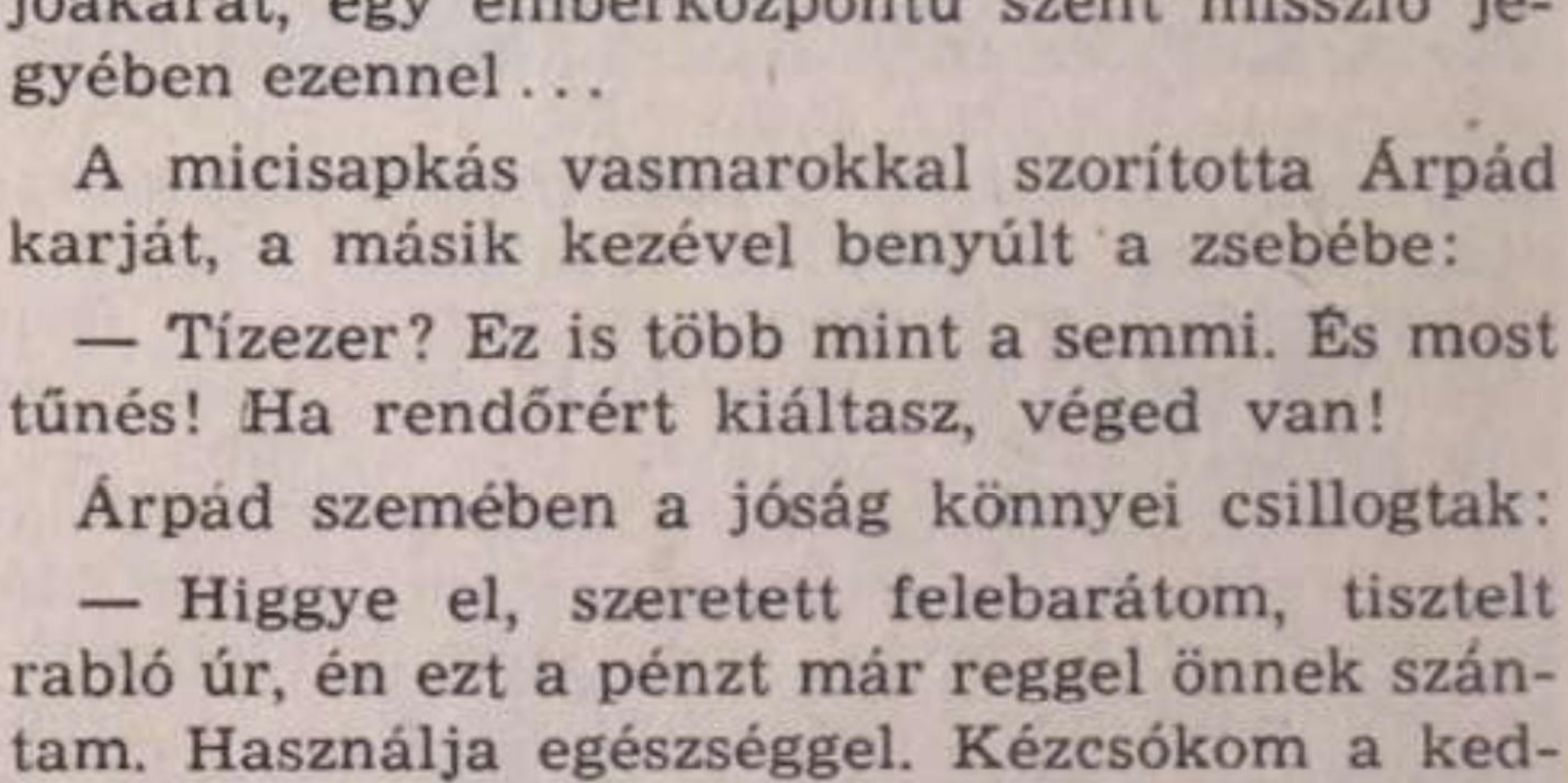

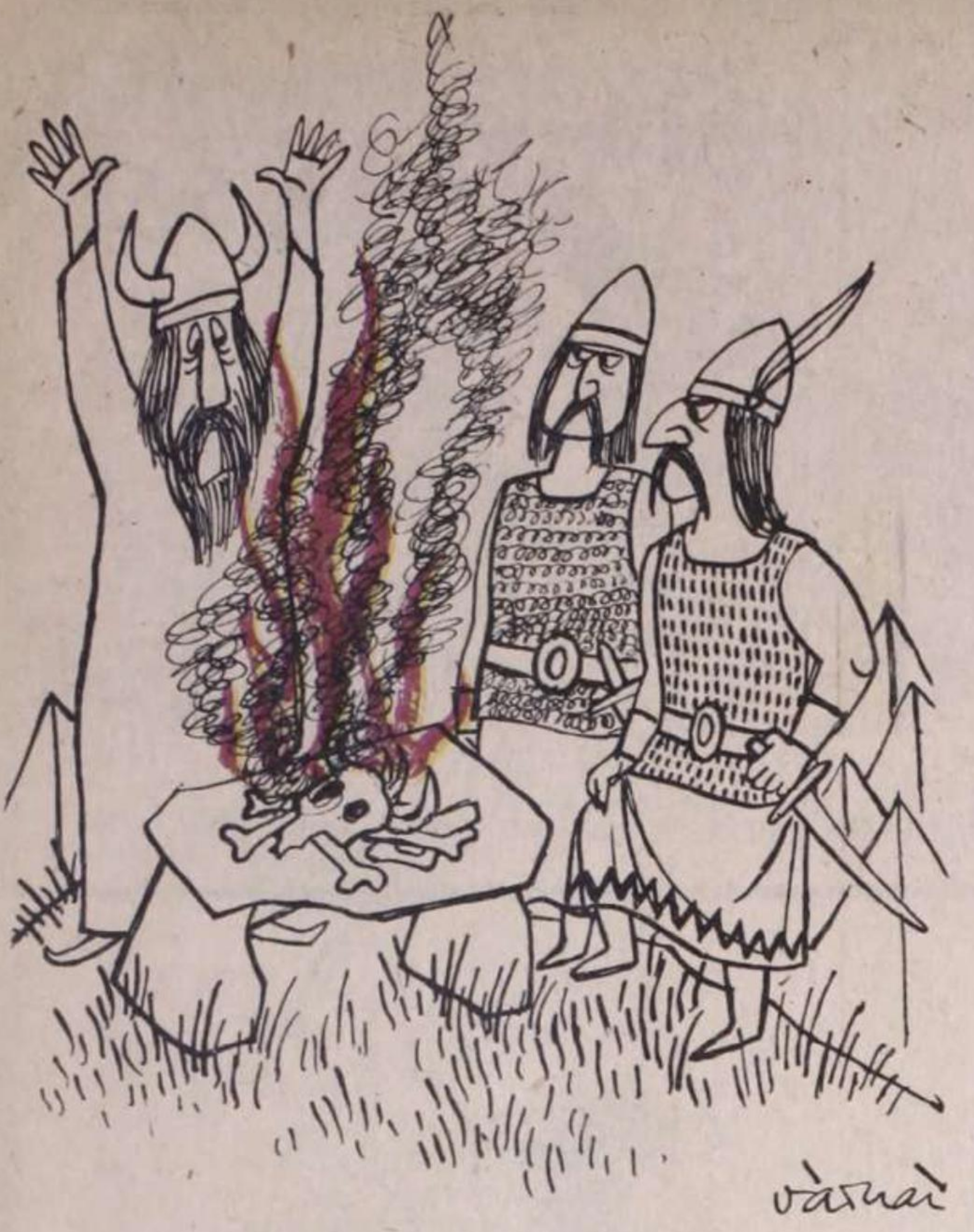

– ... és látom a jövőt: ezerkilencszáznyolcvanháromban a sátorbéreket a duplájára emelik ...

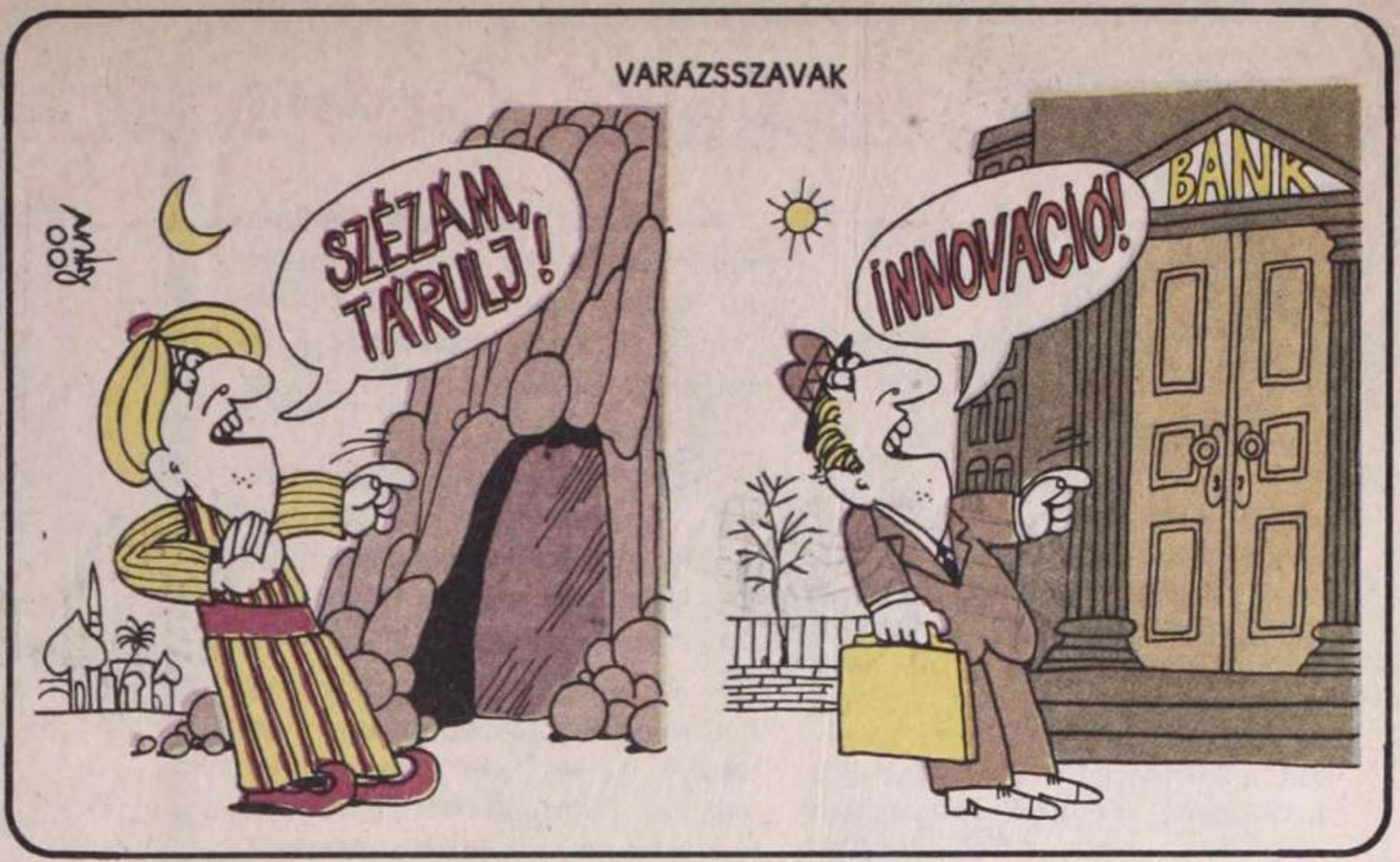
VARÁZSSZAVAK
SZÉZÁM, TÁRULJ!
BANK
INNOVÁCIÓ!

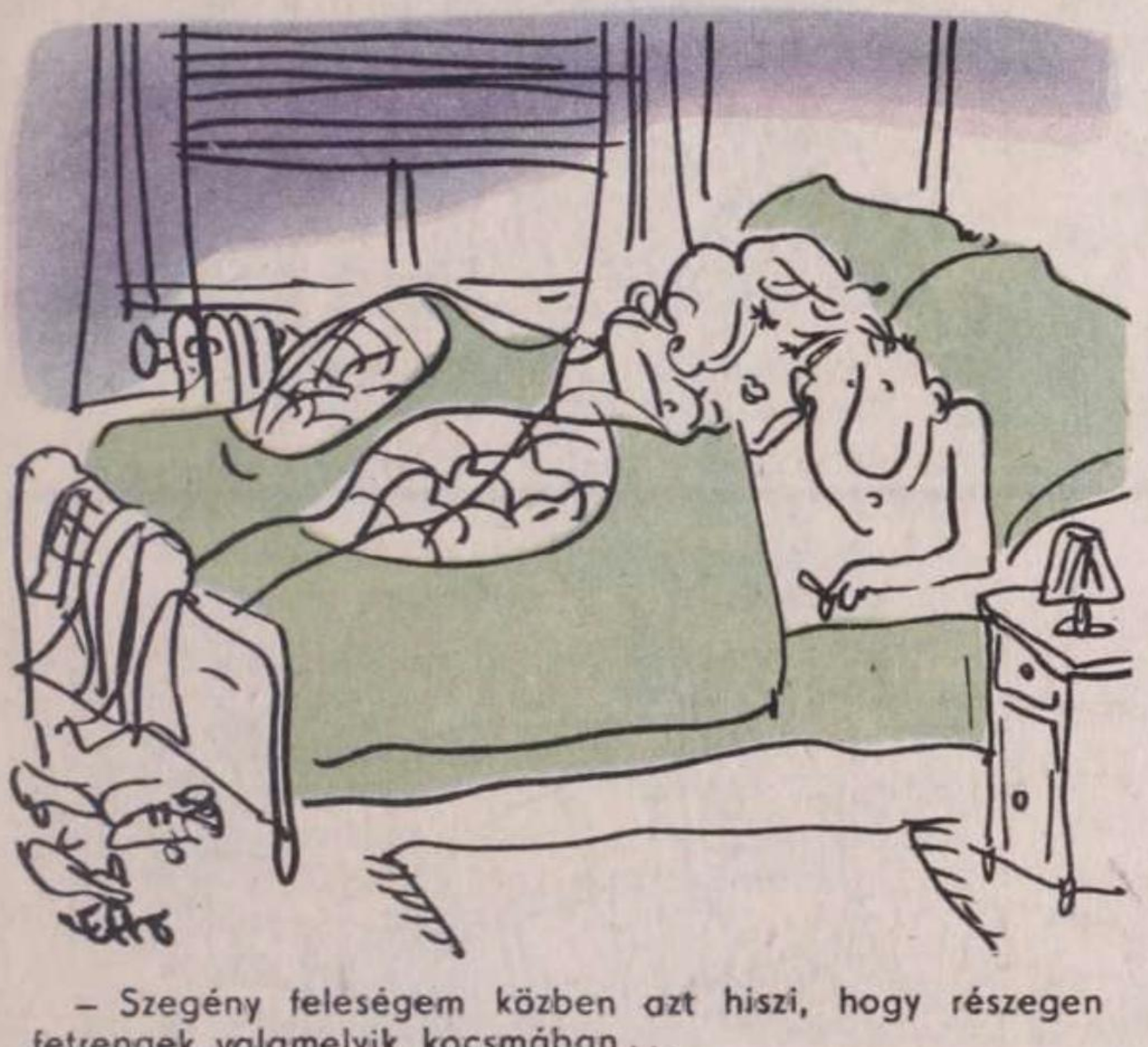

– Szegény feleségem közben azt hiszi, hogy részegen fetrengek valamelyik kocsmában ...

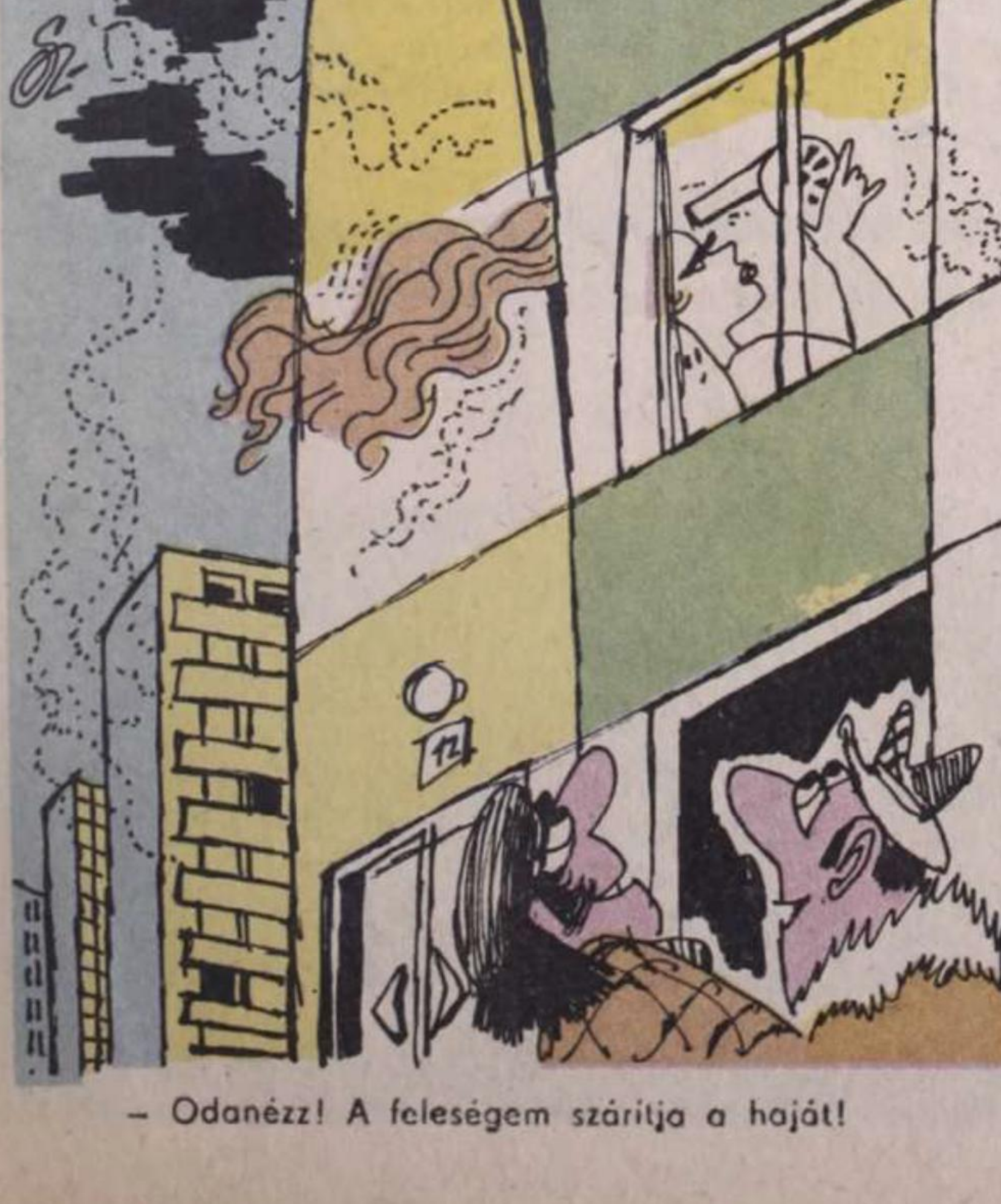

– Odanézz! A feleségem szárítja a haját!

EGYÜTTMŰKÖDÉS

Amikor a Külső-Pithagorasz utcai nagyáruházba megérkeztek az import nadrágfelhajtások, az egész város már nyitás előtt ott tolongott a bejárat előtt.

Megpróbáltam közelebb furakodni a bejárathoz, hogy megnézzem mit árulnak, de egy őszes kiállású úr megállított.

— Micsoda felhajtás! — súgta a fülembe. — Én magam az inaszakadtai Veselkedj téeszből jöttem, 500 darab nadrágfelhajtót szeretnék venni.

Amikor végre kiszabadultam borszagú öleléséből, mégiscsak sikerült bepillantást nyernem a Külső-Pithagorasz utcai csodalétesítménybe. A korábbinál lényegesen nagyobb alapterületű áruház ugyan hivatalosan még zárva volt, bent azonban mozgott néhány vásárló kinézetű ember. Lassan, megfontoltan turkáltak az irigyelt import-nadrágfelhajtók között, csak úgy muzsikált minden mozdulatuk.

— Kik ezek? — futott át rajtam egy titkos gondolat.

— Közlekedésiek — mondta mellettem egy asszony, aki a Sandagyanú utcából jött el idáig, hogy megnézze, hogyan vesznek a közlekedésiek import-nadrágfelhajtót.

— Ők miért vehetnek már nyitás előtt?

A Sandagyanú utcai asszony úgy nézett rám, mint aki most lát először. Ebben egyébként igaza volt, csak nem tudhatta, úgyhogy végül is ösztönösen cselekedett.

— Szocialista együttműködés a Külső-Pithagorasz utcai nagyáruház és a közlekedésiek között — mondta. — Az egyik fél is jól jár, mert a kevés import nadrágfelhajtót minden nehézség nélkül felvásárolhatja, az áruház dolgozói pedig kulturált körülmények között utazhatnak.

Furcsán nézhettem rá, mert folytatta:

— Hogy csak egy példát említsek — mondta a Sandagyanú utcai adózó —, a metró mozgólépcsőjét nem állítják meg hirtelen, amikor a Külső-Pithagorasz utcai áruház dolgozói utaznak rajta.

Kihúzta magát, úgy folytatta.

Így esik egybe a társadalmi érdek a kisebb közösségek érdekével. Hiszen azon a mozgólépcsőn nemcsak Külső-Pithagorasz utcaiak utaznak, hanem mások is.

Közben szép lassan elfogytak az import nadrágfelhajtások, kinyitott az áruház, így hát mindenki szépen hazament, vagy vissza a munkahelyére.

Néhány importmentes hét után megtudtam egy protekciós ismerősöm révén, hogy nyugatnémet gyártmányú légszeletelő masina érkezett a Külső-Pithagorasz utcai áruházba. S bár világéletemben jobban szerettem a leget kézzel szeletelni, már nyitás előtt ott tornyosultam a többiekkel a bejárat előtt. Ahogy az előttem álló hústorony mögül felmérhettem a helyzetet, világosan látszott, hogy a Külső-Pithagorasz utcai áruházban már nyitás előtt javában vásárolnak.

— Kik ezek? — böktem oldalba egy jóvágású, sebhelyes arcú matrónát.

— Pszt! — tette szája elé az unokája kezét. — Műszakiak.

Áhítattal néztük, amint a műszakiak meglehetős szakértelemmel méricskélik a nyugatnémet ipar termékeit, időnként felemelik a légszeletelőt, majd mint aki csak éppen arra járt nyitás előtt egy órával, visszateszik.

— Együttműködés — mondta a matróna.

— Kooperáció — javította ki nagymamáját a hároméves Guszti.

— A nyugatnémetekkel? — kérdeztem, mert én következtem a beszélgetésben.

Akkorát legyintettek, hogy majdnem kinyitott az áruház.

— A műszakiakkal — jegyezték meg egyszerre. — A Külső-Pithagorasz utcaiak megengedik, hogy Átellen Béla és műszaki brigádja nyugodt, majdhogynem emberhez méltó körülmények között vásárolhason, ők viszont vállalják, hogy karbantartják az áruház műszaki állagát.

Már az utolsó légszeletelő is elfogyott, amikor tanulságos beszélgetésünk végéhez értünk. A tömeg is békésen elindult valamerre, csak a sebhelyes arcú matróna és unokája indult a bejárat felé.

— Cipőfűzőt tetszik venni? — kérdeztem.

— Nyugatnémet légszeletelőt — mondta a jóvágású idős hölgy.

— Csak nem műszakinak tetszik lenni a néninek, Átellen Béla szocialista brigádjából?

Önérzetes arckifejezést vett fel, úgy válaszolt.

— A kis menyem itt eladó, és eltett egy garnitúrát a pult alá.

— Üdvözlöm a menyét — mondtam neki csak úgy búcsúzóul, tanulság és eszmei mondanivaló helyett.

Föld S. Péter

MAGYARORSZÁG NEM BOLT, HANEM LESZ!

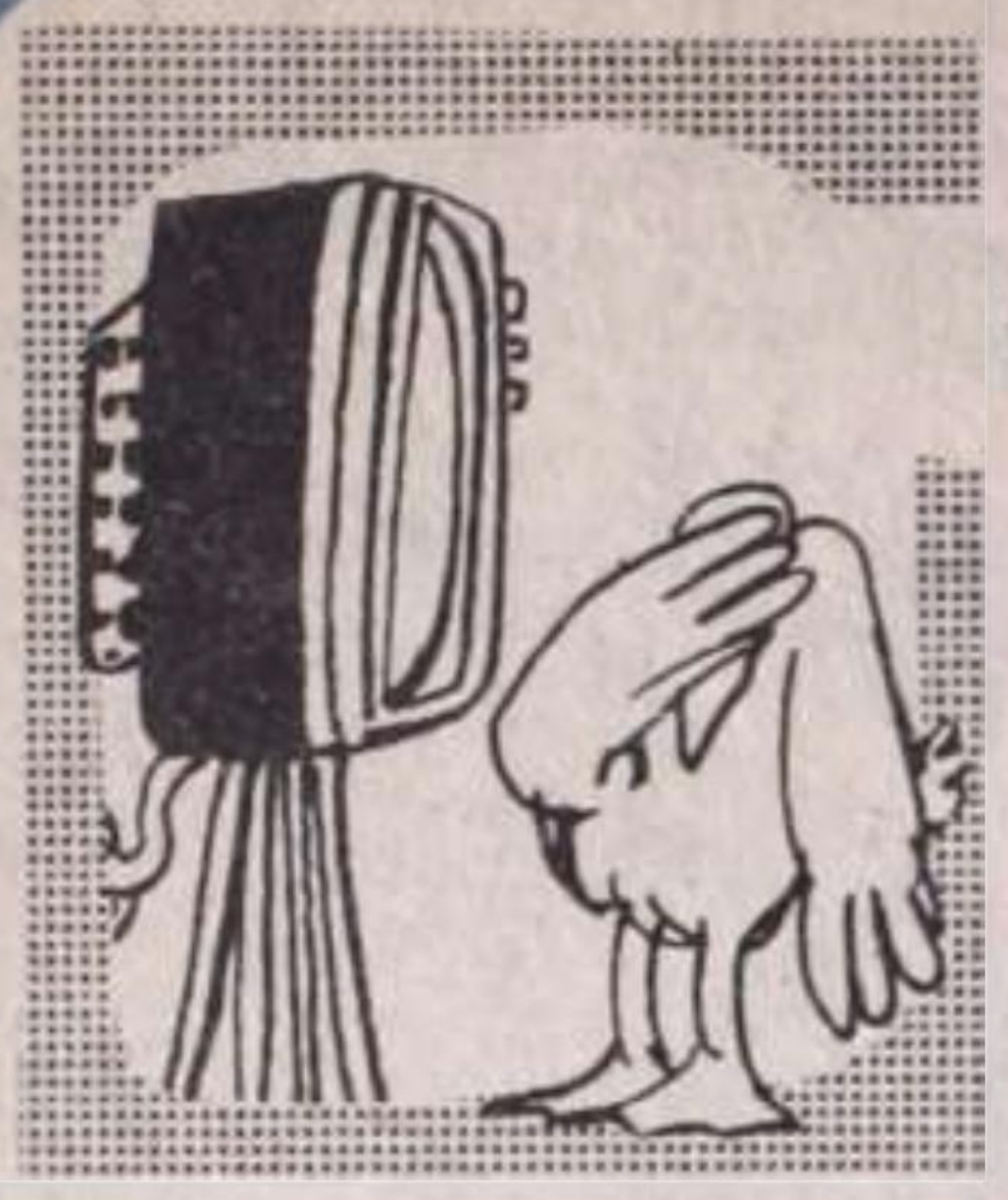

Ülök a tévé előtt...

Ülök a tévé előtt és nézem — persze, hogy nézem — a Kék fényt. Ezúttal nem a gyilkosok és egyéb gazfickók kötik le az érdeklődésemet, hanem az a szívós és fáradhatatlan munka, mellyel a pártfogók széles hálózata igyekszik a börtönből szabadultakat a tisztességes életmód mezsgyéire irányítani. Nem lehet könnyű feladat: sok emberszeretet, türelem, optimizmus kell hozzá s el tudom képzelni, hogy ez a nemes tevékenység milyen szerény javadalmazással jár.

Szinte restellem magamat, hogy erőfeszítéseik eredményét illetően a hitetlenek közé tartozom s nem tudok megszabadulni attól a véleménytől, hogy a megrögzött, tehát többszörösen börtönviselt bűnözőkből csak ritkán válik becsületes ember. Nem győz meg a statisztika sem, mely szerint a pártfogoltaknak csak 20 százaléka kerül újra börtönbe, mert ehhez én hozzászámítok még 40 százalékot: akik — okulva tapasztalataikon —, úgy bűnöznek, hogy nem kerülnek rendőrkézre.

Egyetértek tehát a műsorvezetővel, amikor a pártfogók munkáját méltatja, de úgy látom, hogy a lelke mélyén — vagy a tudata alatt? — ő sem nagyon hisz a dologban. Mert amikor arról értesül, hogy két postarablót sokévi börtönre ítélt a bíróság, így szól: „Most legalább egy ideig nyugtunk lesz tőlük." És nem azt mondja: „Jó néhány év múlva társadalmunk két tisztességes emberrel gyarapodik."

●

Megállít az utcán egy ismerősöm:

— Olvasta, hogy egy tévérendező képernyőre viszi Heltai Jenő Néma levente című remekművét és a női főszerepet a feleségével játszatja.

— Olvastam.

— És? Maga talán nem dohogott, amikor néhány hónappal ezelőtt egy másik rendező a saját lányában találta meg alkotása főszereplőjét?

— Én nem dohogtam. Több okból sem. Egy: ki támogasson egy színésznőt, ha nem a saját anyja vagy a férje? Kettő: Fellini is támogatta már Giulietta Masinát, a feleségét és Carlo Ponti is támogatni szokta Sophia Lorent, aki a felesége. Három: protekció mindig volt és mindig lesz, ezt uraságod is tudja. Mért kellene dohognunk amiatt, hogy ezúttal nyíltan érvényesül és nem suba alatt? De ha maga olyan finynyás, fogja fel a dolgot másként.

— Éspedig?

— A rendező beprotezsálta a feleségét, a felesége pedig beprotezsálta Heltai Jenőt. Így aztán mindannyian jól jártunk.

— Igaza van. Köszönöm, hogy megnyugtatott.

●

Példátlan élményben volt részem a héten. Csinos bemondónőink egyikén egy olyan ruhát láttam, amit már egyszer viselt.

●

— Látta ön azt a tévékomédiát, aminek az volt a címe, hogy Alacsony az Ararát?

— Láttam bizony.

— És?

— Nekem magas volt.

Tabi László

ORVOSI KST

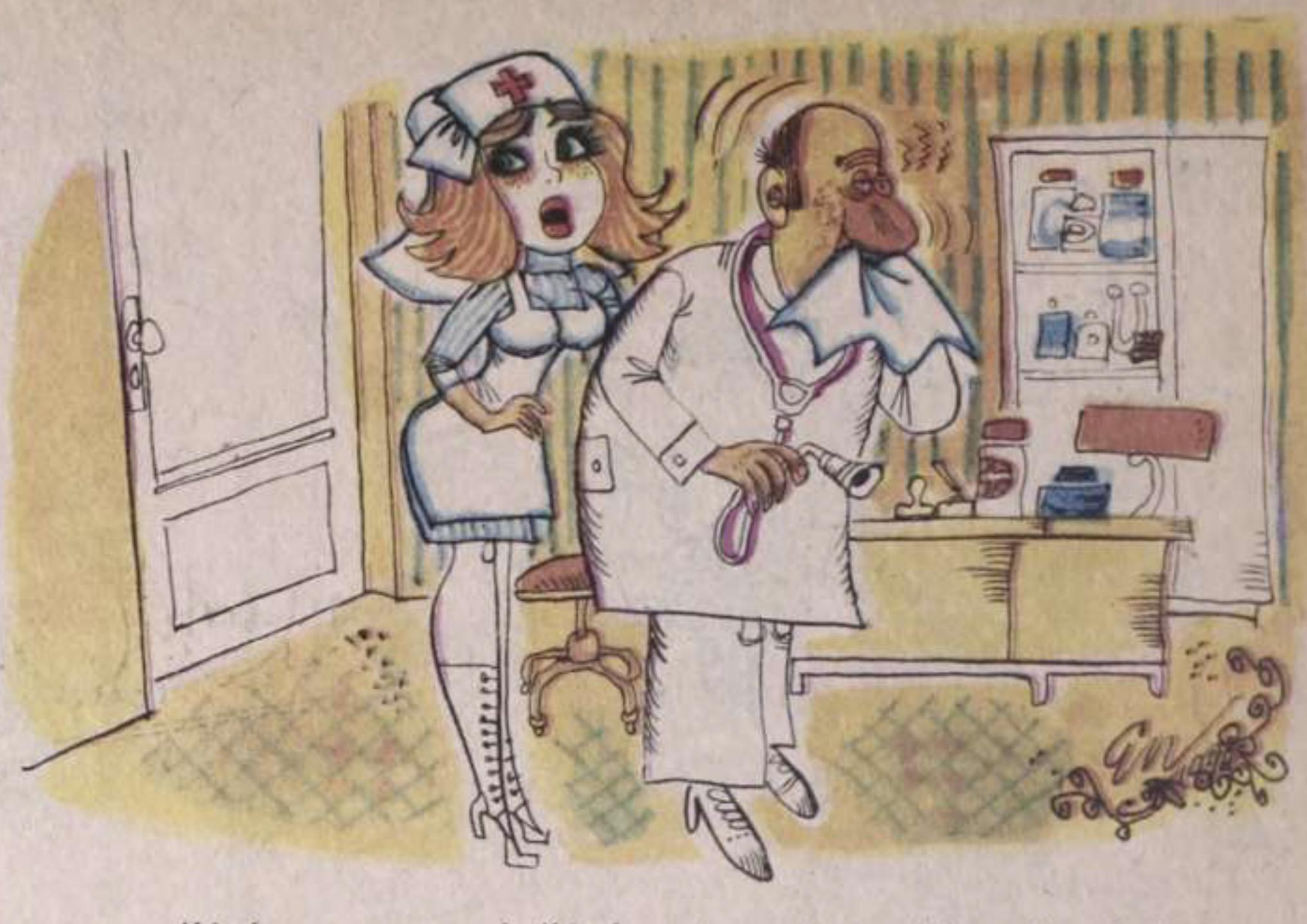

– Kérdezze meg a kollégát, mit szokott nátha ellen felírni.

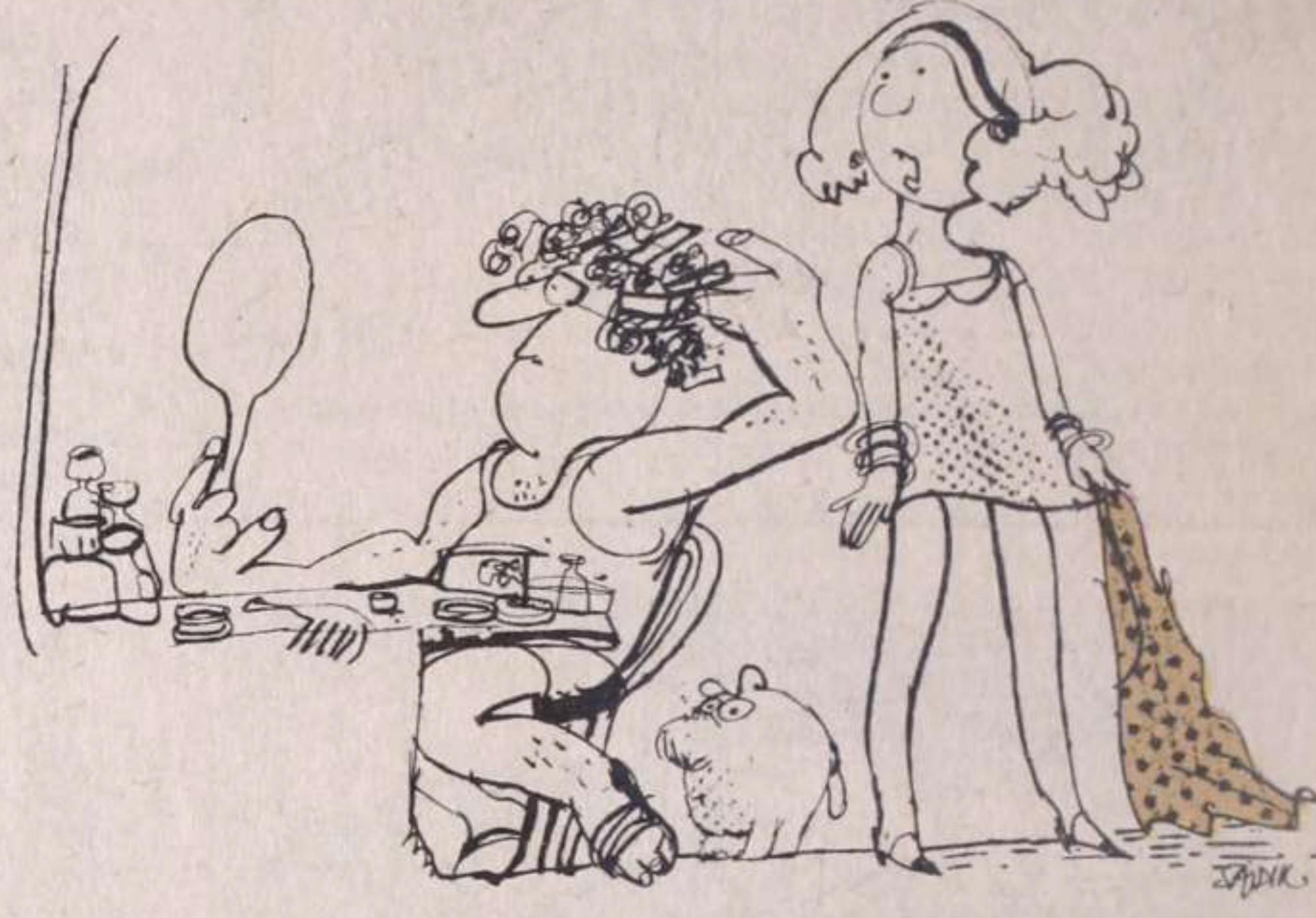

– Nem olyan fontos, hogy holnap az új főnöknőd szeme rajtad akadjon meg elöször.

ELÖKELO KISZOLGÁLÁS

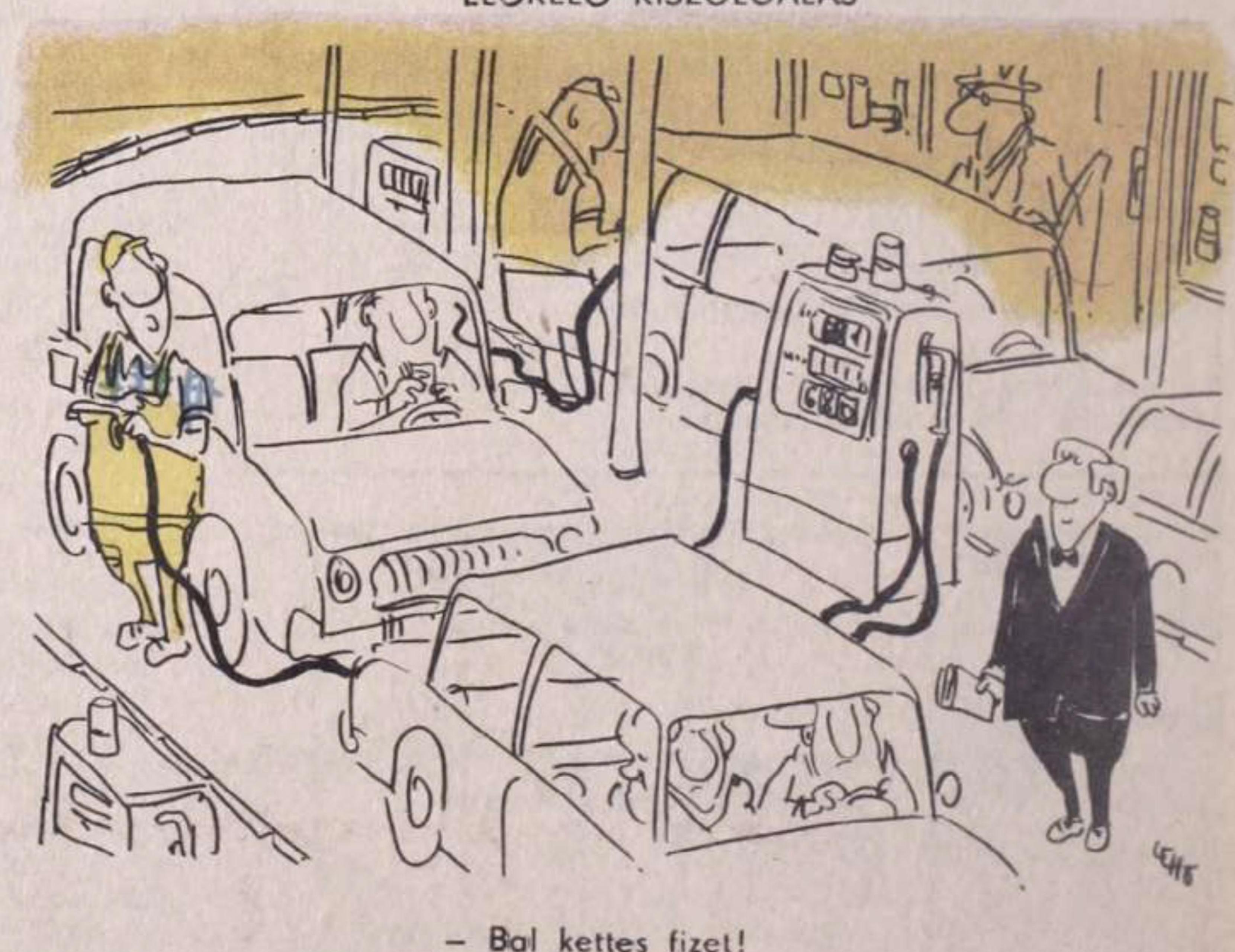

– Bal kettes fizet!

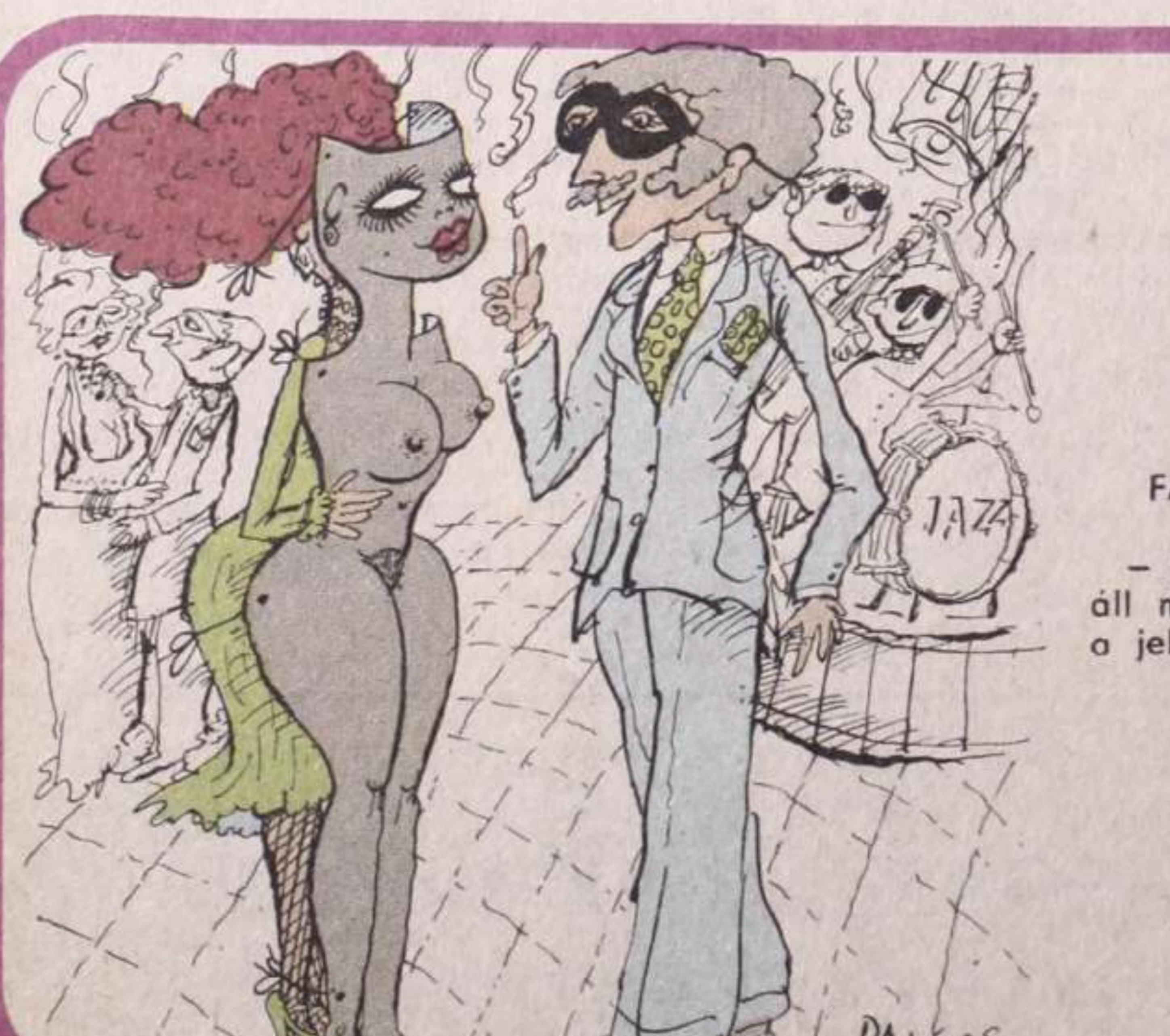

FARSANG

– Nagyon jól áll magának ez a jelmez...

ÜZENET A VILÁGBANKTÓL:

MI IS ÜGYELÜNK A RÉSZLETEKRE!

MAGYAR ÖTÖS IKREK

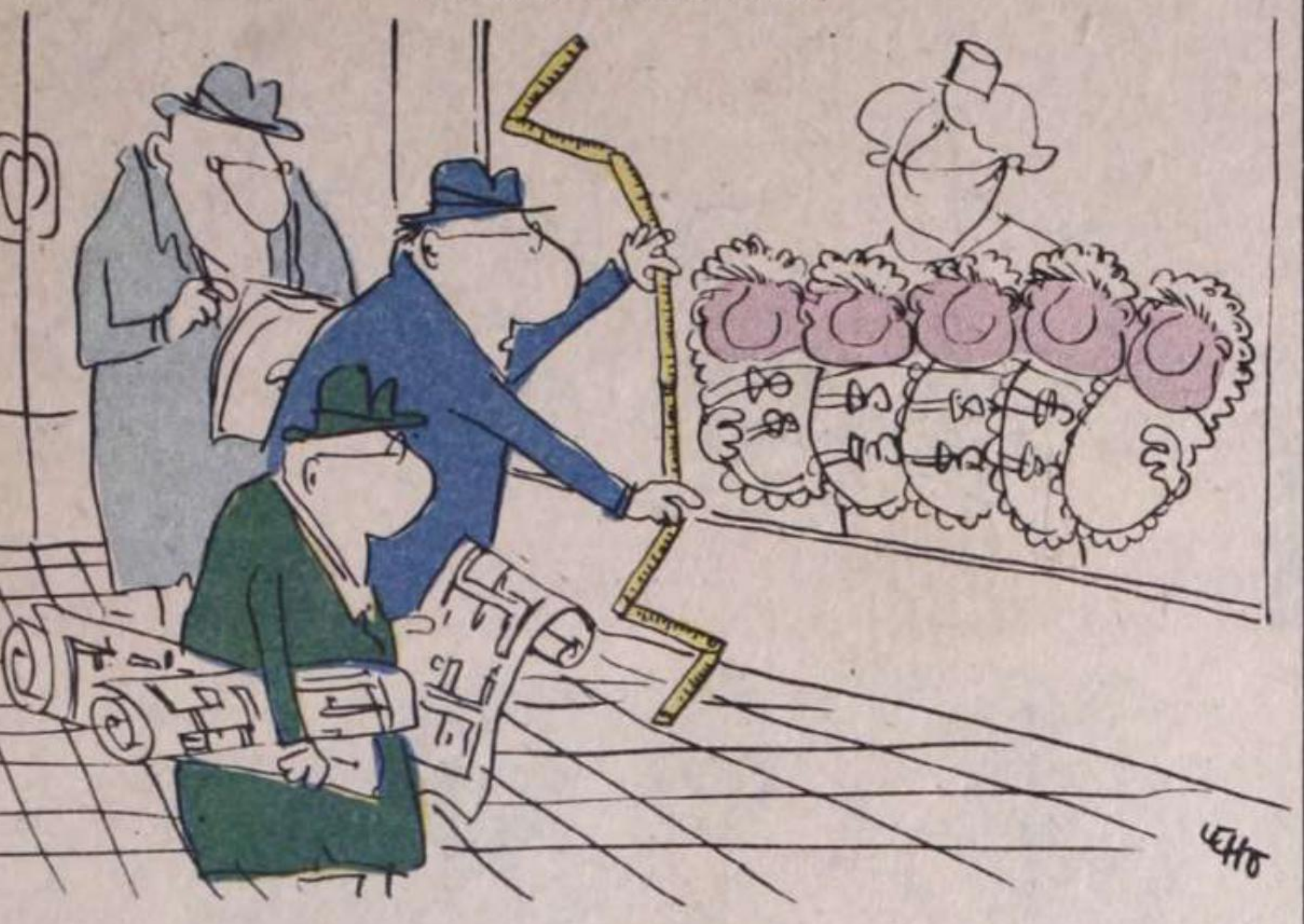

– Három szoba, hall ...

ÁREMELÉS UTÁN

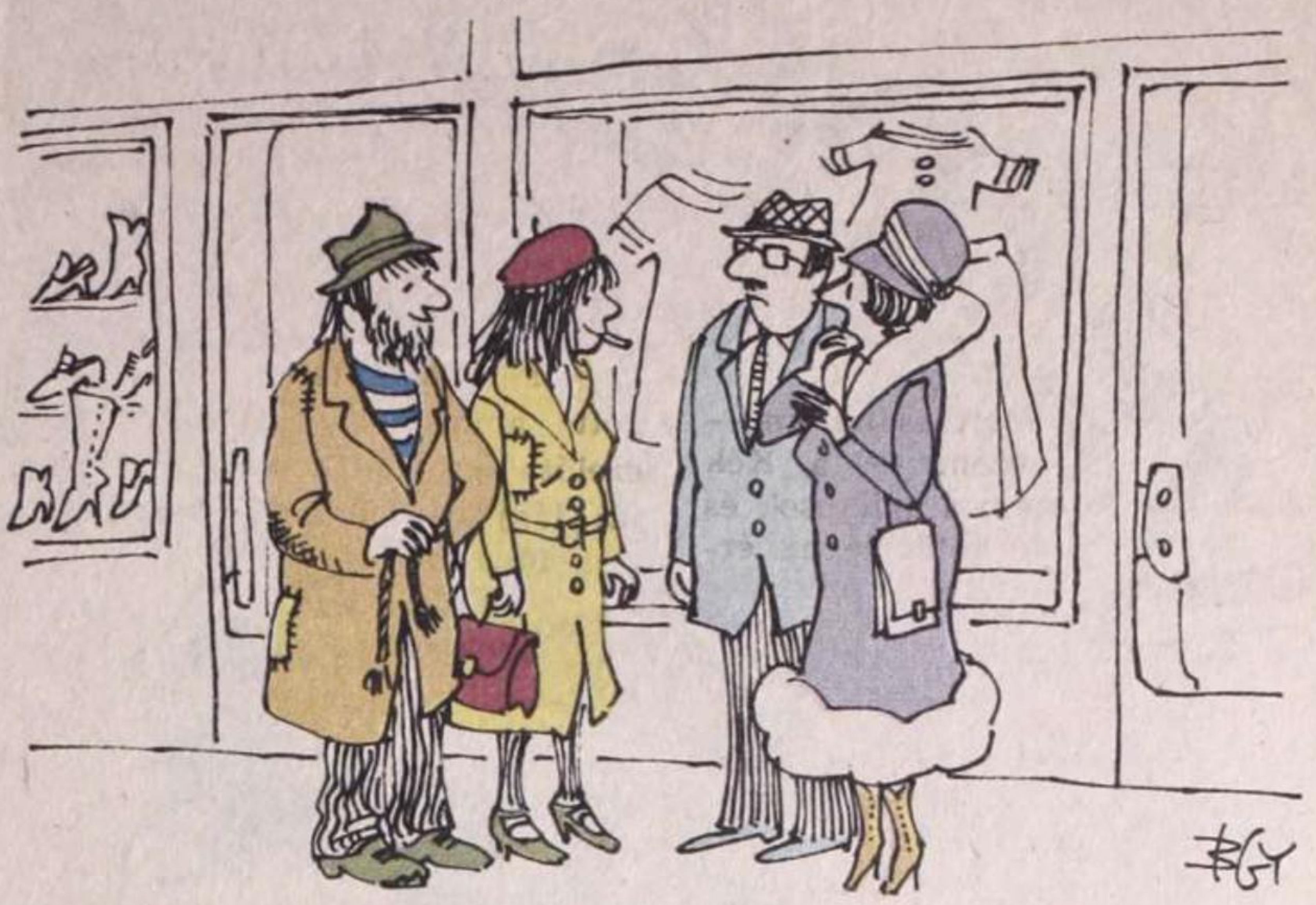

– Ez a farsangi jelmez, vagy átvettétek az új kocsitokat?

— Maga sivalkodik már megint mifelénk Haraszt úr? Csak nem a csökkentett kávéadagja miatt vonyít fájdalmában?

— Majdnem eltalálta szerkesztőkém, csak éppen egészen más ügyben jöttem. Mit szól hozzá, kezd eldőlni a vita arról, hogy kicsi vagy kocsi? Emlékszik, én már annak idején megmondtam...

— Hogy Magyarországon ötös ikrek születnek? Ne röhögtesse már ki magát Harasztkám, mint a Távfűtő Művek a legutóbbi nyilatkozataival. A magyar ötös ikrekről maga úgy hallgatott, mint aki örök némaságot fogadott.

— Ne zavarjon össze szerkesztőkém... Én már szeptember végén megmondtam, hogy felemelik...

— Hogy a metróajtó csípné be a fülét a Kossuth tér és a Batthyány tér között, Harasztkám. Mit mondott meg maga azzal a langyalag borítású nyúltagyával?

— Hogy drágább lesz a négykerekű, drága szerkesztő úr.

— Látja Harasztkám, ez maga. Beszél összevissza, azután csodálkozik, hogy maga sem tudja, mit mond. Az, hogy egy kicsiny, energiában szegény országban ötös ikrek születtek, még nem azt jelenti, hogy emelni kell a babakocsik árát.

— Mit akar állandóan azokkal az ötös ikrekkel szerkesztő úr? Magának lottóznia kellene!

— Igen? Hallott valamit Haraszt úr? Kötelezővé teszik, vagy felemelik az árát?

— Egyik sem szerkesztőkém, de akkor nem hozakodna elő mindig az ötös ikrekkel, mert belátná, hogy ez is olyan dolog, mint a lottó. Itt sem mindegy, hogy valakinek öt darab egyese, vagy egy darab öttalálatosa van...

— Ahelyett, hogy itt félrehordana a nyelve Harasztkám, mossa meg a fantáziáját, mert piszkos. Mire célozgat itt mindenáron?

— Nem mindenáron, szerkesztő úr! Felemelt áron. Csak arra szeretném ugyanis emlékeztetni, hogy én már akkor is megmondtam, hogy többe kerül majd a volánhoz ülni, amikor még a kormánynál is úgy tudták, hogy az idén nem lesz központi áremelés.

— Most mi fáj magának Haraszt úr? Az, hogy központi, vagy az, hogy emelés? Mondja csak, mond magának valamit az, hogy Ilf-Petrov?

— Nem, szerkesztő úr, mert egy szót sem beszélek oroszul, erről papírom is van. Behozzam?

— Nem kell Haraszt úr, magának elhiszem anélkül is. Csak azért próbálom az agyát ilyen, ma már klasszikussá vált nevekkel terhelni, mert az említett két úr már hatvan évvel ezelőtt is megmondta...

— Milyen igazuk volt, szerkesztőkém! Egyébként mit mondtak meg?

— Hogy az autó nem luxuscikk, hanem a helyváltoztatás eszköze. Maga tudta ezt?

— Idáig igen. Kár, hogy nem beszélek nyelveket, biztosan jól megértenénk egymást a fenti két úrral.

— Ne ízetlenkedjen Haraszt úr! Maga mindenben csak a rosszat látja?

— Én, szerkesztő úr? Aki fennen hirdetem, hogy olcsóbb lett a benzin?

— Ezt is valami megbízható ismerősétől hallotta?

— Benne volt az újságban. Január 25-től ugyanis egy autó áráért átlagosan 10,2 százalékkal több benzint lehet venni.

— Ha lesz még aki vesz, Haraszt úr.

— Látja, szerkesztőkém, ebben kivételesen igaza van. Aki még ezek után is négykerekűre ácsingózik, annak nincs ki mind a négy kereke.

— Azért ne csüggedjen Haraszt úr. Ha benzint nem is, de egy kis olajat adok magának, hogy most azonnal legyen mire lépnie.

— Kedves, hogy tartóztat szerkesztőkém, majd legközelebb is benézek.

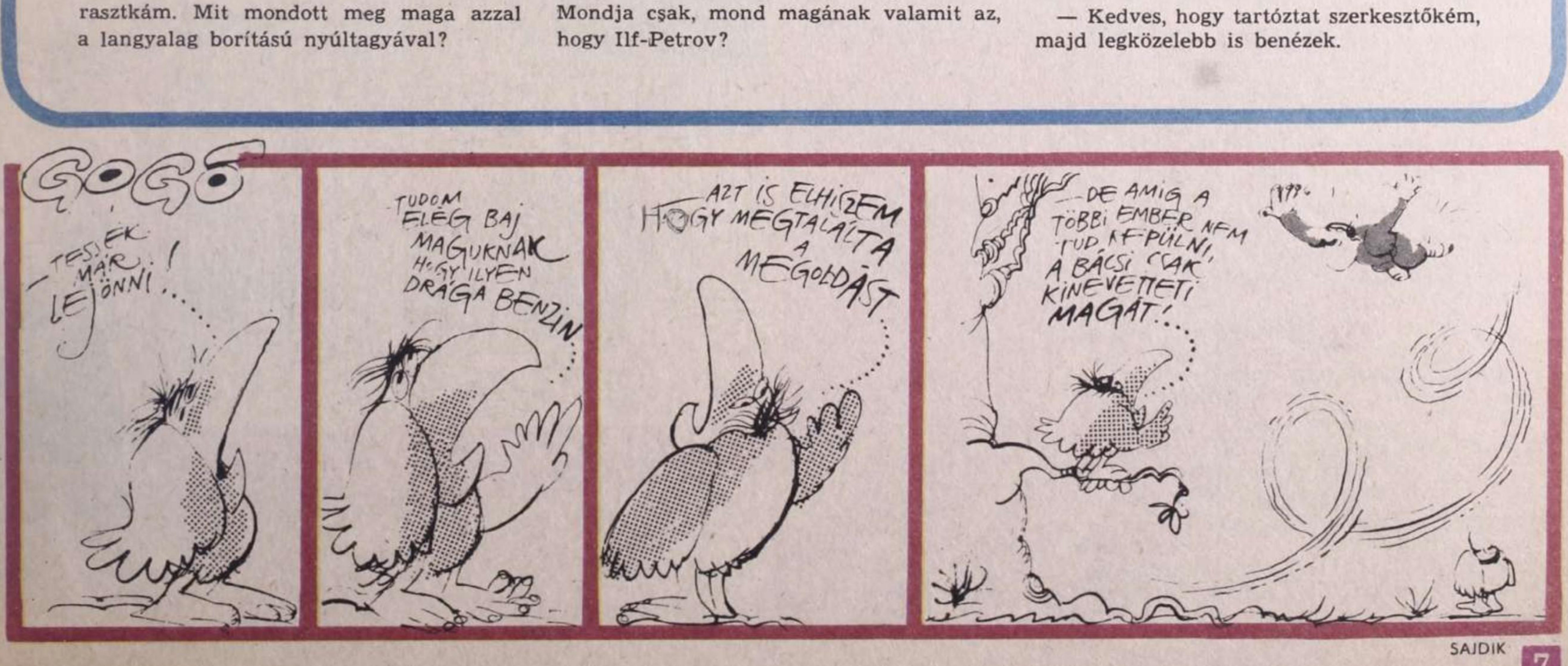
GOGÓ
– TESSÉK MÁR LEJÖNNI!...
– TUDOM ELÉG BAJ MAGUKNAK HOGY ILYEN DRÁGA BENZIN
– AZT IS ELHISZEM HOGY MEGTALÁLTA A MEGOLDÁST
– DE AMÍG A TÖBBI EMBER NEM TUD REPÜLNI, A BÁCSI CSAK KINEVETTETI MAGÁT!...

SAJDIK

VEGYES DISZNÓSÁGOK

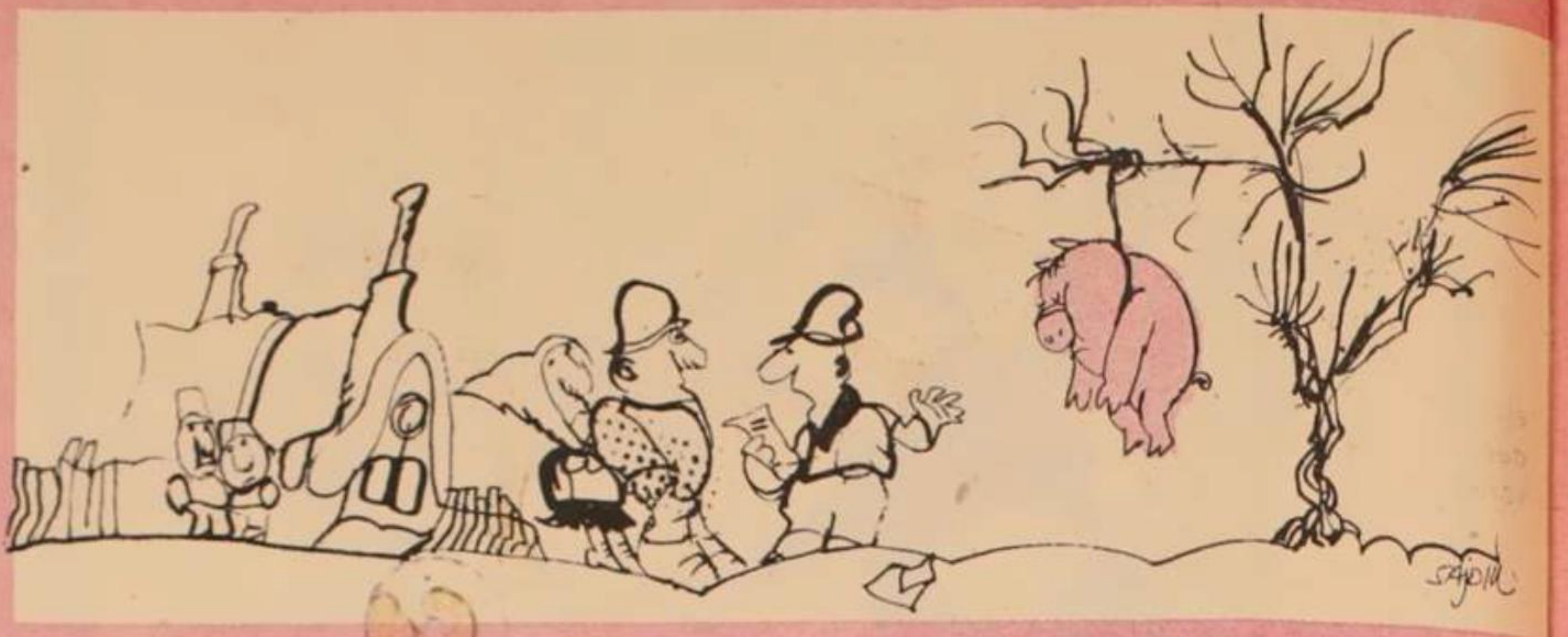

BÚCSÚLEVÉL

... nem bírta elviselni, hogy mindenki a halálát kívánja!

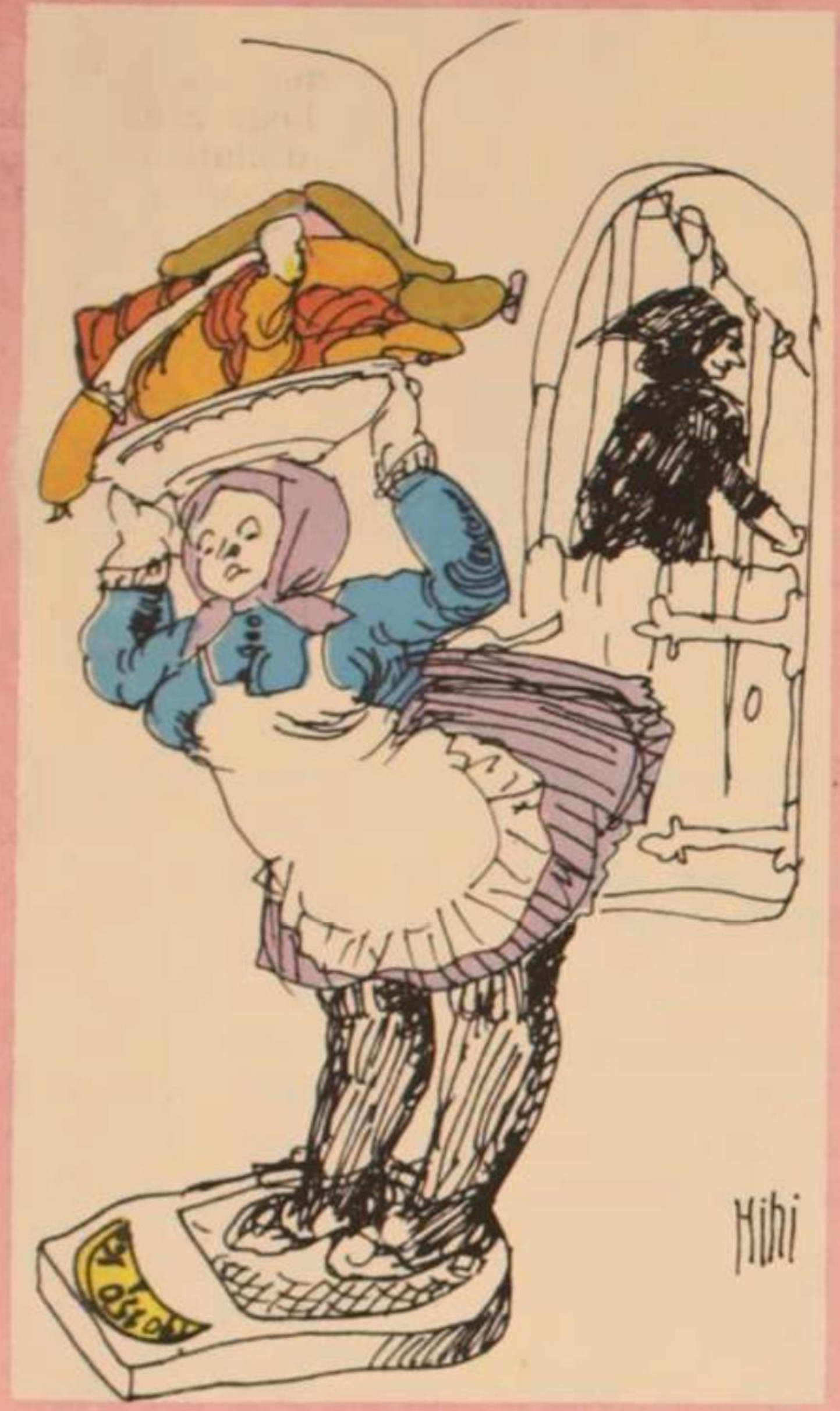

– Ennyire gonosz lenne a szomszédasszonyom?

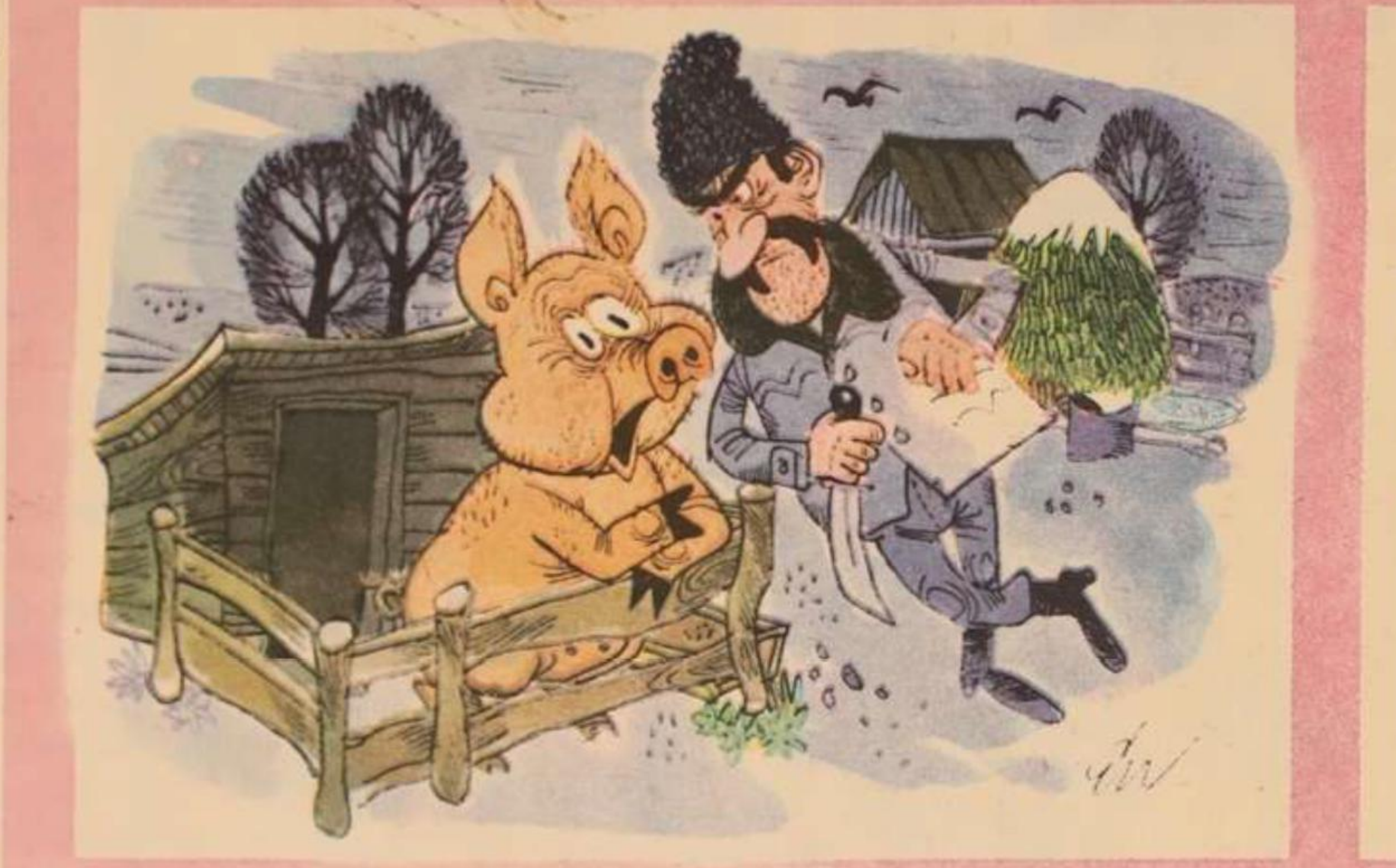

– Azt ajánlom, mondjunk le mindketten az erőszak alkalmazásáról!

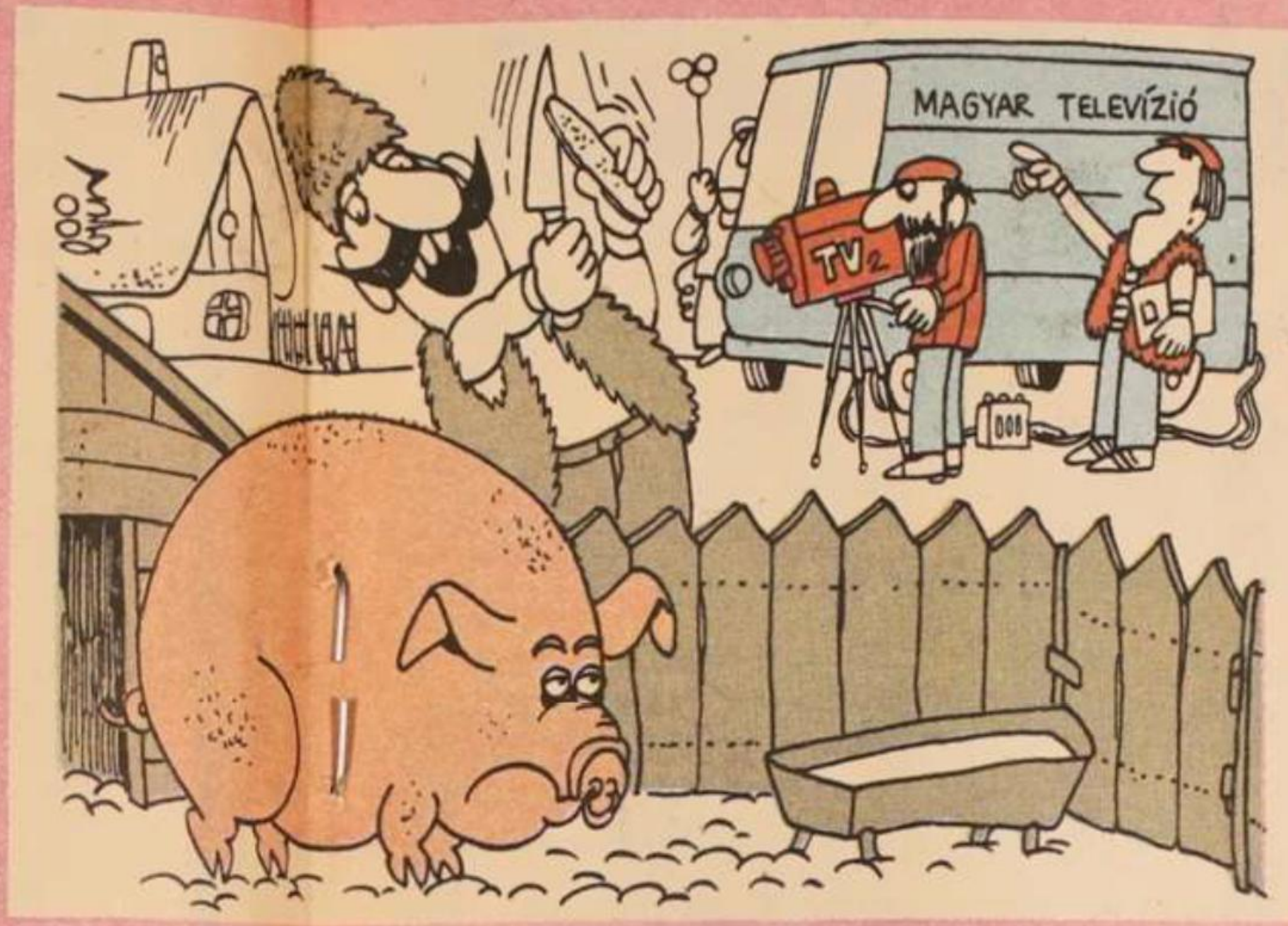

– Kevés disznót ér ilyen megtiszteltetés, mint téged, öregem! Benne leszel a tévéhiradóban...

ATTRAKCIÓ

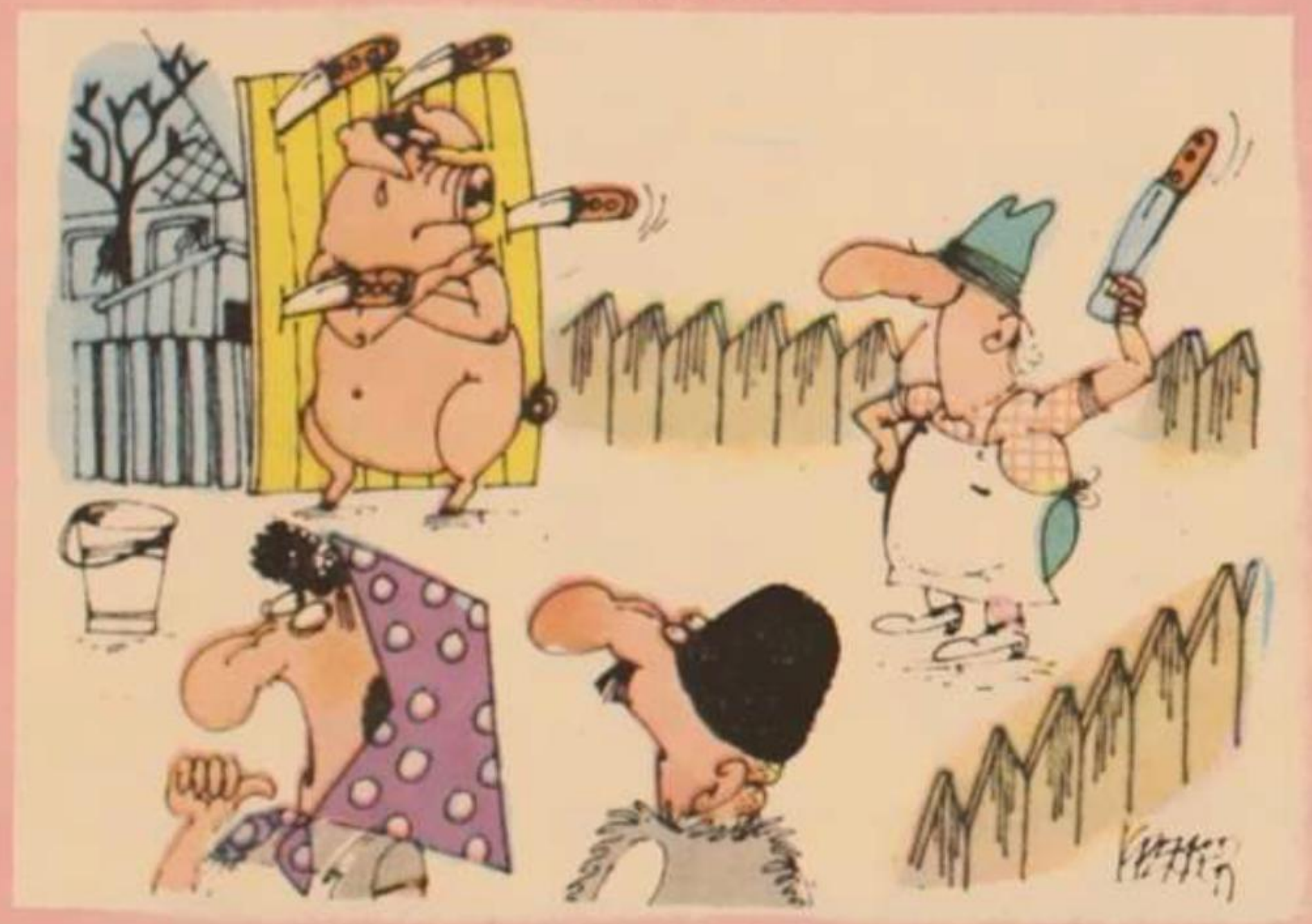

– Már megint valami hülyeséget látott a tévében...

VÁROSI DISZNÓÖLES

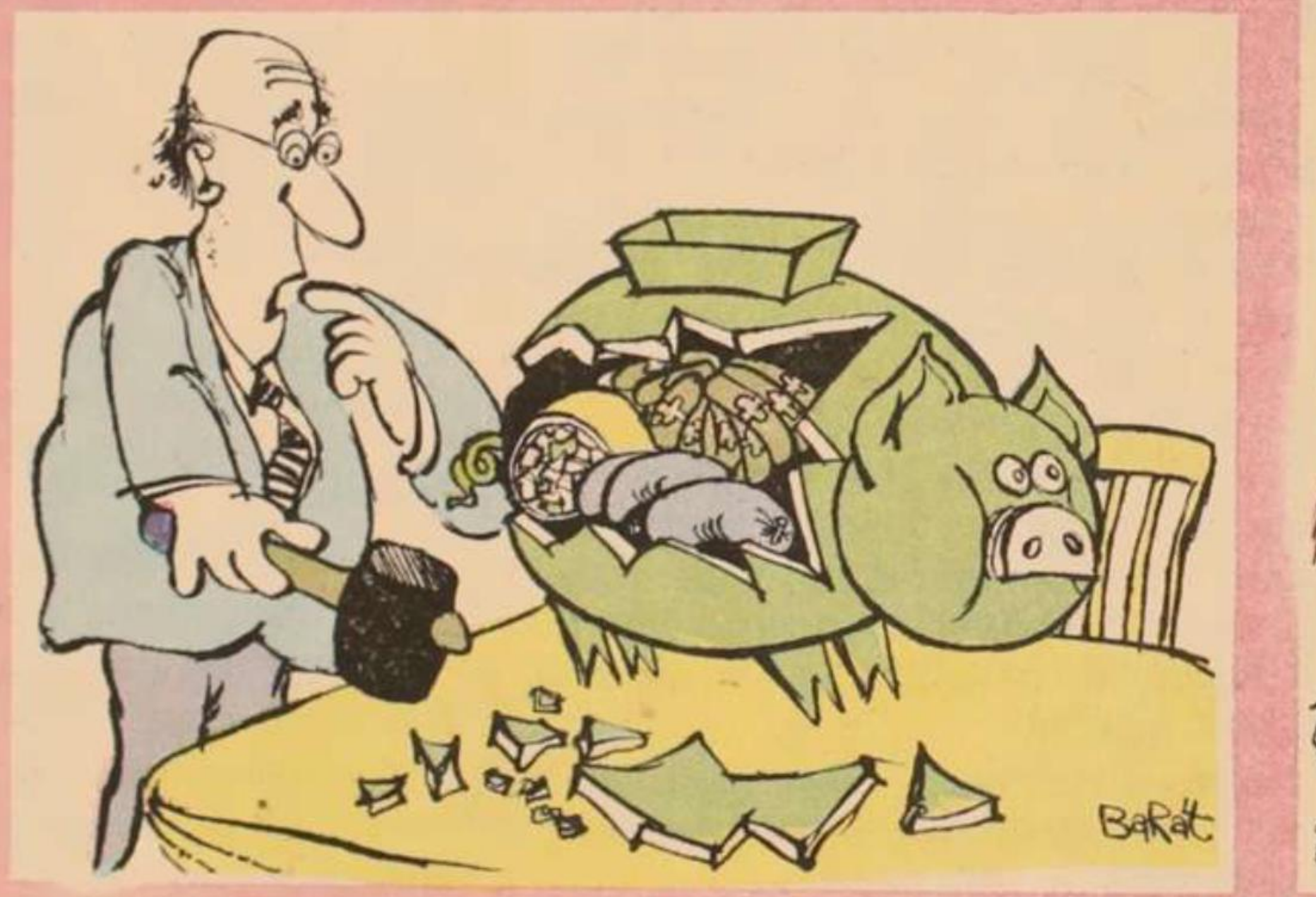

KOMATÁL 1983

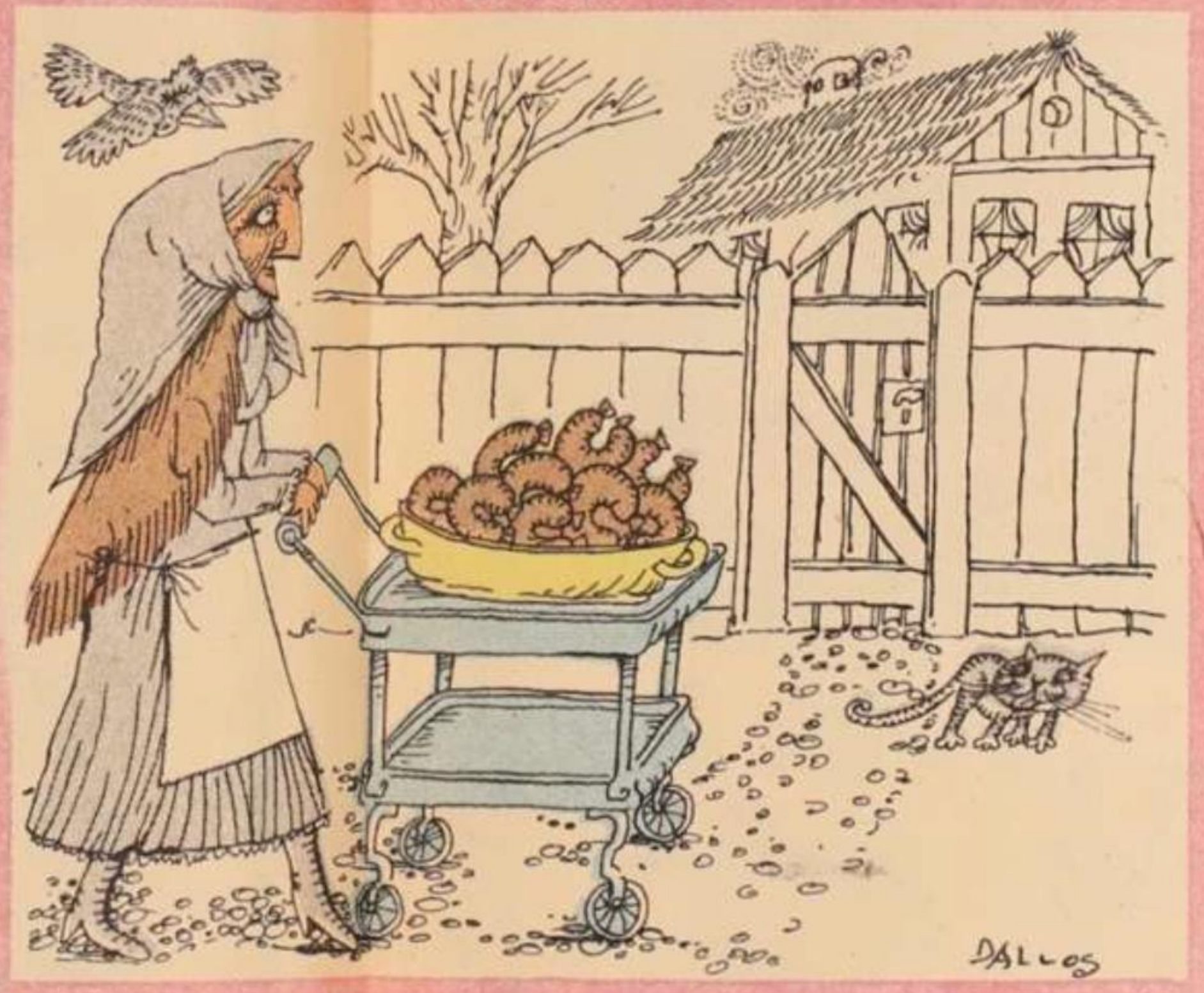

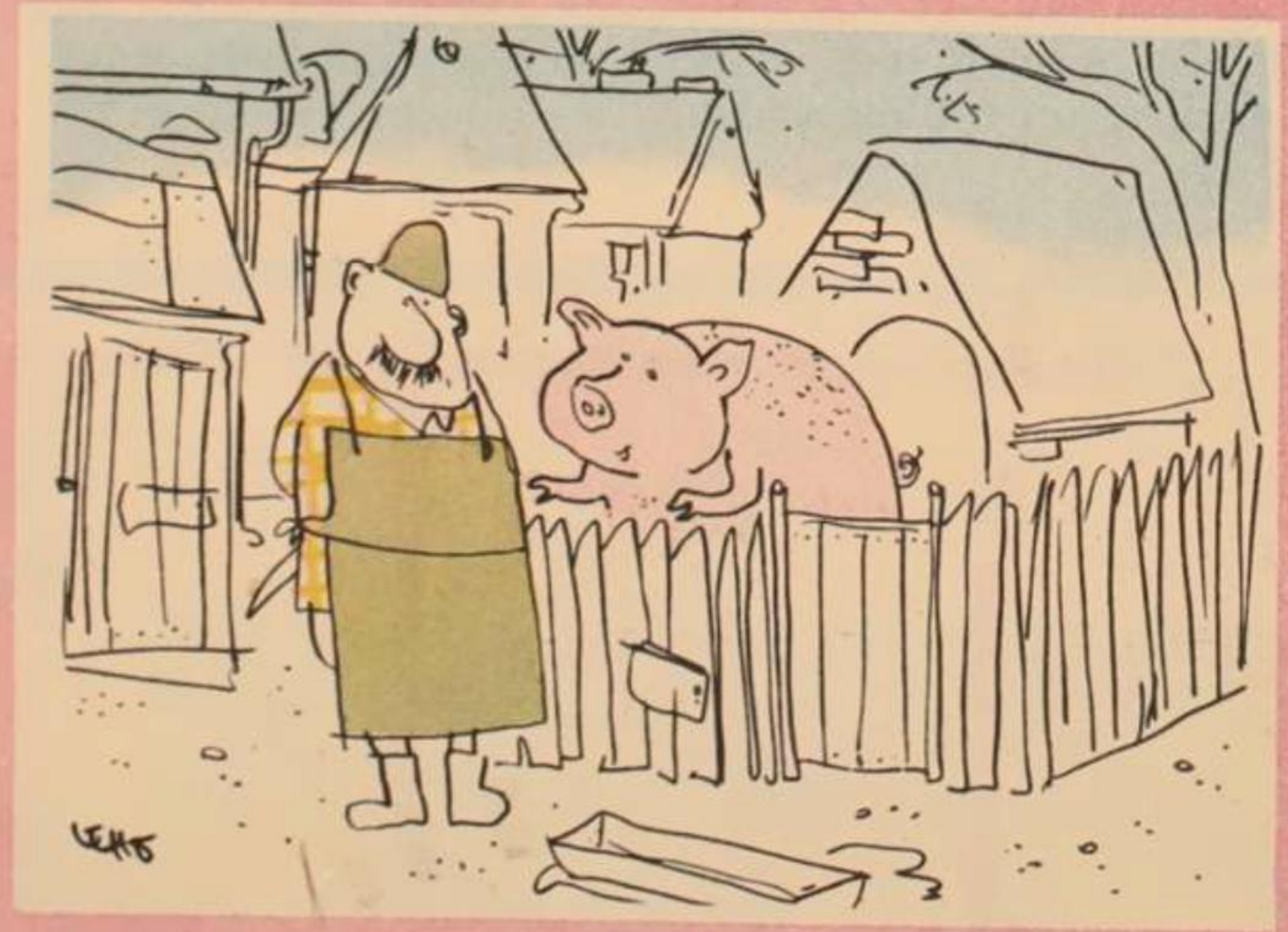

– Böllér úr, nem lehetne ezt az egész dolgot átütemezni?!

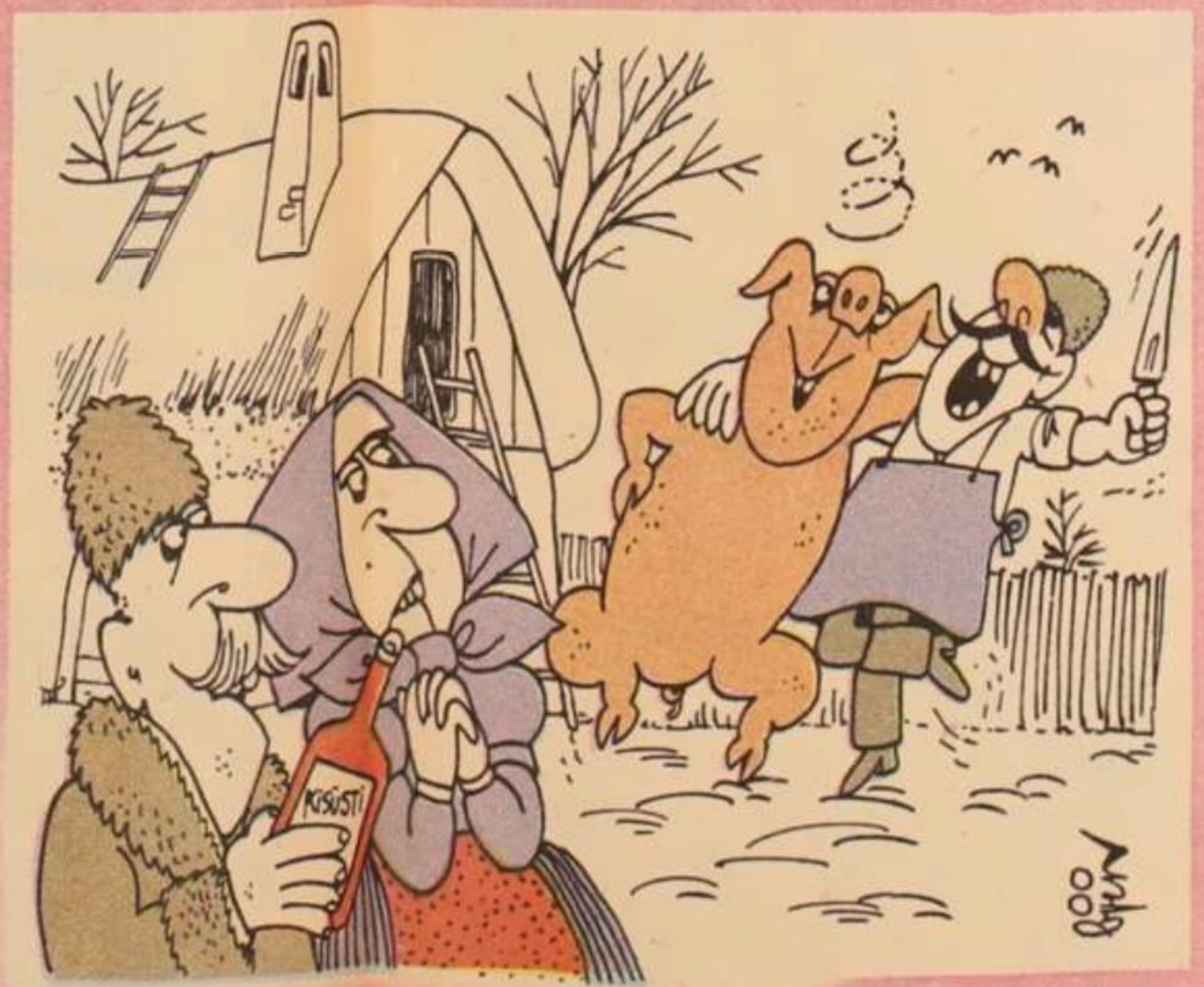

– Mit csináljunk, anyjuk, a böllér csak akkor fűszerezi a hurkát mesterien, ha be van rúgva...

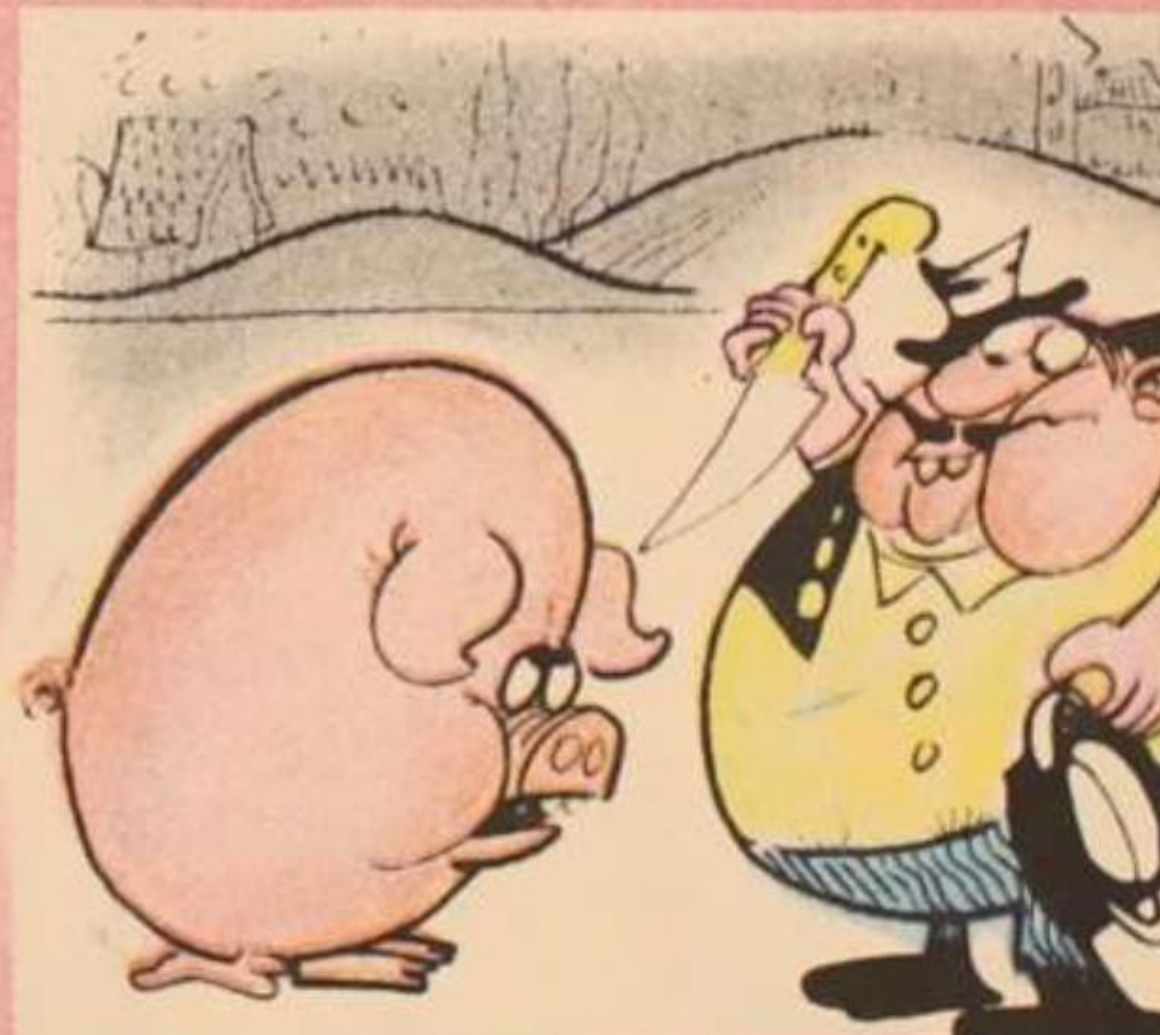

– Minek örül? Ha megesz, magát majd megüti a guta!

A LEGNAGYOBB DISZNÓSÁG

A disznótoros változatos is, meg fűszeres is. De gyomor az kell hozzá.

— Te, mi ez a Dobos-ügy a bíróságon?

— Nagyon egyszerű. A kitűnő zeneszerző, mint tudjuk, disszidált.

— A legnagyobb disznóság.

— Micsoda?

— Hogy disszidált.

— El vagy maradva harminc évfolyammal. Az már rég nem a legnagyobb disznóság. Főleg, hogy azóta gyakran hazalátogat. Legutóbb még nyilatkozott is az Ádám Magazinban. Többek között a két feleségéről. Hogy az egyik ilyen lett, a másik meg olyan lett.

— A legnagyobb disznóság.

— Micsoda? Hogy nyilatkozott, vagy, hogy olyan lett?

— Is-is.

— El vagy tévedve. Ez még mindig nem a legnagyobb disznóság. Főleg, hogy a két hölgy hevesen tiltakozott. Amelyikről azt mondta, hogy ilyen, az kijelentette, hogy ő nem is ilyen...

— Hanem olyan?

— Isten őrizz. Másmilyen. Amelyikről meg azt mondta, hogy olyan, az beperelte...

— Hogy ő nem is olyan?

— Na, olyannak olyan, de nem annyira.

— Várj, valamit még mindig nem értek. Ezek mind a ketten az NSZK-ban élnek. A tárgyalásra el sem jönnek. Akkor miért a pesti bíróság foglalkozik az üggyel?

— Fene tudja. Istenem, miért forgatnak nálunk nyugatnémet filmeket? Lehet, hogy olcsóbb.

— A perköltségeket legalább nyugatnémet márkában fizetik?

— Nyavalyát.

— Na látod, hát ez a...

— Tévedés, még ez sem a legnagyobb disznóság.

— Hát akkor mi a legnagyobb disznóság?

— Elmesélem.

* * *

Szakajtó Gergelyné, született Vonyigó Sára és édesanyja, özvegy Vonyigó Bernátné beperelte Szakajtó Gergelyt. Csendháborítás és közbotrányokozás címén.

— Hadd halljam — mondta a bíró. — Miben állt az a csendháborítás?

— Miben állt, miben állt? — kapta csípőre a kezét a menyecske. — Hát abban állt, hogy valahányszor egy kicsikét megrugdostuk idősanyámmal, úgy ordított, akár a fába szorult féreg. Tiszta lehetetlenség volt megmaradni véle egy házban.

— A csodát — vonta össze szemöldökét a bíró. — Aztán miért rugdosták meg?

— Az egy másik kérdés — szögezte le keményen az anyós. — Itt és most a csendháborítás tényálladékát tárgyaljuk.

— Aha — mondta a bíró. — De hát maguk elköltöztek tőle, igaz?

— Igaz hát. A fene hallgatja az örökös vonyítását.

— Akkor meg mit akarnak? Tűnjenek el innen, amíg bársonyos a hangom, mert olyat teszek, hogy magam is megbánom.

Aztán, hogy kettesben maradtak, odafordult az alpereshez.

— Na, Szakajtó Gergely, magának sem lehetett gyöngyélete ezzel a két boszorkánnyal, igaz-e?

— Méghogy nekem, bíró úr? A kutya a kútban mókáskedvű pléboj volt hozzám képest.

— Óhajt viszontváddal élni?

— Isten őrizz, hiszen ők adták nekem az igazi boldogságot.

— Azzal, hogy rugdosták?

— Azzal, hogy elmentek.

— Aztán, mondja meg áperté, nagyon fájt, amikor rugdosták?

Az alperes sandán vigyorgott.

— Ugyan már. Azzal a göcsörtös, pipaszár lábukkal? Meg sem éreztem.

A bíró az asztalra könyökölt.

— Akkor miért ordított, mint a fába szorult féreg?

— Miért, miért? Tudja maga aztat, bíró úr. Kell egy kis reklám is az embernek.

Peterdi Pál

FEMINISTA

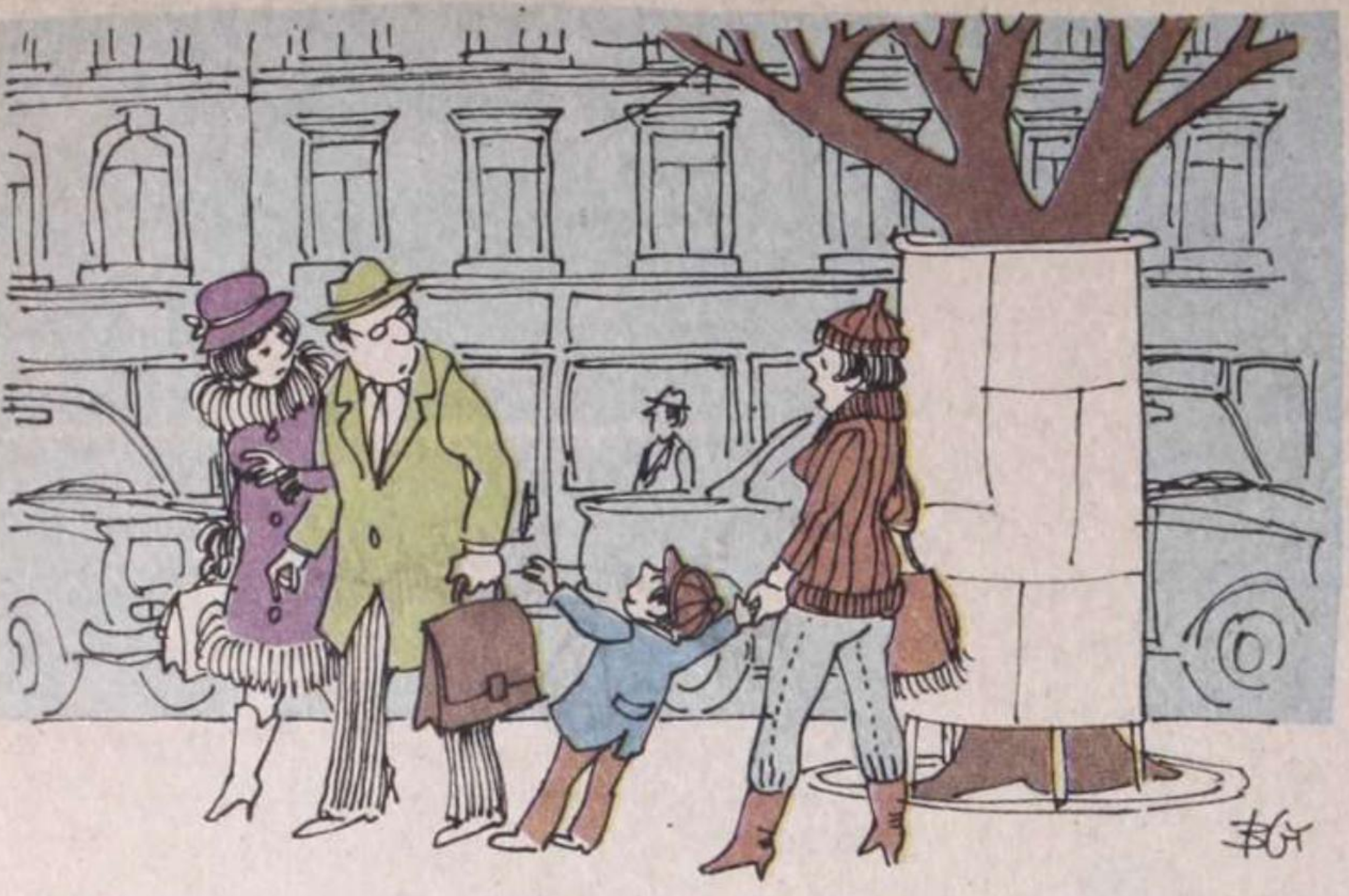

– Fúj! Nekünk nem kell papa!

MODERN MITOLÓGIA

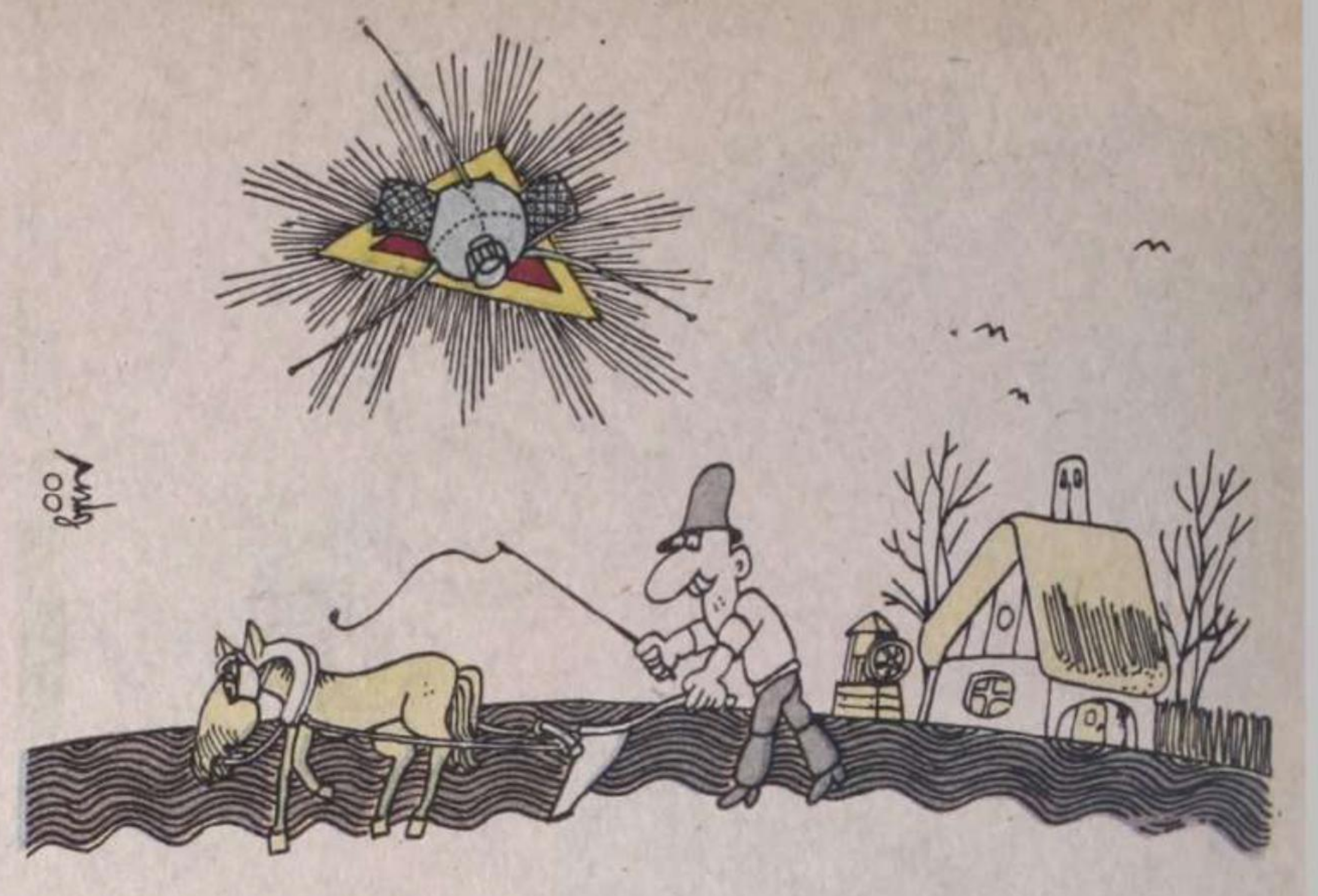

MESÉK AZ ERDŐBŐL

A DIVAT ÁLDOZATA

lett a bölcs bagoly! Megkívánt egy csillogó arany-keretet! Arra cserélte a hozzá jobban illő, s a szundikálást is segítő – megszokott napszemüveget!

„ÁLLATI LEG-EK"

versenyét hirdette meg az erdő „Képtelen Szórakozások"-nevű, közkacagtató szervezete. A kis sün szereplésekor mindenki fogta egymás hasát! Megtanította a hátán lovagolni – a meztelen, erdei csigát!

FELKÖTÖTT ÁLLAL

várja az ágyban fekve, Piroskát a farkas. Ismételgeti az elmondandó ravasz szöveget, de felkopik az álla! Piroska ugyanis, élelemmel töltött kis kosarával a bokrok alatt egy fiúval piknikezett – és elfeledte teljesen, hogy őt az éhes, beteg nagymamája várja!

AZ ERDŐBEN

megértik egymás szavát az állatok, a bokrok és a fák. A bagoly, – idegen nyelven is ért, ezért terjeszti ő az egykoron németül „hecsedli" névre hallgató csipkebokor panaszát az Erdei Főtanács elé. A bokor szerint: „Exportképes bogyóimért (Lehet belőle lekvár vagy tea!) az emberek rútul megtépnek minden évben, miközben dühödten szidják tüskéimet! Az ingyen-termést azonban soha, senki sem köszöni meg!"

Legközelebb elmesélem a folytatást is, – ha a Főtanácsban bölcsen döntenek!

Borbély Tibor

A NAGYMAMA FÚR

A nagymama egész nap csoszog a lakásban, egyik szobából ki, a másikba be. Mindent hall, mindent lát, és semmivel sincs megelégedve. Ha fázik és berakja az ablakot: ugyan, nagyi, hiszen meg lehet főni! Ha szellőztet, mert büdös van a sok cigarettától: ugyan, nagyi, kintről csak rossz levegő jön be! Ha régi, szép filmeket játszanak a tévében, a másik műsort kell nézni, mert ott meccs van. És csapkodják a frizsider ajtaját, locskolnak a fürdőszobában, sáros lábbal nyargalásznak a szőnyegen és mindent szétdobálnak.

A nagymama szelíd mosollyal veszi tudomásul a dolgokat, esetleg oldalt billenti a fejét s megemeli a vállát. A legtöbb baj a Laci gyerekkel van. Elkésik a vacsoráról, gyakran csak éjjel vetődik haza, ordíttatja a magnóját és lányokat hoz fel a szobájába. A nagymama még ott tart, hogy a lányok miatt van a legjobban felháborodva. A menyének, a fiának csak annyi a reagálása: hát igen.

Két lány járt fel Lacihoz. Egy szőke és egy fekete. Úgy keringett a nagymama a spájz és a Laci szobája körül, hogy találkozzék velük.

Aztán az történt, hogy az egyik lány kereste telefonon Lacit. A nagymama nagyon jól tudta, hogy *Edit*, a szőke keresi Lacit, de hirtelen eszébe jutott valami.

— Te vagy az, *Zsuzsika?* Megismerem a hangodat. Nincs itthon a Laci. Mit mondjak neki? — hadarta. — Mi?... Nem te vagy a Zsuzsi? Esküdni mertem volna, hogy te vagy a Zsuzsi.

Másnap Laci elkapta a nagymamát. Miért beszélt Editnek Zsuzsiról?

— Hasonlít a hangja...

— Ha hasonlít, ha nem hasonlít, nem kellett volna nevet mondania! Edit most gyötör, hogy ki az a Zsuzsi. Azt hiszi, hogy a nőm.

Mit tesz a véletlen, pár nappal később akkor szólalt meg a telefon, amikor Laci otthon volt. A nagymama vette fel a kagylót. Lacit kereste *Zsuzsi.*

— Te vagy az, *Editke?* Itthon, itthon van a Laci. Nahát, hogy múltkor nem ismertem meg a hangodat. Azt hittem, te vagy az Edit. Mi?... — Gyorsan átadta a kagylót Lacinak, és még gyorsabban kisietett. A másik szobában hallotta Laci üvöltését.

— Érts meg nem ismerek semmiféle Editet!

Fendrik Ferenc

Reprezentációs problémánk:

HÁNY MALIGÁN FOKIG TEKINTHETŐ EGY FOLYADÉK SZÖRPNEK?

ÁRRENDEZÉS

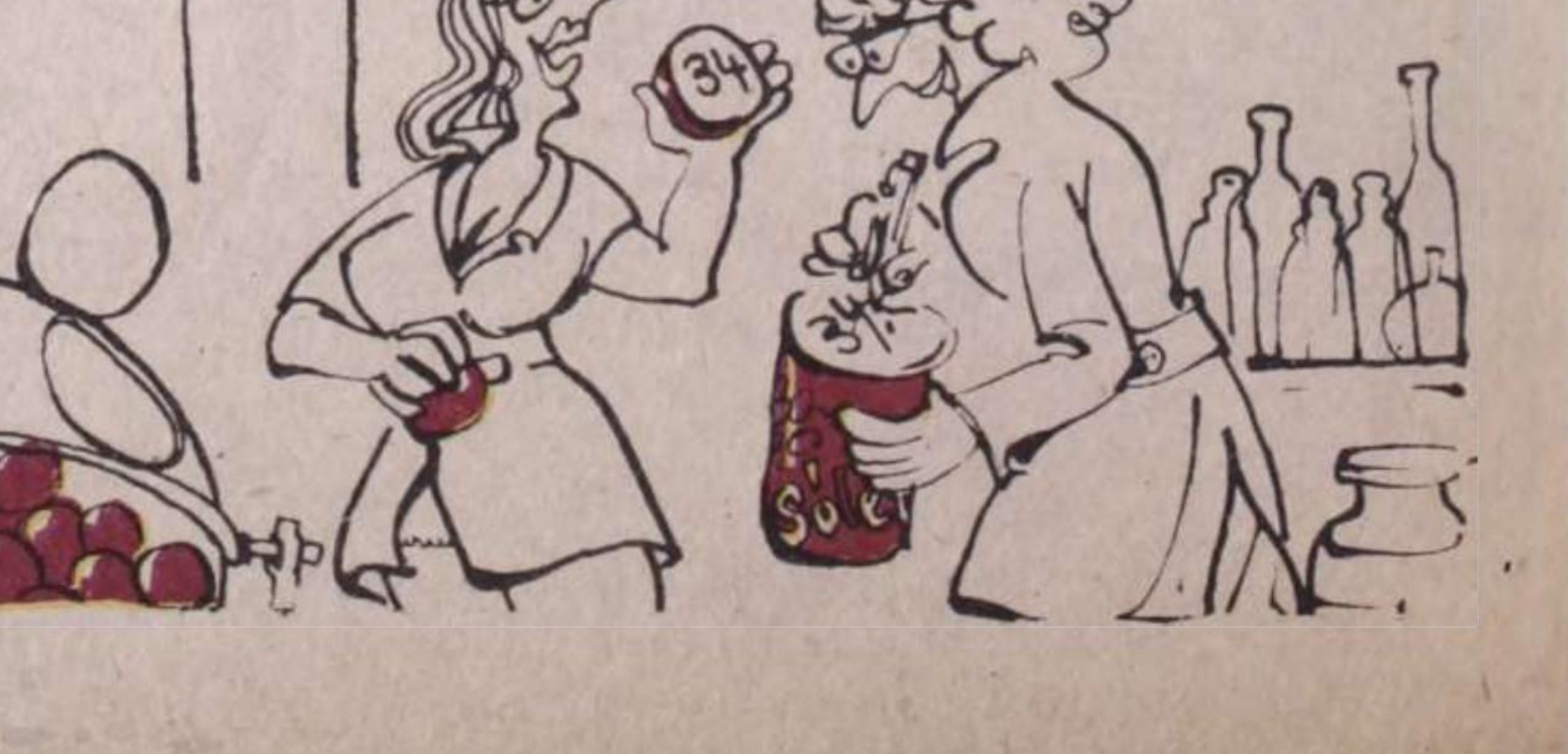

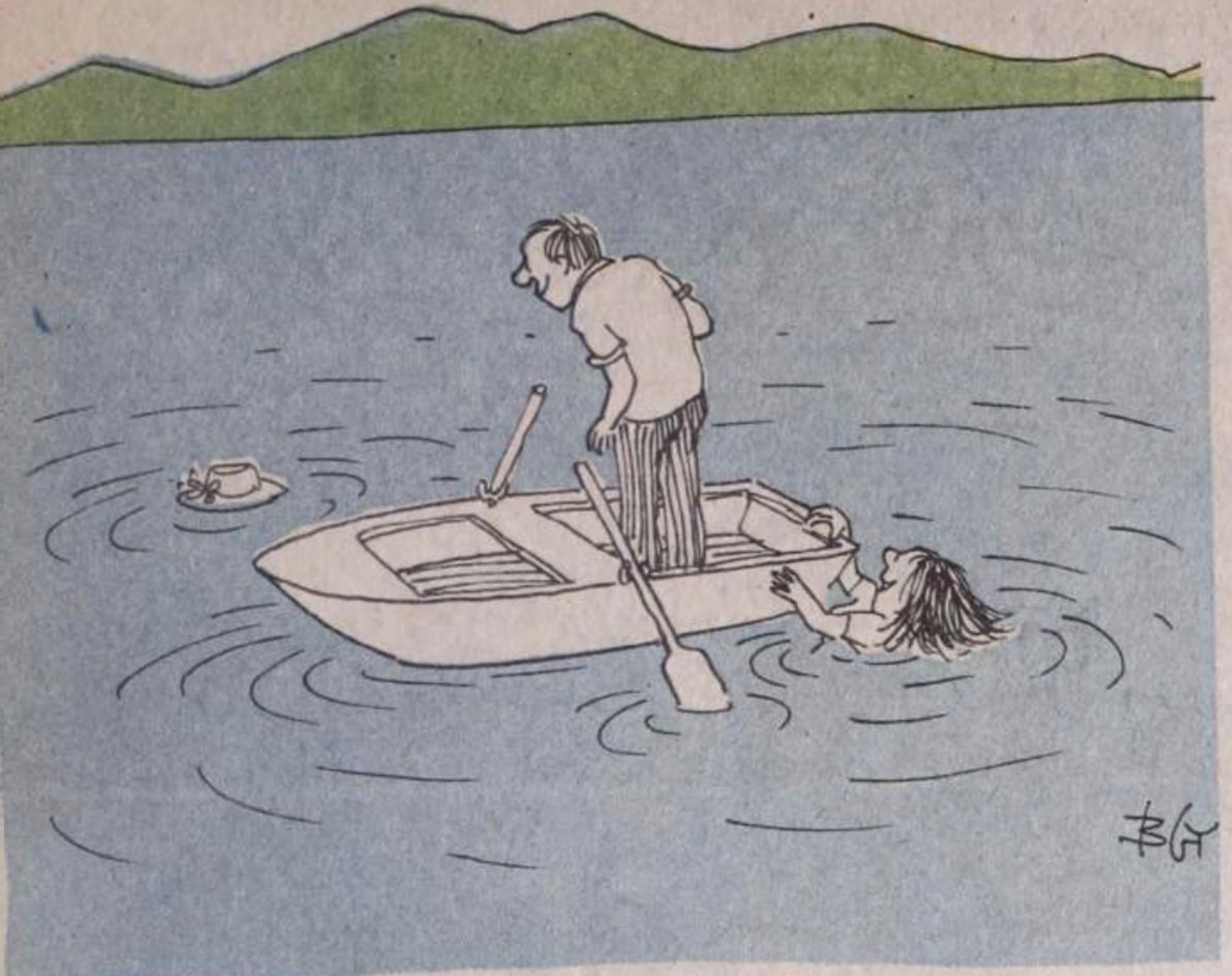

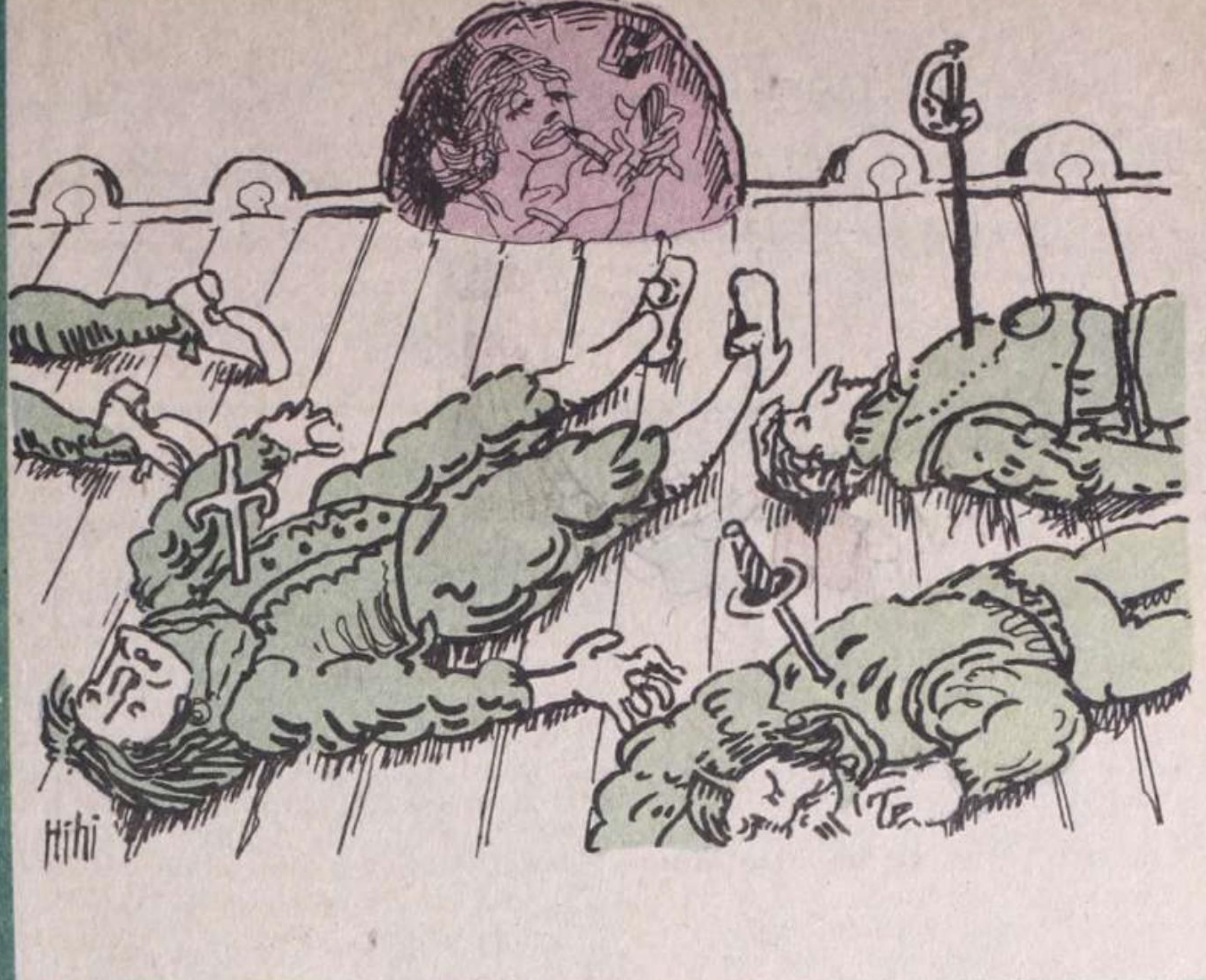

BRENNER,
HEGEDŰS,
VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI,
FÜLÖP,
LEHOCZKI

túlélés

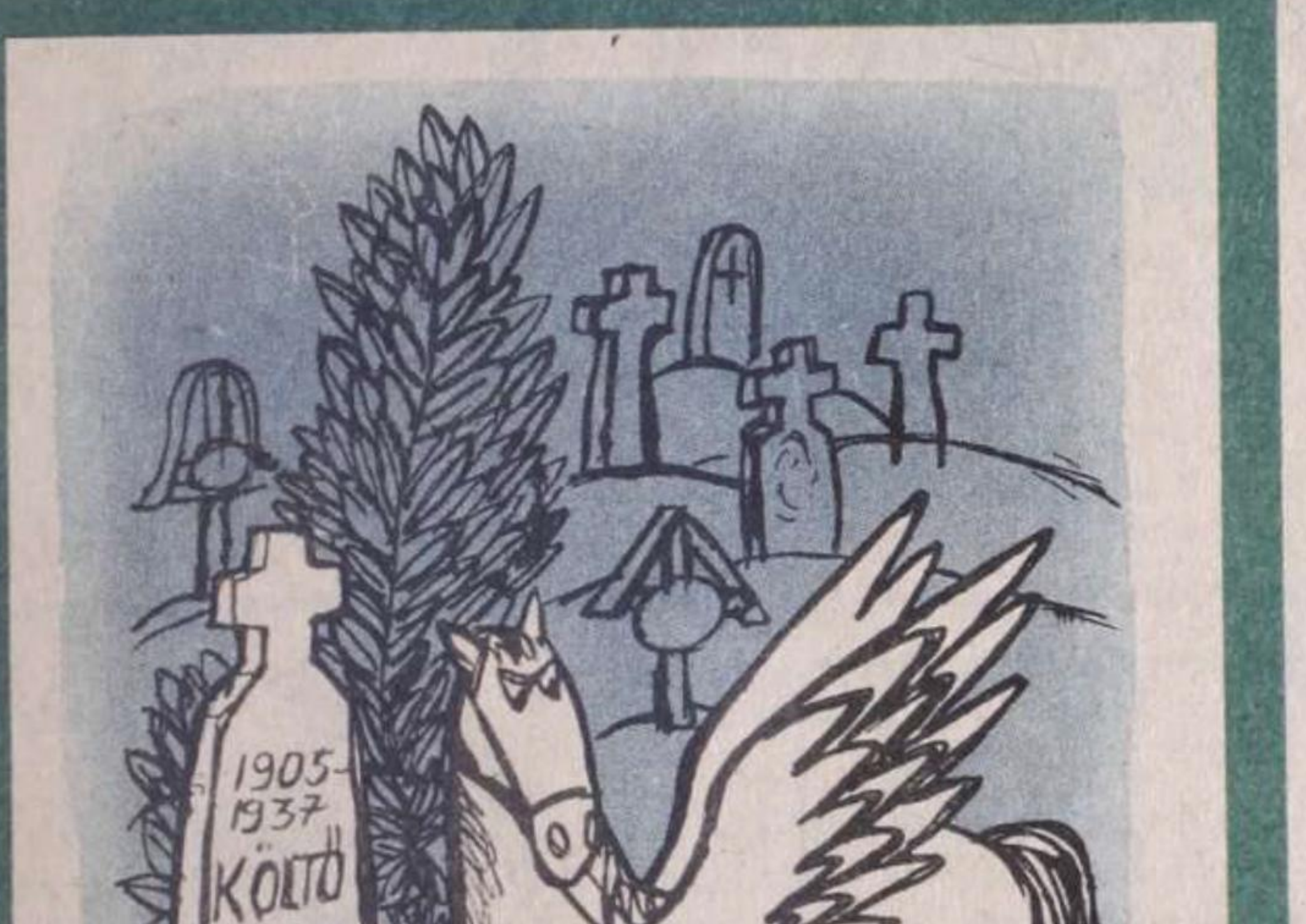
1905-
1937
KÖLTŐ

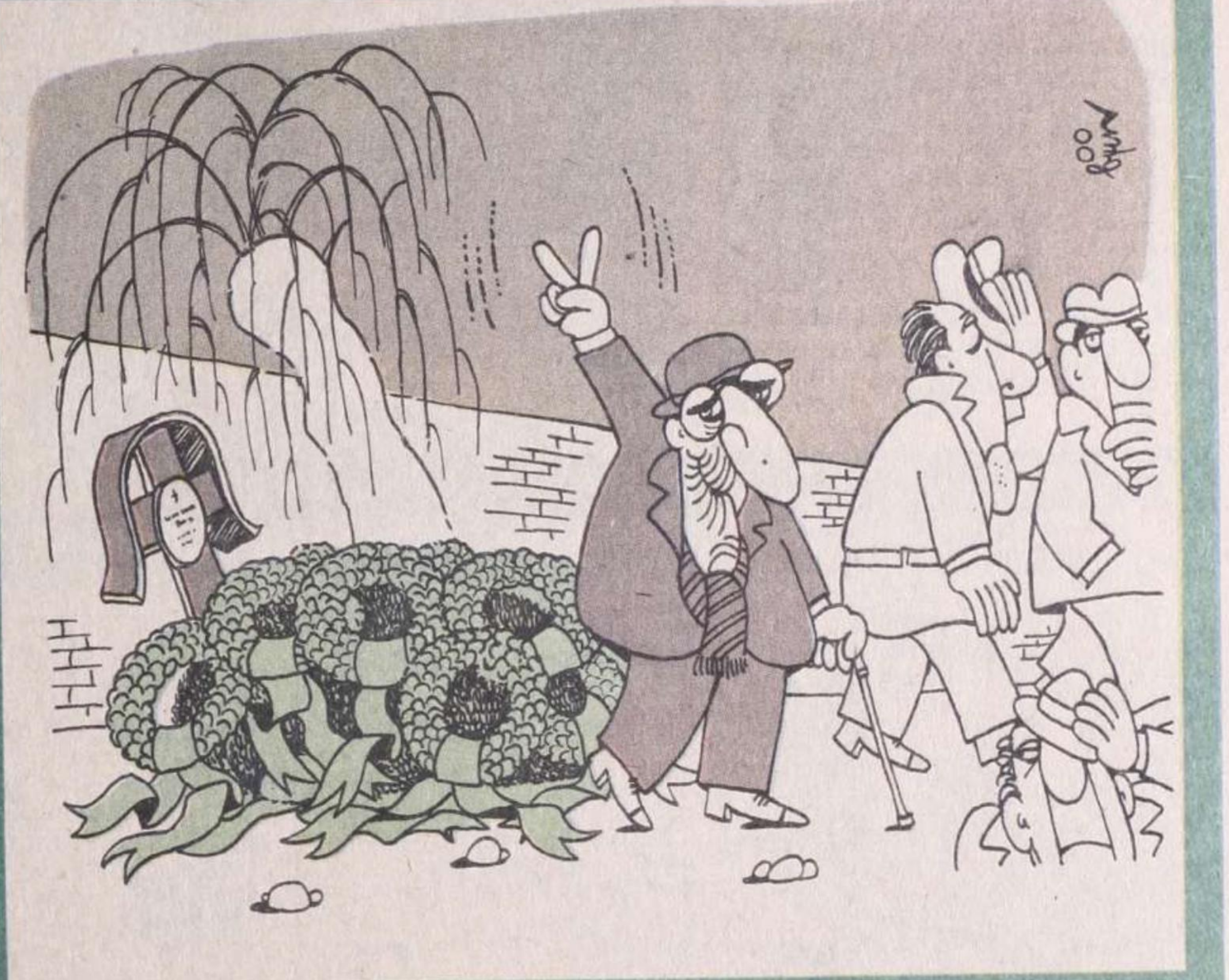

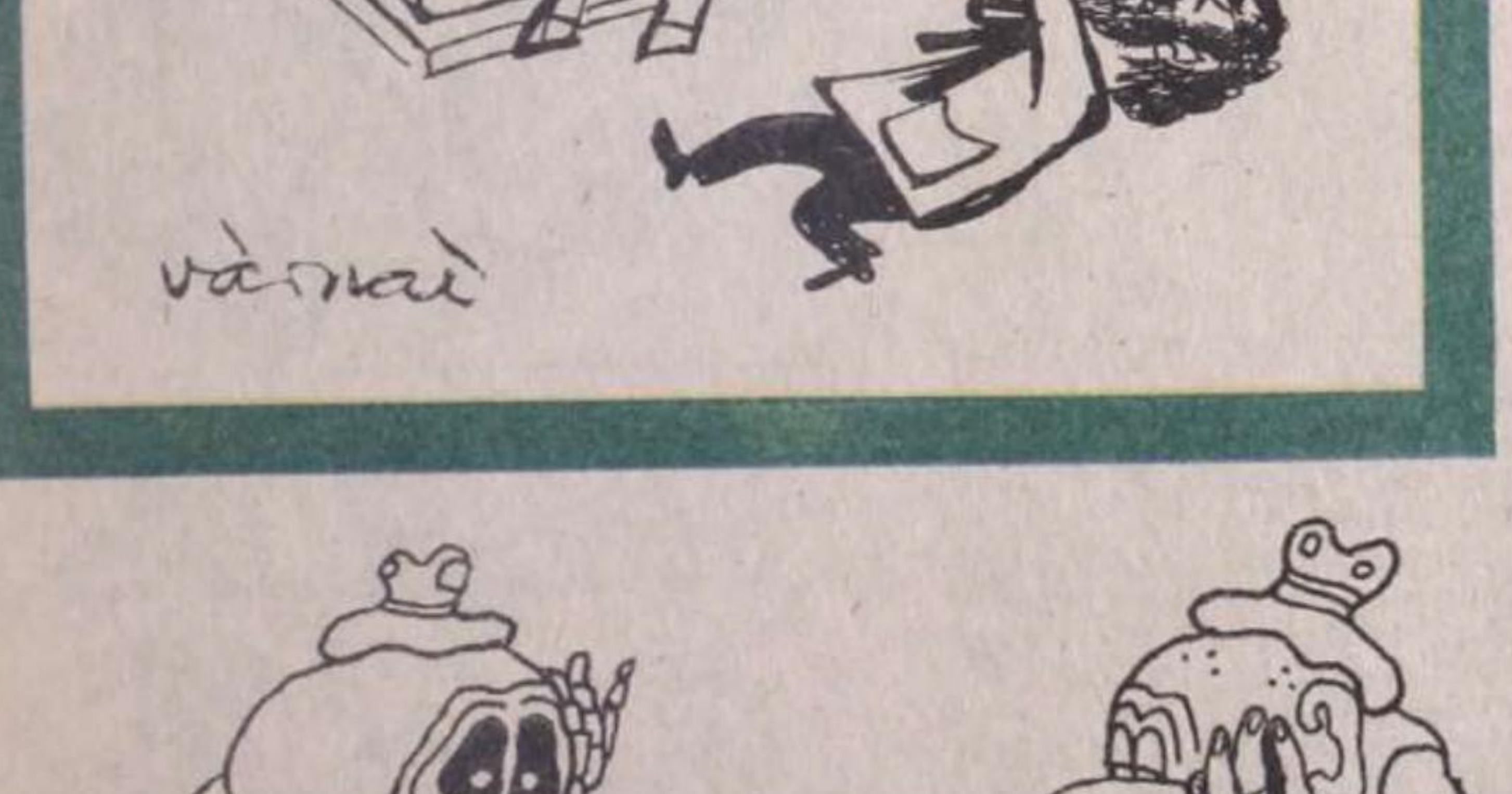

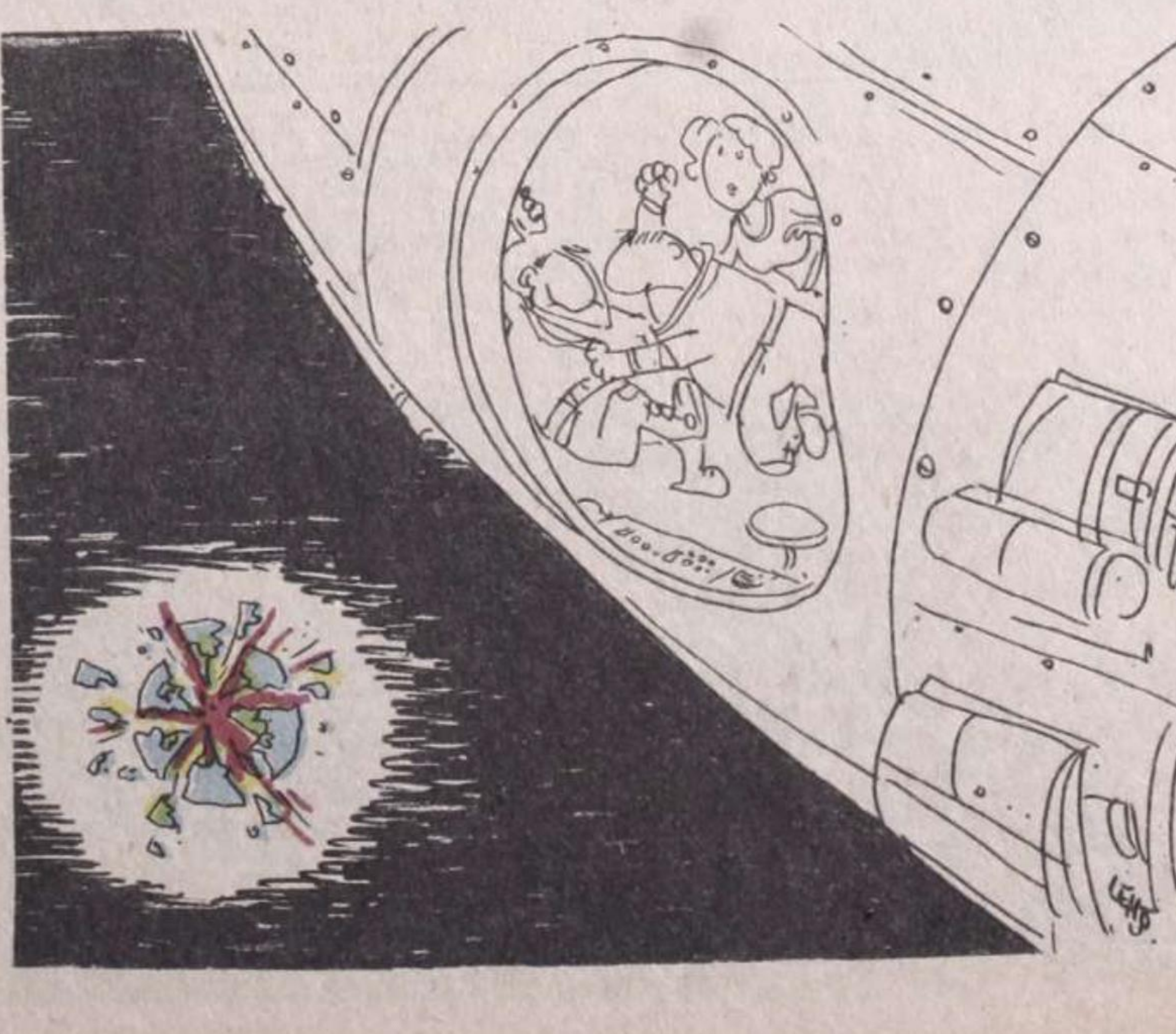

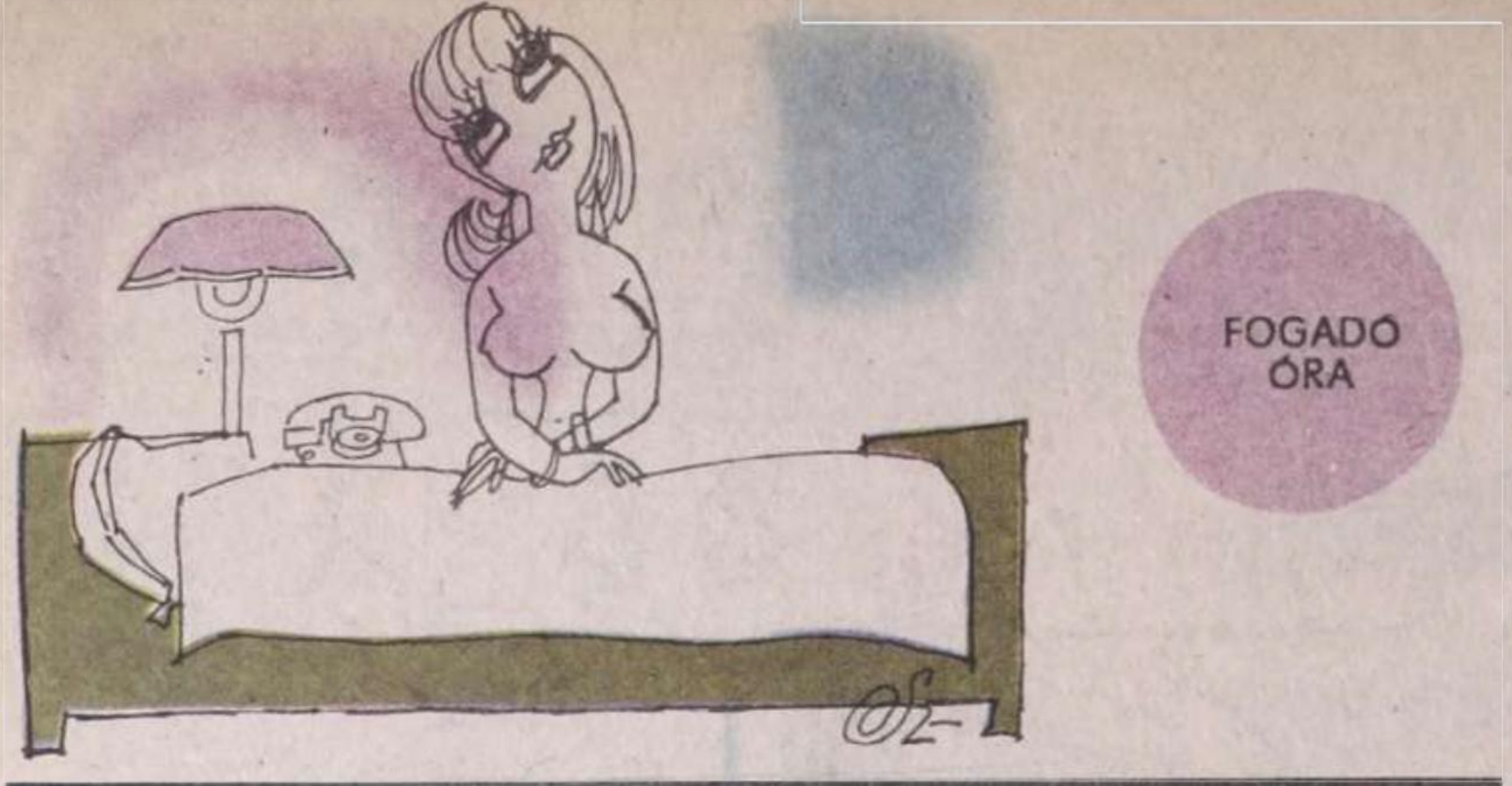

TRIBÜN

Angol labdarúgókörökben rosszalják, hogy a France Football című lap év végi népszavazásán — az olasz Paolo Rossi mögött — csupa nyugatnémet és francia labdarúgó került Európa legjobbjai közé és brit egy szál sem.

— Nem lehetett egészen tiszta ez a szavazás — mondta Bobby Robson. — Az eredménynek legalábbis camembert és savanyú káposzta szaga van.

* * *

Bill Mowad egy ohiói középiskola rögbicsapatának az edzője. Joe Mowadot, a mester kilencéves fiacskáját megkérdezték: gondolja-e, hogy középiskolás korában majd ő is a kedves papa irányítása alatt játszhat?

— Ugyan már — mondta a srác. — A papát addigra régesrég kirúgják.

* * *

George Sheehan, a kitűnő amerikai író a kocogás egyik igazi megszállottja. Elindult a New York-i maratonin is, de húsz kilométernél húzódást szenvedett, fel kellett adnia a versenyt.

— Futás közben semmi rossz nem érheti az embert — mondta az öltözőben. — Persze időbe telik, amíg kispekulálom, hogy speciel ebben mi a jó.

* * *

Bobby Hullt, a jégkorong búcsúzó szupersztárját megkérdezték, mi volt a legrosszabb élménye hosszú pályafutása során. A válasz:

— Ha homlokon, ha szájszegletben, ha fültövön, ha szemhéjon... mindig az első öltés.

(p. p.)

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

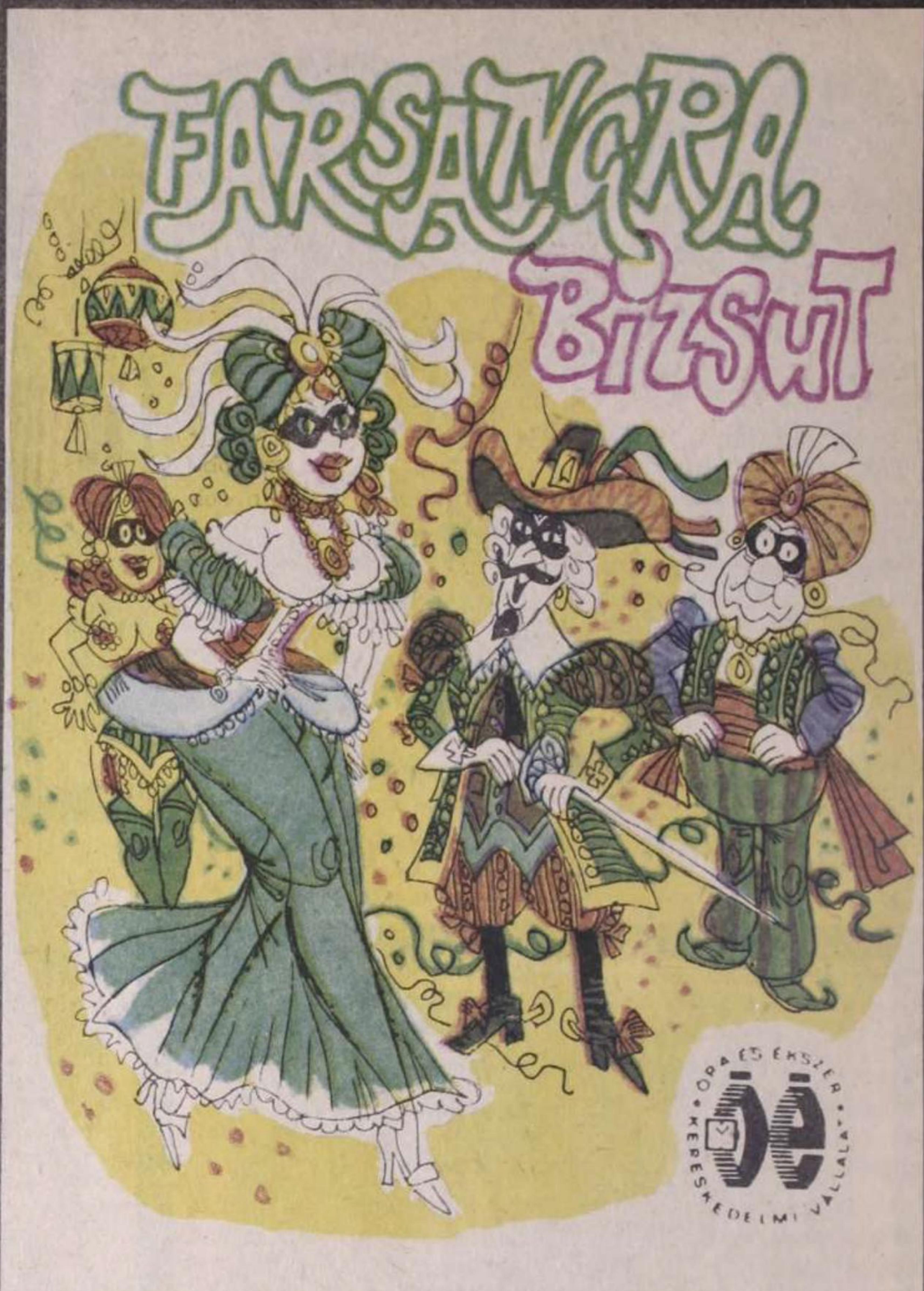

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

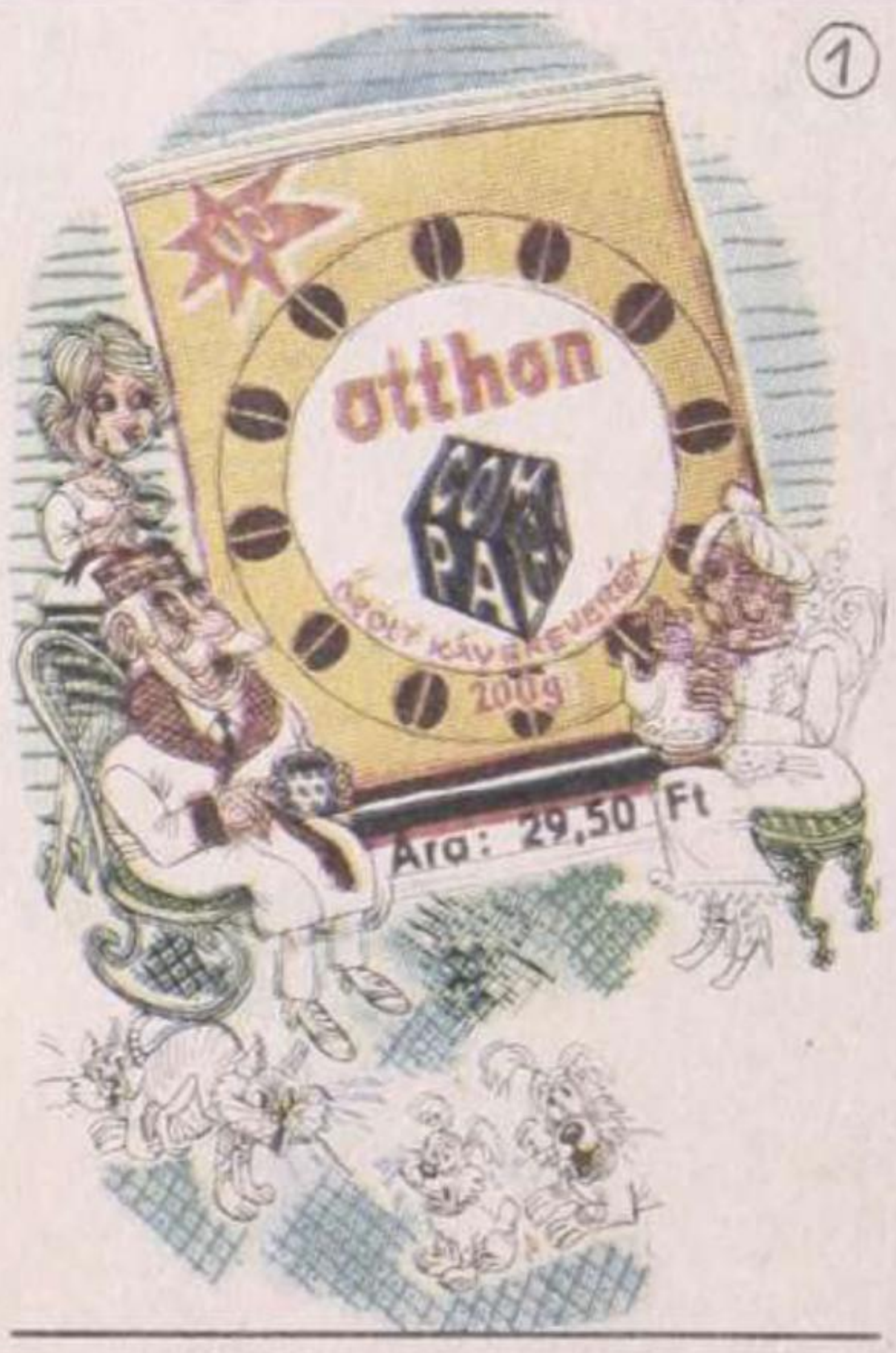

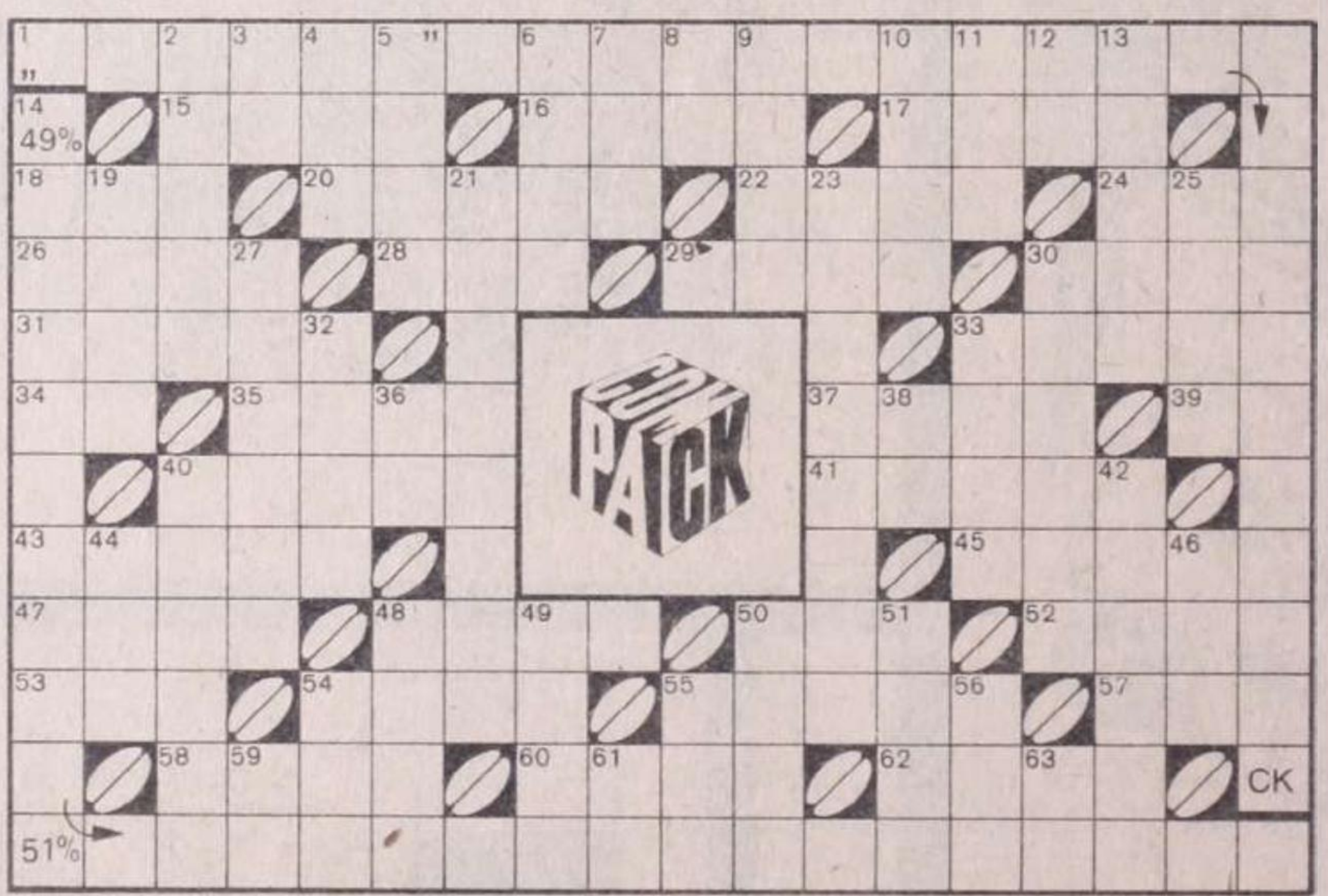

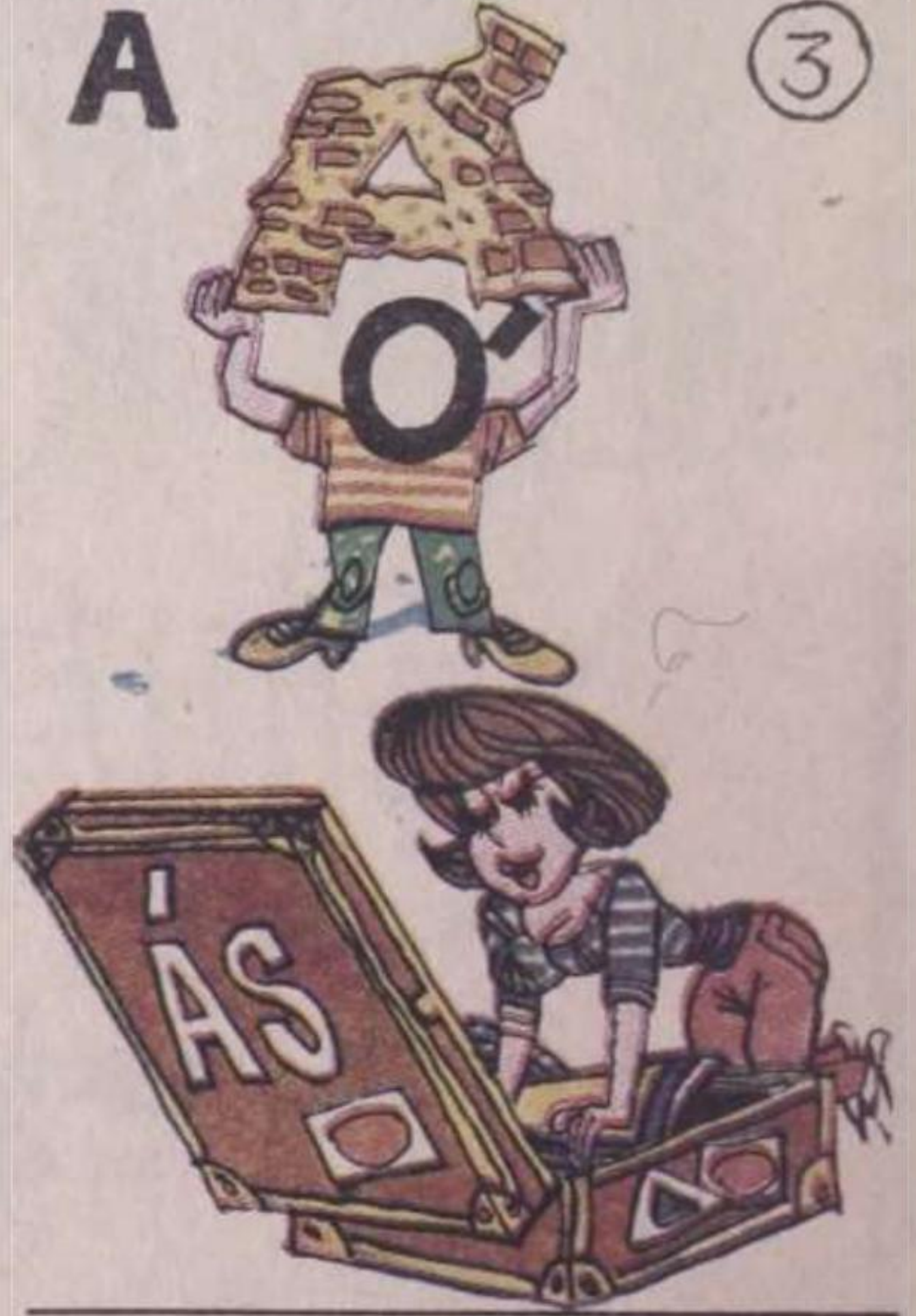

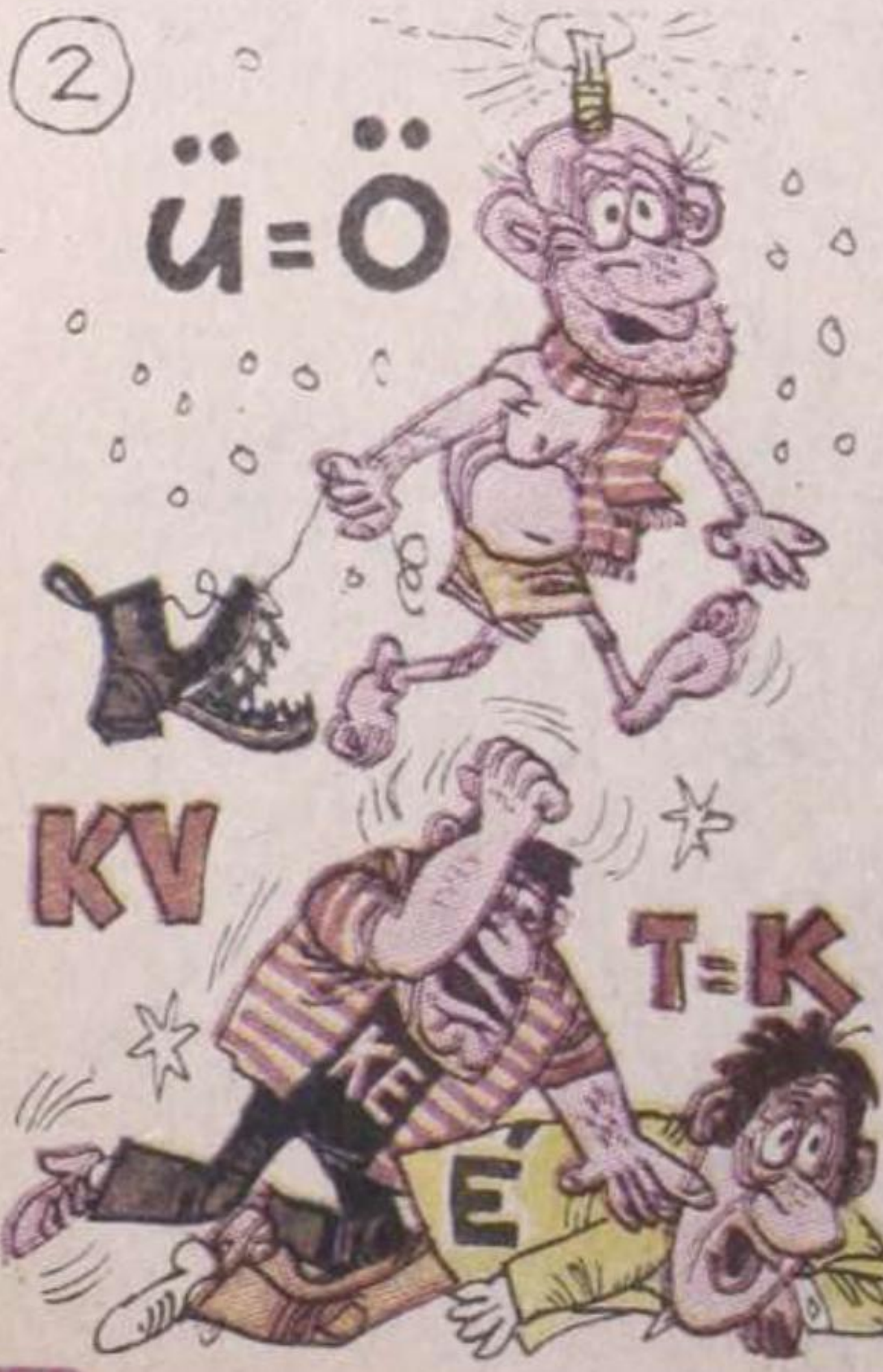

Vízszintes: 1. **Egy új „csillag" az őrölt kávékeverékek egén és a gyártó vállalat neve — folytatása a függ. 14. sorban (zárt betűk: O, T. Ő, K, E, V, E, O).** 15. Füzet. 16. Pénzben kifejezett értékei. 17. Becézett férfinév. 18. Becézett női név. 20. Európai főváros. 22. Lovas nomád nép, névelővel. 24. Út. 26. Abban az irányban. 28. Író betűi keverve. 29. Csodálkozik. 30. Hideg ital. 31. Ütések angolul (BEATS, ejtsd: bítsz). 33. Kinek a részére? 34. KD. 35. Épületasztalosipari és Faipari Vállalat, röv. 37. Az egyik megyeszékhely. 39. 1100, római számmal. 40. Feszes, németül (PRALL). 41. ... a sarat, helytállt. 43. Világhírű német filmszínész volt (Conrad). 45. Újdonság, latinul. 47. ...-földre esküszik. 48. Megfagyott víz. 50. Liba, franciául (OIE). 52. Női köpeny. 53. Francia személyes névmás. (TOI). 54. Gazdasági ágazat. 55. A szerelmi költészet múzsája a görög mitológiában. 57. Becézett női név. 58. Magyar szabadsághős, olasz altábornagy (István). 60. A zsiradék alkotóeleme. 62. Az észak-amerikai Nagytavak egyike.

Függőleges: 2. A római pápa hármas koronája. 3. HR. 4. Folyó a SZU-ban. 5. Észak-atlanti Szövetség, röv. 6. Van ideje. 7. ÖRN. 8. A lantán vegyjele. 9. Akkor, eszperantóul (TIAM). 10. Elad. 11. Húz. 12. ÉB. 13. Kihúz. **14. A vízszintes 1. folytatása (zárt betűk: Á, S, P, V, R, A, Z).** 19. Származik. 21. Hegység Ázsiában. 23. Zenekar, az Aréna című lemeze már megjelenésekor aranylemez lett és zöld utat nyert a platina lemezhez. 25. Kis alkotórész. 27. „A" lábának a része. 30. Vagyontárgy. 32. Tetszésnyilvánítás, fordítva. 33. Város az NSZK-ban. 36. FL. 38. YL. 40. Pirosra égető. 42. „A" gödör. 44. Én, latinul. 46. Az USA legnagyobb hírügynöksége. 48. Fordított gabonanövény. 49. Érzékelé. 50. Cyrano büszkesége. 51. Enni ad. 54. Végtelen irka! 55. A spanyol, az olasz és a thaiföldi autók jelzése. 56. Időt mutató eszköz. 59. Ver. 61. Satu egynemű hangzói. 63. Francia személyes névmás.

Beküldendő: a vízszintes 1. és a függőleges 14. sor (egybefüggően), valamint a négy képrejtvény megfejtése. Beküldési határidő: február 28. Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest, Blaha Lujza tér 3. 1959. Jelige: „Otthon". A helyesen megfejtők között tíz 100 forintos vásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

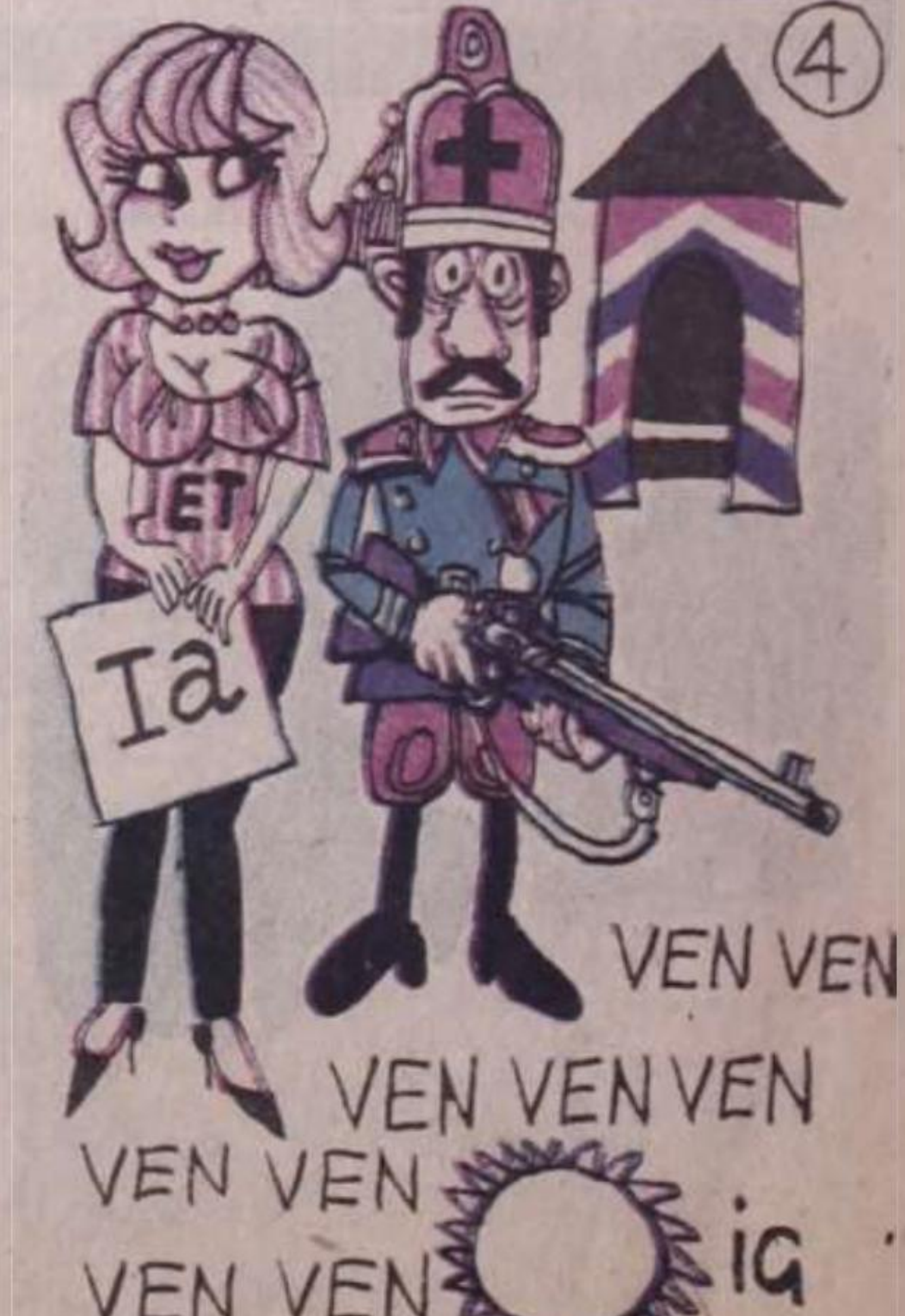

AZ OLVASÓ OLDALA

Hajnal-dosszié

TÖLTSUK MEG ÉRTÉKEKKEL A KÉPERNYŐT!

Lassan több mint egy éve múlt annak, hogy először jelentkeztem levelemmel, s a televízió műsorából tapasztalható néhány visszásságot szóvá tettem. Nagyon örülök annak, hogy soraim nem találtak süket fülekre, s azt hiszem, sokakkal együtt mondhatom, mostanában egyre jobb a tévéműsor. Külön öröm számomra, hogy újabban sok régi műsort ismételnek meg, mert nekem is az a véleményem, hogy a tinglitangli csacskaságok helyett értékekkel kell megtölteni a képernyőt. Persze, javítani való mindig akad, itt vannak például ezek a habkönnyű keddi sorozatok, amelyekért ráadásul még pénzt is fizetünk. Biztosan sokan járnak velem együtt esti iskolába, s egyetértünk abban, hogy nem lenne rossz az ott tanultakat otthon, a tévé képernyőjén ismét viszontlátni.

A kultúra területéről szintén hozhatnék példákat. Annyi gyönyörű szép táncunk van, miért kell a diszkót mutatni állandóan? A Szép magyar tánc című sorozat igazán lehetne harminc-negyven perces, nem is beszélve a Hét műtárgya című igen tanulságos műsor terjedelmi növeléséről. Tudom, szórakozásra is szükség van, de arra ott a rádió, a Szabó család, vagy akár a kabaré. A televízióban nagyobb szükség lenne az olyan adásokra, mint a szombat esténként jelentkező Vers mindenkinek — akár nagyobb terjedelemben is! Nem tudom, lehetséges-e ennek mintájára az Elbeszélés mindenkinek című programot sugározni, mondjuk péntek esténként.

Ami engem illet, örülök, hogy újabban a korábbinál jobb tévéműsort nézhetek, amit nem kis részben annak is köszönhetek, hogy nem új műsorokat csinálnak, hanem előveszik a gyakran méltánytalanul elfeledett régieket is.

Hajnal Csaba
Budapest, Zrínyi.
167. 1188

(Úgy érezzük, a hosszú ideje visszavonultan élő Hajnal Csaba ismét fontos kérdéssel jelentkezett. Abban már kevésbé hiszünk, hogy véleményével csaknem valamennyi olvasónk egyetért . . .)

TÜCSÖK és BOGÁR

3

3. **Szüretre vár a prés.**

Ha ilyen a szüret, akkor szüret!
(A Fülesből nyírta Vass Imre)

8. oldal:

Nem volt öttalálatos

Egy gonddal kevesebb

Ha egytalálatos sincs, akkor egyáltalán nem kell gondolkozni!
(A Pest megyei Hírlapban fedezte fel Papp Attila)

Az itt cseperedő pisztrángoknak nem adatik meg a szaporodással járó öröm. E tevékenységet a vezető végzi rajtuk, s az eredményeknek is ő örül leginkább.

Kéjsóvár vezetőnek halszex az öröme!
(A Szabad Földből ollózta Ambrics Lajos, sopronhorpácsi olvasónk)

Legalább 55 éves **gyakorlattal,** személygépkocsira vezetőt keresünk. Jelentkezni le-

Gyakorlat teszi a vén sofőrt
(A MagyarNemzet apróhirdetései közül nyírta Tóth Gáborné)

KÖTVÉNY-KERINGŐ

Huszonhét évvel ezelőtt életbiztosítást kötöttem, 1660 forint összegre, havi ötforintos díjjal. A szerződésben kikötött 20 évig fizettem a díjat, az utolsó öt évben a közben megnyitott folyószámlámon keresztül. 1965-ben 273 forint kölcsönt vettem fel a kötvényre. 1982. október 27-én felszólítottak, hogy a tartozást és a közben összegyűlt 42 forint kamatot rendezzem.

Ekkor elhatároztam, hogy a biztosítást visszavásárolom, ha a tartozást le is vonják a visszavásárlási összegből, a maradék jó lesz a nyugdíjam pótlásához. November 4-én ezt be is jelentettem a Majakovszkij utcai fióknál. Kértek egy nyilatkozatot, hogy valóban húsz évig fizettem a díjakat. Már ezen is csodálkoztam, hiszen ezt a tényt a biztosítónak saját nyilvántartásából is tudnia kellett volna. Az ügyintéző elismerte, hogy igazam van, de azt mondta, hogy akik annak idején ezt az ügyet hanyagul kezelték, már nincsenek a vállalatnál.

Aláírtam a nyilatkozatot és kértem, értesítsenek, mikor mehetek a pénzért. Mivel hiába vártam, december elején ismét érdeklődtem. Végül a Thököly úti fiókban közölték, hogy az ottani pénztárban felvehetem a pénzt. December 20-án azonban ott közölték velem, hogy nem találják a papírjaimat. Január 10-én — türelmem fogytán — ismét érdeklődtem a Majakovszkij utcában, ahol közölték, hogy most már minden papír a Thököly úton van, 14-én menjek oda. Január 14-én félórai sorban állás után közölték velem, hogy a központtól még nem jött meg a hozzájárulás. Most, január 15-én itt tartok.

Megjegyzem, a háború előtt az egyik biztosító társaságnál dolgoztam matematikusként. Az ottani tisztviselők, ha nem tudtak volna valamit azonnal az ügyfél kívánsága szerint elintézni, mehettek volna más állást keresni. Igaz, akkor nem egy biztosító működött és nagyon vigyáztak arra, hogy az ügyfél pontosan ki legyen szolgálva. Most pedig én vagyok kiszolgáltatva.

Pákay Jánosné
Budapest, Lenin krt. 25—27. 1073

APRÓSÁGOK

①

Újpesten a Mády Lajos utca 2-ben az ébresztő hajnalban harsan. Megérteném, ha laktanyáról lenne szó, de a fenti címen bérkaszárnya magasodik. Négy óra harminc perckor megjelenik az első 14-es villamos, fülsiketítő csikorgással. Az új Tátra dübörög az éjszakában, mint egy harckocsi. Napról napra, hétről hétre, évről évre elviselni szinte lehetetlen. Az alvók felriadnak pedig csak később kell felkelniük. Mit lehetne tenni?

Nem tudom kitalálta ki az ívsínkenő kocsit, de tudom, hogy a BKV rendelkezik vele. Irányítsák a 14-es István téri végállomás felé. Akár naponta többször is.

②

A Ludas Matyi tavalyi, 47. számában tettük szóvá, hogy Hűvösvölgyben, a Szipka utca végén rengeteg a szemét a tájvédelmi körzet kapujánál. Nem mondhatom, hogy cikkünk nyomán a köztisztaság őrei elsietették munkájukat. Minden maradt a régiben. Talán csak a szemét gyarapodott. Megtalálható itt: papírpohár százával, tégla, cserép, gumiabroncs, különféle üvegek, konzervdobozok, elnyűtt kabát, háztartási limlom, s még jó karban levő kukafedél is villog az árokban. Elnézést, ha valamit kifelejtettünk volna. Ám beérnénk azzal is, ha a felsoroltakat sürgősen elszállítanák.

(f. i)

CIKKUNK NYOMÁN

A FÜRDŐVÍZZEL EGYÜTT A BÉRLETET IS . . .

A Ludas Matyi ez évi 3. számában dr. Baross Kálmán (Budapest, Róbert Károly krt. 22. 1138) alatti lakos azt panaszolja, 1983. január elsejével a Fővárosi Fürdőigazgatóság megszüntette a tíz alkalomra szóló nyugdíjasbérletet.

Nem tudjuk, olvasójuk honnan merítette információját, de vállalatunk a nyugdíjasbérleteket nem szüntette meg, azok a Széchenyi, Újpest, Szabadság, Rudas, Csillaghegy fürdőkbe 60, a Lukács és a Csepeli fürdőkbe 50 forintért válthatók, ugyanúgy, mint a korábbi időkben.

Dr. Kovács László
gazdasági igazgatóhelyettes
Fővárosi Fürdőigazgatóság

MADÁCH-JUBILEUM

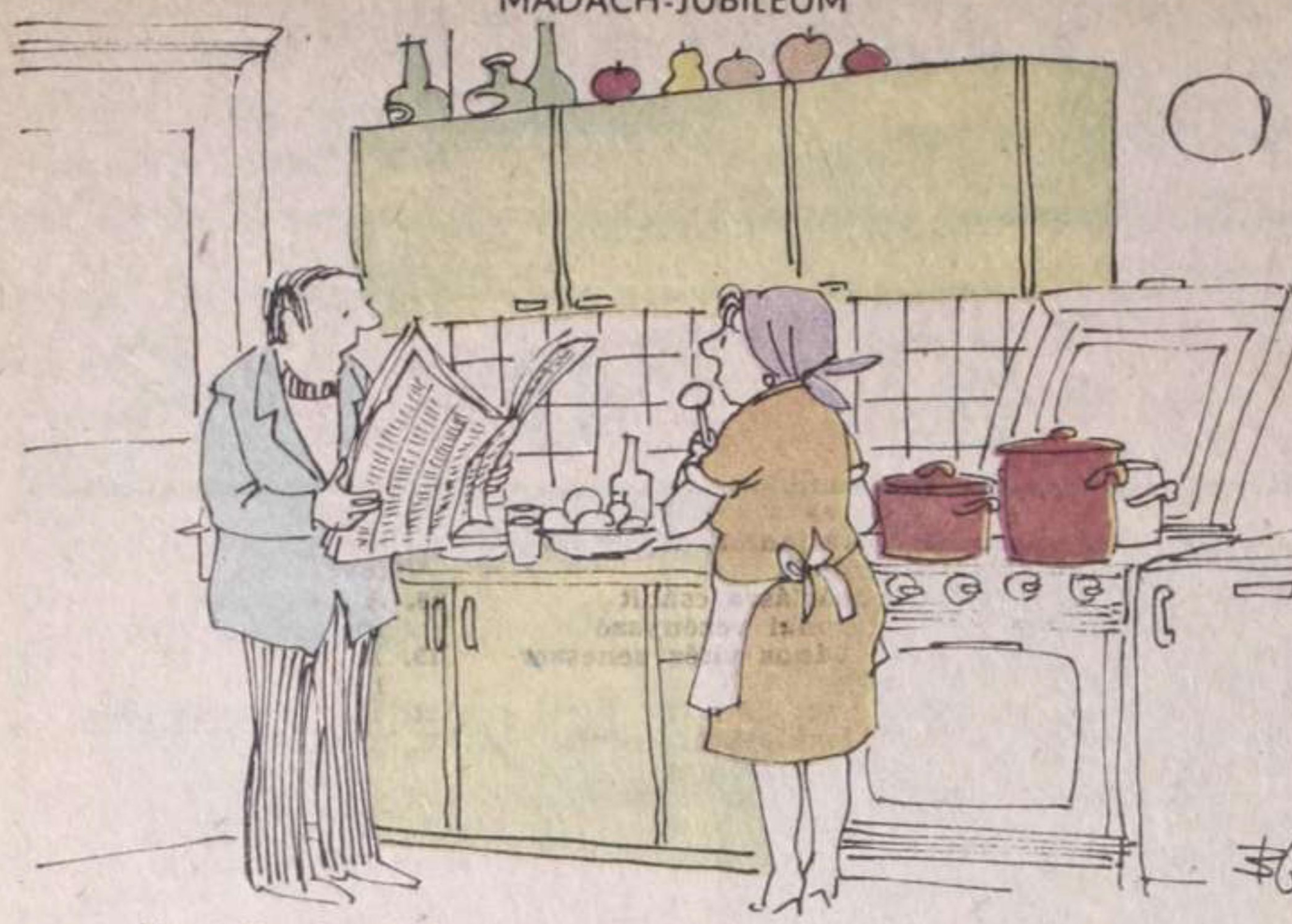

– Na, idén év végére mindenki kívülről fújja majd Az ember tragédiáját!

ÖNFENNTARTÓ SZINHÁZ

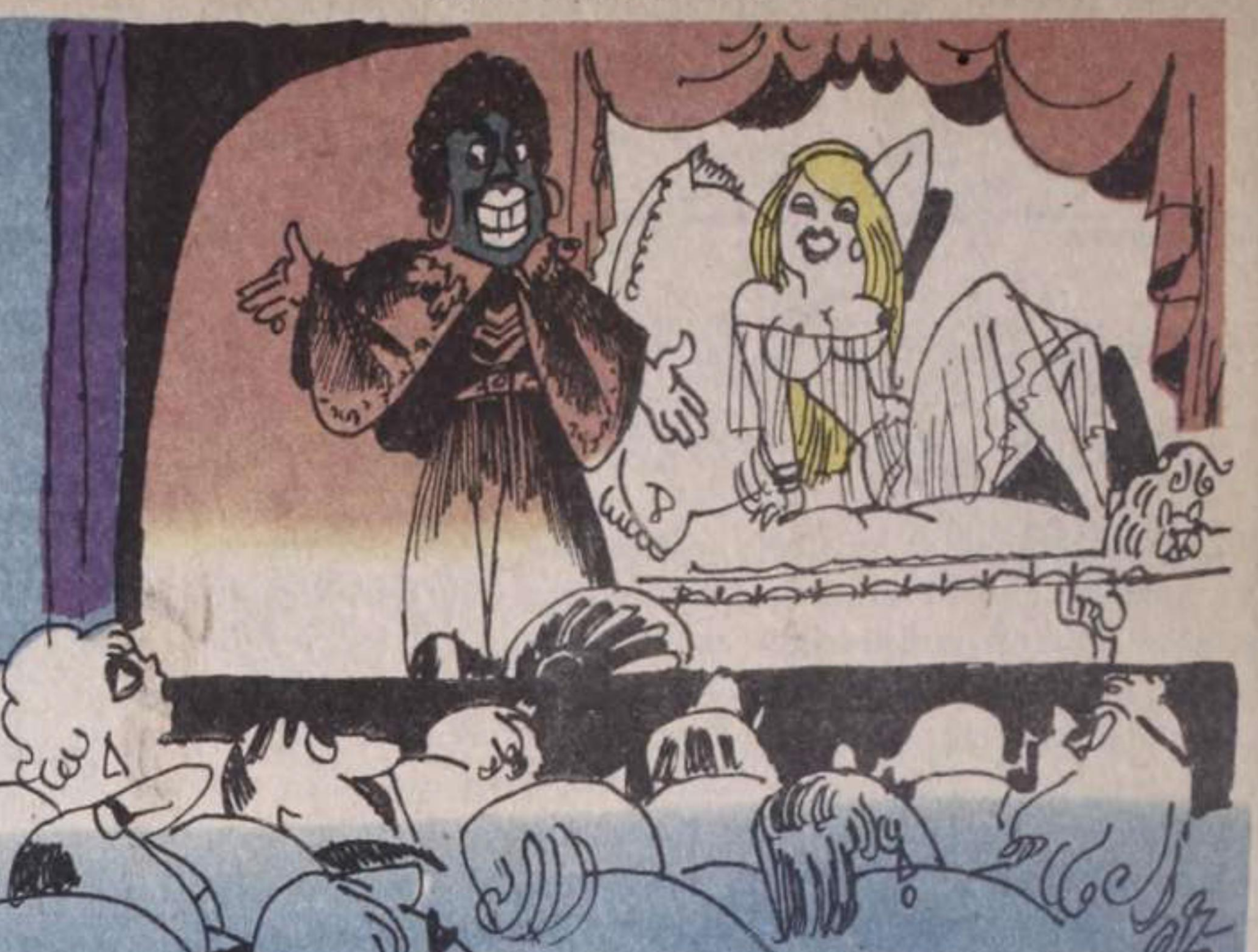

– A „Desdemona" ágyon mennyekben érzi magát!

VILÁGJELENSÉG

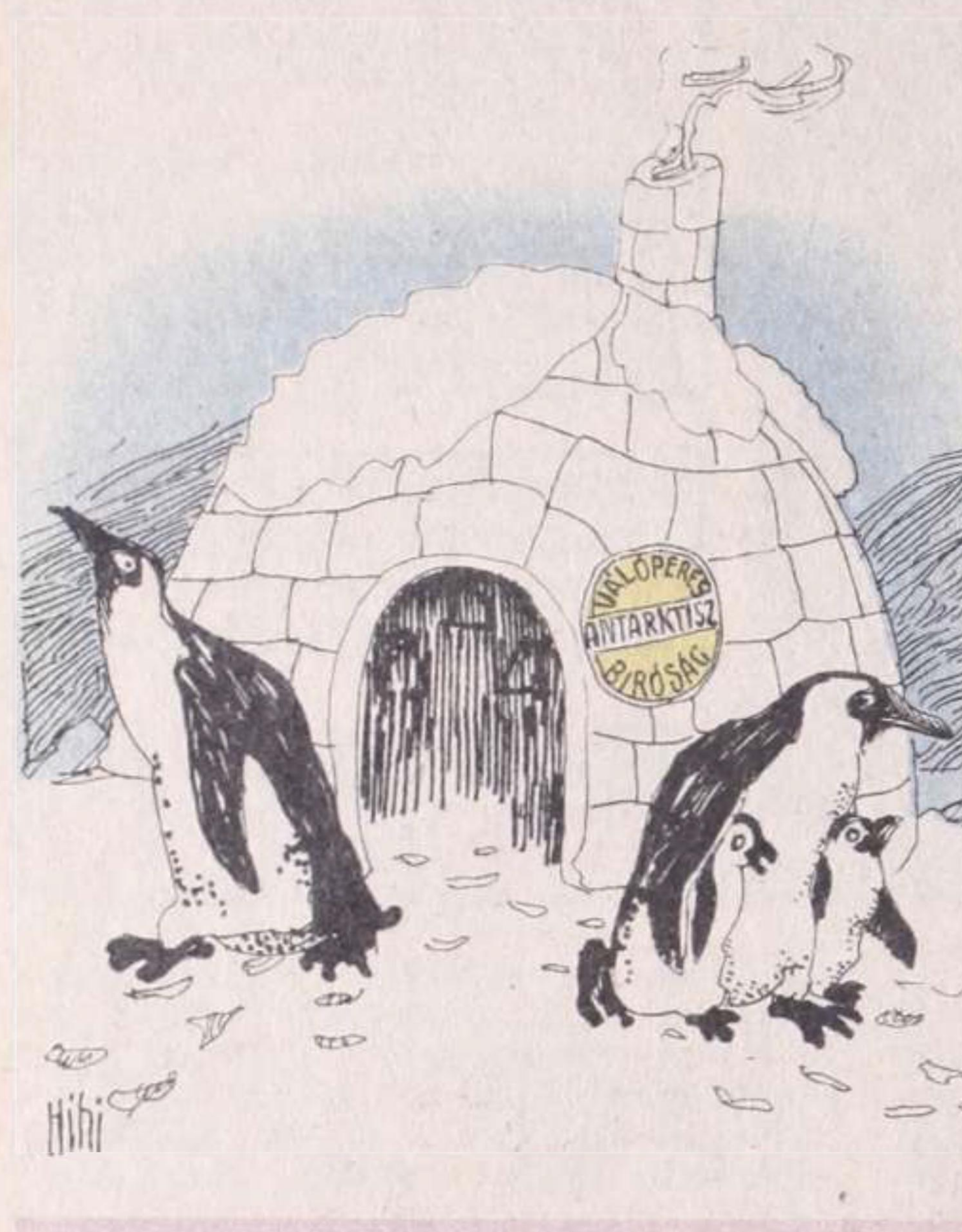

Válság-vicc az NSZK-ből

A hamburgi Sternben olvastuk:
Szent Péterhez beállít az ördög.

— Két hete leküldtek hozzánk egy direktort, aki a földön acélműveket igazgatott.

— És mi a panasz ellene?

— Már eddig három üst működését leállíttatta, a fűtőknél meg be akarja vezetni a válság miatti rövidített munkaidőt!

ANYAKÖNYVVEZETŐ ELŐTT

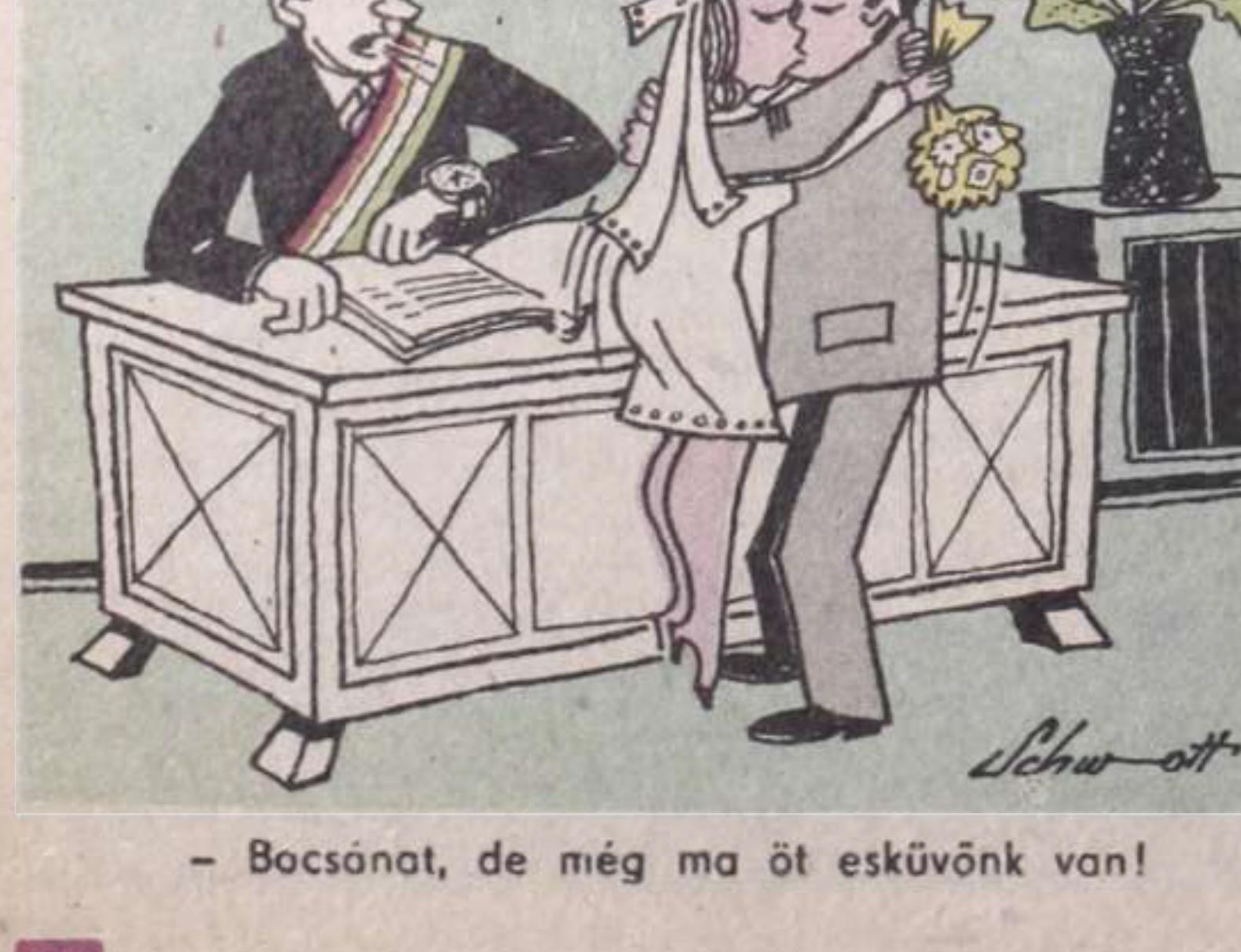

– Bocsánat, de még ma öt esküvőnk van!

Irodalmi Mérleg

A napokban vásároltam magamnak egy új konyhamérleget. Mielőtt üzembe helyeztem volna, régi rossz szokásom szerint nemcsak a használati utasítást, hanem a „göngyöleg", azaz a mérleg dobozának feliratait is szemügyre vettem. A konyhamérleg szép rajzán kívül a számbajöhető lemérhető holmik, paradicsom, hagyma, zöldségek rajzai láthatók. A konyhamérleg szó négy nyelven, majd kis betűkkel: Ofszet és Játékkártya Nyomda, de még előtte: *Közgazdasági Kiadó.*

Ez ám a bökkenő! Tudom, hogy a vállalkozások korát éljük és ez alól még az állami vállalatok sem kivételek. A gyárak dolgozói, munkaidejük lejárta után, külön munkákat végeznek magasabb díjazásért, termelőszövetkezetek melléktermékeket állítanak elő, de mi köze lehet a Közgazdasági Kiadónak a konyhamérleghez? A használati utasítást nézték volna át? A doboz rajzait zsűrizték volna? A négynyelvű fordítás helyességét ellenőrizték és ennek fejében részesedést kapnának a MOM által gyártott kisgép jövedelméből? Nem valószínű.

Szerintem a konyhamérleget vitte be szerzője pirosló fülekkel és idegesen a lektorátusra. A lektor — „Hagyja itt, majd két hét múlva választ adunk!" — felkiáltással berakta fiókja mélyére. Két hét múlva kész volt a lektori jelentés:

Konyhamérleg

Somerset MOM munkája megérdemli kiadását. Jól indul, bár hatás valamelyest lankad a negyedik kilónál, a súlyponti kérdést a csúcsánál, a tizenkét kilónál éri el és súlyos mondanivalóját helyesen adagolja. A szerző pompás munkát végzett és új terméke a téli könyv- és zöldségpiac szenzációja lehet!...

Tardos Péter

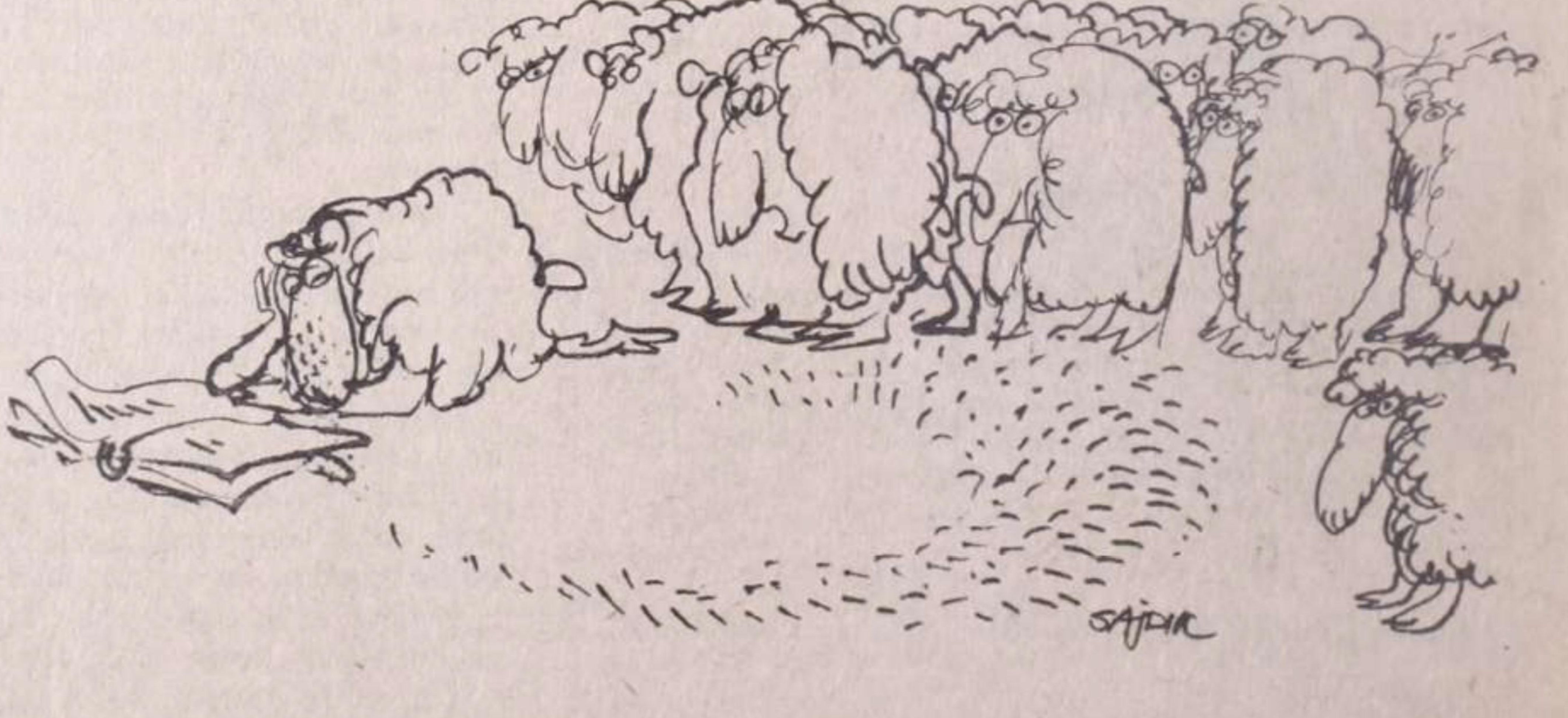

– Hiába leszel a legműveltebb birka, meglátod akkor sem neveznek ki pásztornak!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Férj és feleség a városban sétál. Egyszer csak megállnak egy mozi előtt, *amelynek homlokzatán neonreklám hirdeti a műsoron levő film címét: „A tökéletes feleség".*

— Ez bizonyára tudományos-fantasztikus film — jegyzi meg a férj.

Hajnalban egy berúgott férfi dülöngél a neonlámpa alatt, s a kulcsot dugdossa a vashoz. Arra jön egy rendőr, s mosolyogva mondja:

— Uram, ne erőlködjék! Senki sincs otthon.

Mire a részeg:

— Maga vak! Nem látja, hogy fent világítanak?!

IMPORT HUMOR

LOVASPARÁDÉ
Barbara Henniger rajzai
a berlini Eulenspiegelből

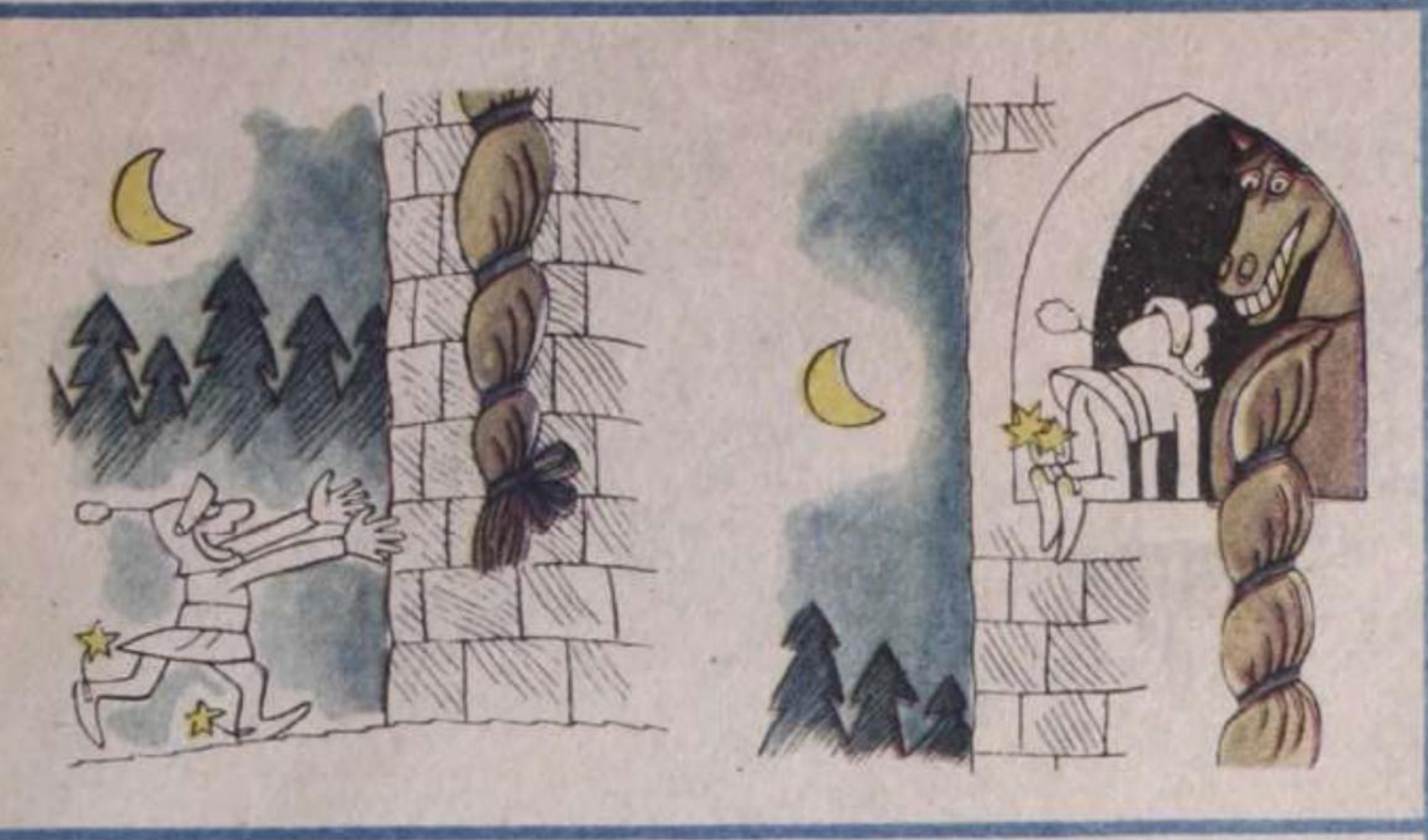

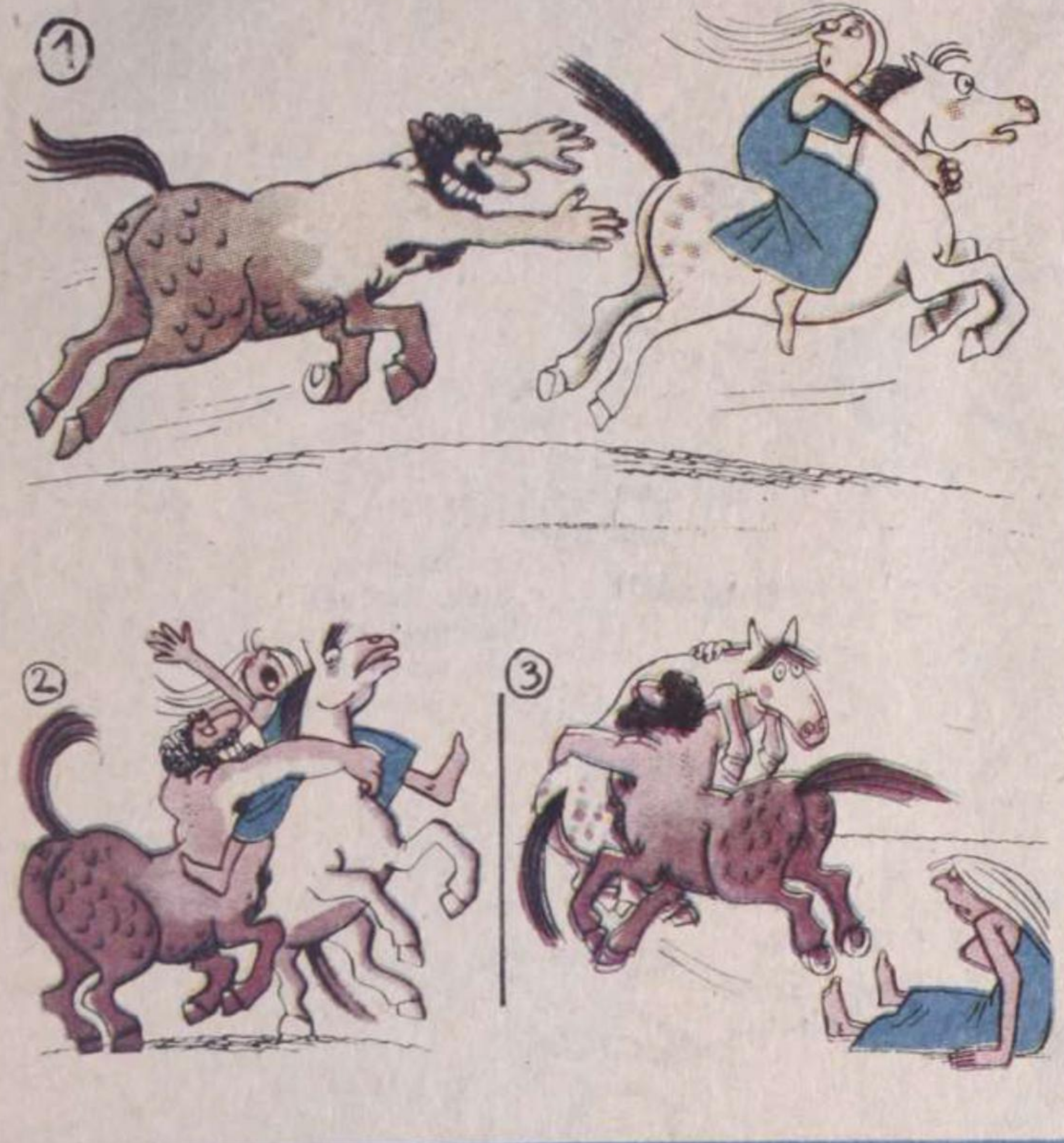

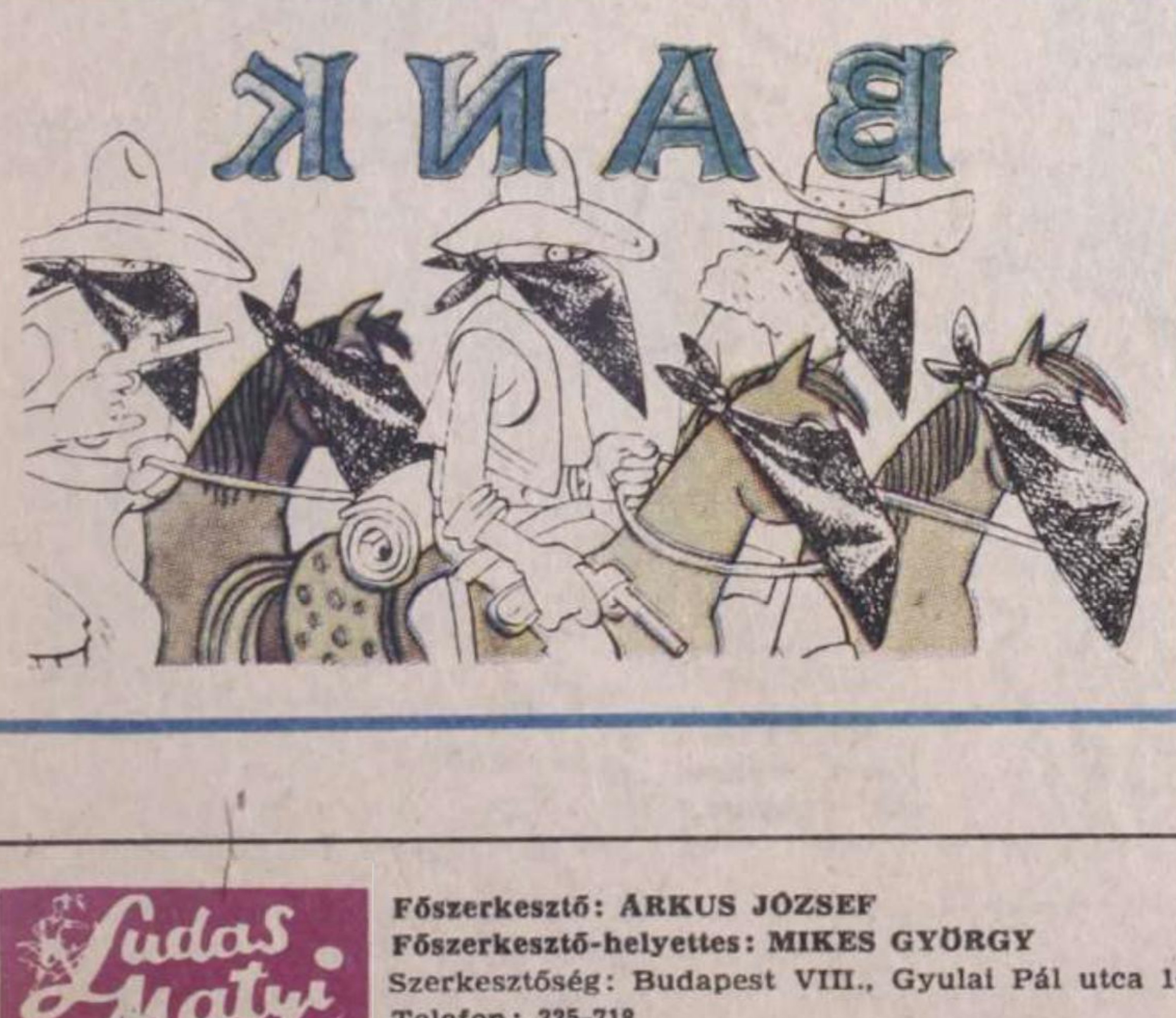

MADÁR AZ MADÁR

Kapornainé papagájt akar vásárolni egy madárkereskedésben. — Papagájunk jelenleg nincs — így a kereskedő — de ajánlhatok egy nagyon szép harkályt... — majd így folytatja: — Vízszintes 17 — függőleges 1. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 7-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Tengeri emlős
6. H. S.
8. Urbi et .... (pápai áldás)
10. Győri sportegyesület
11. Hírhedt orosz szerzetes (1864—1916)
14. Dél-amerikai eredetű gyors ütemű tánc
16. A művészetek egyike
20. Speciális lónév
22. Magyar származású angol Ázsia-kutató
23. Gabonanövény
24. Vallásos ének
26. Kitöltése nem nagy öröm
27. A nácik zuhanóbombázó gépe volt
28. Csecsemősírás
29. A Zord idő írójának monogramja
33. Ü-vel: a ritmus alapegysége
35. Igekötő
37. Tésztára való
39. ... -vérig
41. Sírköveken gyakori szó
42. Híres skót Afrika-kutató (1813—1873)
45. T. U. U.
46. Főétkezés
47. Hannibál döntő vereségének színhelye
48. Divatjamúlt népies megszólítás
49. Vásárlásra csábít
52. Katonai vezényszó
54. A János vitéz zeneszerzője
55. Német „ő"
56. A legkisebb folyóvíz
57. Az alumínium jele
59. Nagy orosz költő

FÜGGŐLEGES

2. Női név és baszk terrorszervezet
3. Olasz antropológus, aki a bűnözők koponyaalkatával foglalkozott
4. Ilyen néha a házilag köpült vaj
5. A nátrium jele
6. A magyarság mondabeli őshazája
7. Az Országház tervező építésze
8. Kanadai tartomány, fővárosa: Toronto
9. A harmadik helyezettnek járó érem anyaga
12. Egymástól elkülönítve más-más helyre tesz
13. A mókushoz hasonló rágcsáló
15. Betegséget megelőző tevékenységet végez
18. A közmondás szerint megleli a foltját
19. A háború vesztesét terheli
21. Kerti munkát végez
25. Nagy csőrű dél-amerikai madár
30. Az utolsó magyar királyné volt
31. Bánatot okoz
32. Szófaj
34. Már a könyökén jön ki — egy szóval
36. Arab állam
37. Mitológiai király (arannyá változott még az étele is)
38. Súlyegység rövidítése
40. A rágós hús jelzője
43. Ragadozó madár
44. ... aniol
48. Gabona őrlésekor keletkezik
50. Furfangos fickó
51. Hegedű tartozéka (névelővel)
53. Z
55. Földművelő eszköz
58. A neje sóbálvány lett
60. A 7 függ. kezdete
61. Mutatószócska

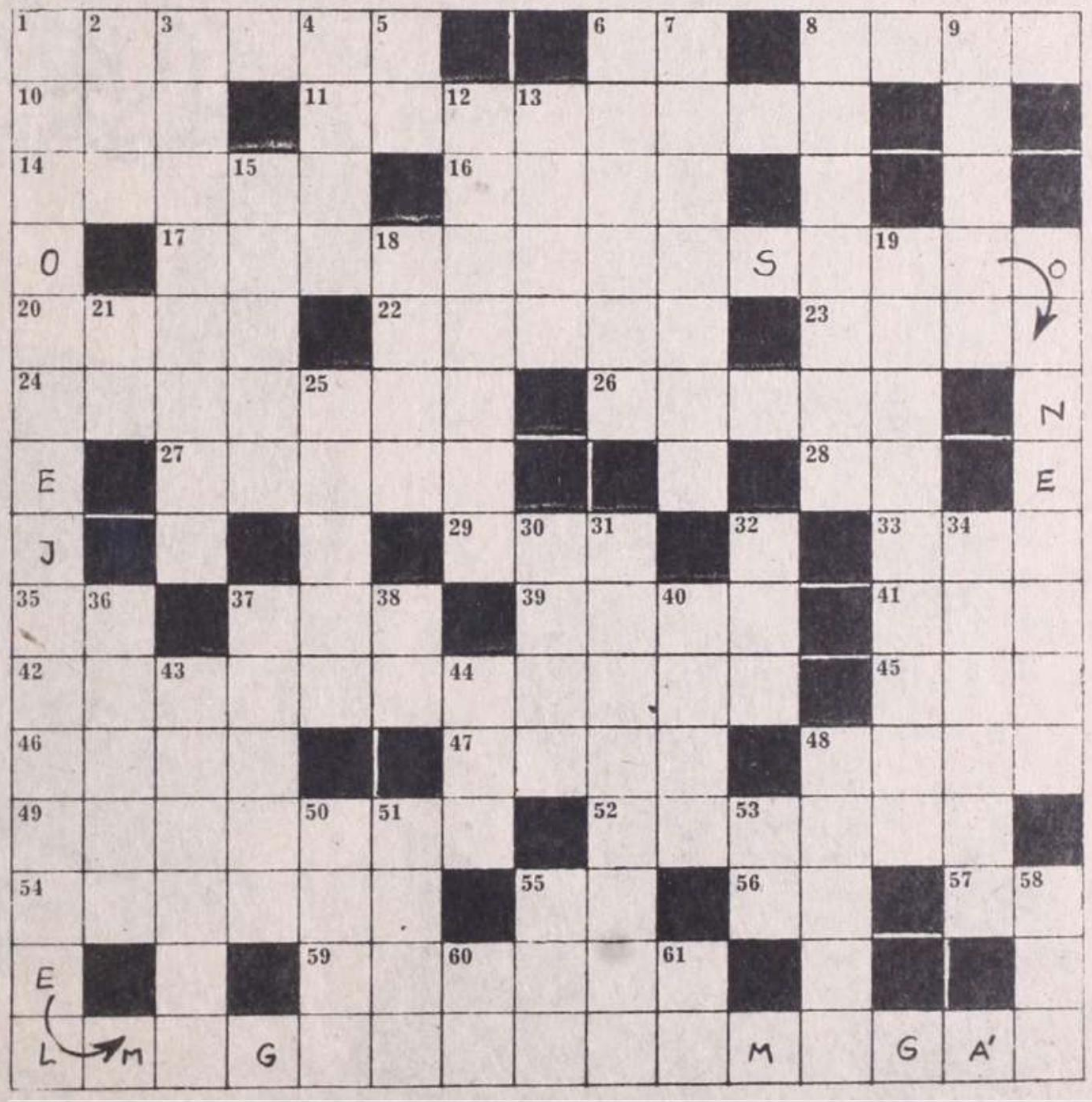

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
83.2308/2-05
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

KÉRDEZ A GYEREK

című rejtvényünk megfejtése:

— Te kis csacsi, hát mit gondolsz, ők nem olvasnak újságot?

200—200 forintot nyert:

Féniász Károlyné, Bp. Törökvész u. 147/d.
Parócza István, Bp. XVII., Wesselényi u. 24. 1174
Kupecz Sándorné, Szarvas, Hoffman 2. 5540

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Megy a gőzös? (Összeállításunk a 8—9. oldalon)

Fehér Klára: Csak úgy firkálgatok

Somogyi Pál: A magyar műszív

Timár György: Szöszöcskék

FÜLÖP GYÖRGY:

Pestiek Bangkokban

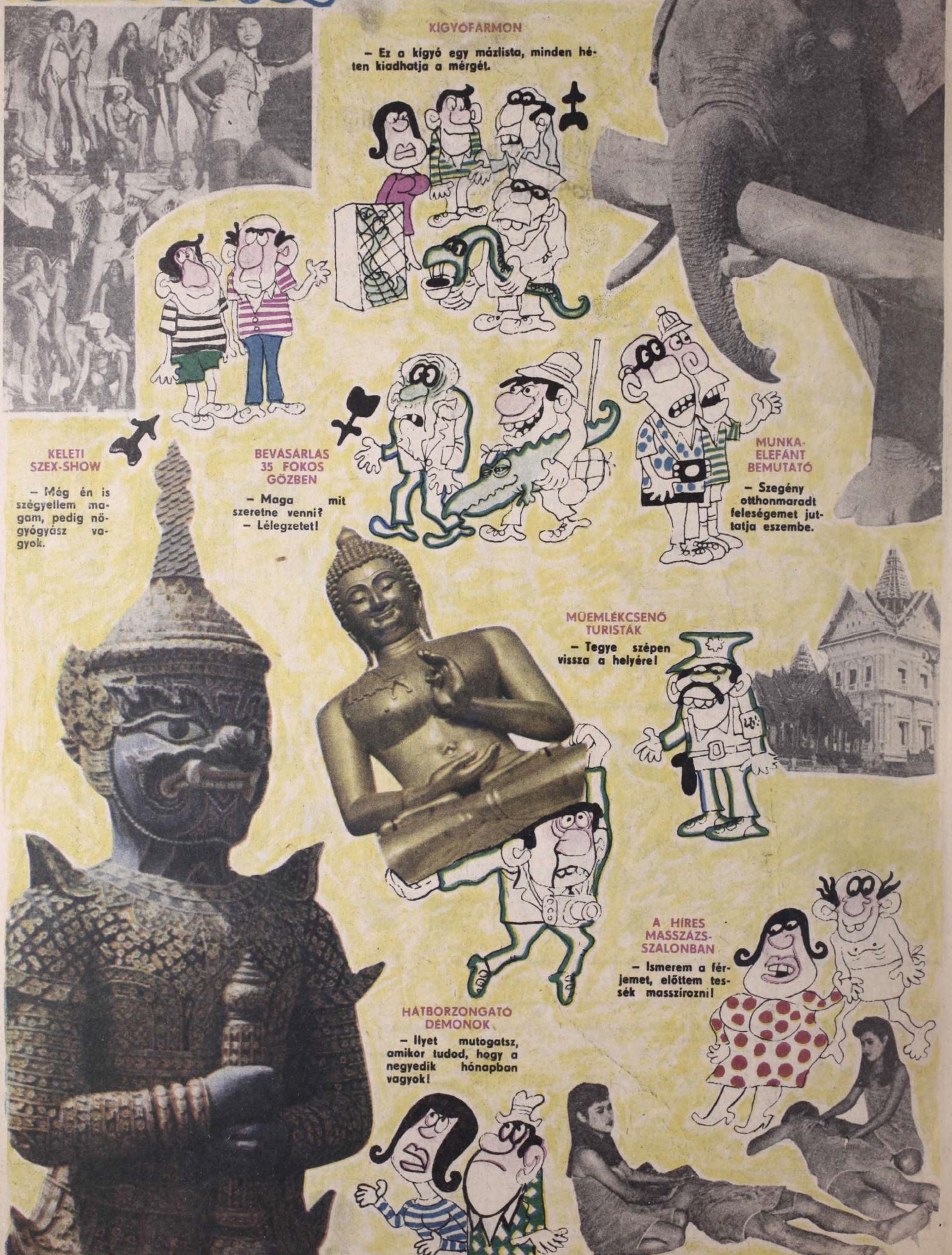

KIGYÓFARMON

– Ez a kígyó egy mázlista, minden héten kiadhatja a mérgét.

KELETI SZEX-SHOW

– Még én is szégyellem magam, pedig nőgyógyász vagyok.

BEVÁSÁRLÁS 35 FOKOS GŐZBEN

– Maga mit szeretne venni?
– Lélegzetet!

MUNKA-ELEFÁNT BEMUTATÓ

– Szegény otthonmaradt feleségemet juttatja eszembe.

MŰEMLÉKCSENŐ TURISTÁK

– Tegye szépen vissza a helyére!

A HÍRES MASSZÁZS-SZALONBAN

– Ismerem a férjemet, előttem tessék masszírozni!

HÁTBORZONGATÓ DÉMONOK

– Ilyet mutogatsz, amikor tudod, hogy a negyedik hónapban vagyok!